

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 2 (74)-1986

securitatea

1986

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

* * *

Ancheta noastră

În sprijinul învăţămîntului de specialitate

— A fi comunist, a fi revoluţionar	pag. 3
— Cadrele de securitate — revoluţionari de profesie în lupta pentru apărarea cuceririlor socialiste — lt. col. Dumitru DĂNAU	5
— Sarcini ce revin unităţilor de securitate din Direc- tiva comandantului suprem al Forţelor Armate ale R. S. România privind pregătirea militară şi politică a armatei în perioada 1986—1990 — mr. Lucian MARIN	16
— Continua îmbunătăţire a calităţii şi eficacităţii muncii — imperativ esenţial în activitatea de se- curitate pe anul 1986 — col. Ilie MERCE, mr. Gheorghe STAN, col. Emil RĂDULESCU, mr. Gheorghe TROSCA şi lt. col. Pătru MURARIU	23
— Asigurarea securităţii conducerii superioare de partid şi de stat în situaţii deosebite şi în con- diţiile războiului întregului popor — general-maior Marin NEAGOE şi col. Dumitru PAVELESCU	32
— Locul, rolul şi sarcinile activităţii de securitate în condiţiile aplicării în viaţă a concepţiei coman- dantului suprem, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind apărarea localităţilor, întreprinderilor, instituţiilor, obiectivelor economico-sociale trans- formate în puternice fortăreţe — cpt. Marcel MUNTEANU	39
— Particularităţile activităţii grupelor operative de stat-major pentru rezolvarea unor situaţii specifice muncii de securitate, concomitent cu executarea mobilizării şi pe timpul războiului întregului popor — mr. Dumitru PETANCA şi col. Ion GHEORGHE	47

SECRET

Informații interne

Serial tematic

Dialog

Din experiența noastră

Pe teme de pregătire juridică

* * *

* * *

— Concepții militare occidentale privind desfășurarea acțiunilor speciale pentru contracararea războiului de apărare a patriei. Misiunile specifice ce revin unităților centrale și teritoriale de securitate pentru anihilarea acțiunilor speciale ale inamicului — col. Radu BALĂȘOIU	53
— Controlul în munca de securitate. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acesta pentru a duce la impulsionearea îndeplinirii sarcinilor și la ridicarea continuă a calității muncii — col. Costică MOHOREA, lt. col. Valeriu GHERGHE și col. Ion ILIE	58
— Cunoașterea și folosirea trăsăturilor psihologice în conceperea și aplicarea unor măsuri de prevenire — col. Alexandru LUCACI, lt. col. Nicolae PÎRVULESCU, cpt. Cristian LUPU și lt. maj. Ciprian SASU	66
— Măsuri de profil și elemente specifice de cooperare și conlucrare, inițiate pentru cunoașterea și contracararea efectelor acțiunilor propagandistice ostile, de instigare și subminare ideologică, desfășurate de centre și organizații reacționare din străinătate împotriva țării noastre — general-major Aron BORDEA	71
— Sarcinile de securitate pe linia asigurării realizării în cele mai bune condiții a Programului energetic național — col. Octavian STOENESCU	77
— Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență — mr. Iulian BAIDAC	82
— Activitatea desfășurată de organele de securitate pentru cunoașterea, prevenirea și combaterea acțiunilor dușmănoase și manifestărilor naționalist-iredentiste puse la cale de elemente ostile din exterior venite pe raza județului Mureș ca turiști ori vizitatori la rude — lt. col. Petru PAUL, cpt. Ion BÎRSAN și cpt. Ioan GRAMA	85
— Rezolvarea cazului prezentat în publicația „Securitatea“ nr. 4/1985 — cpt. Ion CORNOIU	89
— Contracararea de către organele contrainformative românești a unor acțiuni complotist — teroriste horthyste în preajma Dictatului fascist de la Viena — col. Traian BARA și lt. col. Vasile BOBOCESCU	91
— Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1986)	95

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNAU și locotenent-colonel Ana PĂUNA

A FI COMUNIST.

A FI REVOLUȚIONAR

■ „A fi revoluționar, a fi comunist, în condițiile cînd partidul a devenit forța politică conducătoare în societate, înseamnă a lupta împotriva a tot ceea ce este vechi, perimat, înseamnă a promova cu îndrăzneală și fermitate noul, în toate domeniile ! Nu trebuie să uităm nici un moment că pentru a asigura realizarea programului partidului, trebuie să organizăm întreaga viață economico-socială pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Iată de ce în noua etapă de dezvoltare a țării crește și mai puternic rolul științei, învățămîntului, culturii, al întregii activități politico-educative de formare a omului nou, constructor conștient al viitorului său liber, al comunismului“.

■ „A fi revoluționar înseamnă să acționezi pentru realizarea și introducerea de noi tehnologii care să ducă la reducerea consumurilor energetice și de materii prime, de materiale și, totodată, să asigure recuperarea, regenerarea și refolosirea surselor de energie și materiale !“

■ „A fi adevărați revoluționari înseamnă să acționăm cu toată fermitatea pentru înfăptuirea neabătută a programelor privind organizarea științifică a producției și a muncii ! Numai astfel vom asigura dezvoltarea intensivă a tuturor sectoarelor, ridicarea calității producției !“

■ „A fi revoluționar înseamnă a acționa pentru organizarea întregii activități economico-sociale pe principiile autoconducerii și autogestunii, pentru aplicarea fermă a noului mecanism economico-financiar...“

Am subliniat, în mai multe rânduri, necesitatea de a acționa ca revoluționari, pentru că este necesar să înțelegem că nu ne putem mulțumi numai cu vorbele, că numai declarațiile și lozincile revoluționare nu au nici un fel de importanță dacă nu trecem la realizarea în viață a hotărîrilor partidului, a revoluției tehnico-științifice, dacă nu acționăm în viață ca adevărați comuniști și revoluționari !“

■ „A fi comunist și revoluționar înseamnă să acționezi cu toată fermitatea pentru dezvoltarea continuă a proprietății socialiste a întregului popor și cooperatiste ! Numai pe această bază am realizat tot ce am înfăptuit pînă acum — și numai astfel vom avea garanția unor noi înfăptuiri remarcabile în toate domeniile, a ridicării patriei noastre la un nivel tot mai înalt de dezvoltare economică și socială“.

■ „Trebuie să facem totul pentru păstrarea spiritului revoluționar, pentru ca partidul să rămînă permanent tînăr, receptiv la tot ceea ce este nou ! Să îmbogățim teoria și practica revoluționară cu toate concluziile luptei îndelungate de pînă acum, cu experiența și concluziile generale ale mișcării comuniste, muncitorești și să avem permanent în vedere noile realități ce apar în societatea socialistă românească și, în general, în lume“.

■ „În noua etapă a dezvoltării societății noastre, a societății în general, conștiința revoluționară a oamenilor devine o puternică forță, s-ar putea spune că ea este hotărîtoare pentru întreaga dezvoltare a societății omenеști și cu atît mai mult pentru triumful socialismului și comunismului, pentru realizarea păcii pe planeta noastră“.

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din Cuvîntarea la Adunarea solemnă organizată
cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea P.C.R.)

CADRELE DE SECURITATE — REVOLUȚIONARI DE PROFESIE ÎN LUPTA PENTRU APĂRAREA CUCERIRILOR SOCIALISTE

Politica de cadre a Partidului Comunist Român a fost și este aplicată în Departamentul Securității Statului cu fermitate și consecvență, acționându-se sistematic pentru asigurarea unui fond de activiști cu înalte calități politice și morale, cu temeinică pregătire profesională și culturală, competență și spirit revoluționar în vederea executării, la cele mai înalte cote de răspundere și angajare, a ordinelor și misiunilor încredințate pentru apărarea cu abnegație, iar la nevoie cu jertfa supremă, a cuceririlor revoluționare socialiste, a independenței și suveranității scumpei noastre patrii — REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA.

Este o problemă de fond a conducerii științifice a muncii, căreia Biroul executiv, personal tovarășul TUDOR POSTELNICU, ministru secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului, îi acordă o atenție prioritară, militând ca „spiritul de sacrificiu, de răspundere, de cinste și disciplină, cerințe obligatorii pentru un activist de partid și de stat“*) să constituie — pentru a fi cu adevărat revoluționari de profesie — motivația politică și morală superioară a tuturor lucrătorilor de securitate.

Așa cum s-a subliniat și la convocarea de bilanț cu activul de comandă și de partid din departament, anul 1986, primul an al celui de-al 8-lea cincinal al construirii societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism, a găsit aparatul de securitate prezent la datorie, în bună măsură completat cu cadre tinere — de conducere și execuție —, bărbați și femei, în care s-au investit încredere și speranțe, punându-se totodată în față exigențe mereu sporite, izvorite cu forța necesității din cerințele tot mai complexe ale noii etape de dezvoltare a societății noastre socialiste.

În deplin consens cu concepția științifică, realistă a partidului nostru privind înalta misiune politică și socială a cadrelor în vasta operă de edificare a noii societăți, ofițerii de securitate cu funcții de conducere, îndeosebi cei recent promovați, sînt chemați să-și asume plin atribuțiile — de comandă și profesionale — și să imprime, din start, activității la fiecare nivel ierarhic dinamismul, profunzimea, eficiența și spiritul revoluționar impuse de executarea, în-tocmai și la timp, a misiunilor complexe și de înaltă răspundere încredințate.

Pentru a sublinia unele direcții principale în care trebuie să se afirme noua calitate în acest domeniu, cadrelor recent promovate revenindu-le sarcini deosebite, din inițiativa Consiliului politic al Departamentului Securității Statului, publicația „Securitatea“ a organizat prezenta anchetă, cu concursul unor cadre de conducere din unitățile centrale de securitate.

*) Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 13 noiembrie 1985.

● **General-locotenent VASILE GHEORGHE: APĂRAREA CUCERIRILOR SOCIALISTE, A INDEPENDENȚEI ȘI SUVERANITĂȚII PATRIEI SE ÎNTEMEIAZĂ PE O ÎNALTĂ CONȘTIINȚĂ POLITICĂ, PATRIOTISM PROFUND ȘI DĂRUIRE REVOLUȚIONARĂ**

Asemenea tuturor cadrelor Departamentului Securității Statului, întregul aparat din subordine este pe deplin angajat și acționează cu răspundere, în baza concluziilor și orientărilor primite cu ocazia bilanțului efectuat cu activul de comandă și de partid pe departament, pentru realizarea integrală și la un nivel superior de calitate și eficiență a sarcinilor pe profil cuprinse în Programul de măsuri pe anul 1986.

Acționind pentru asigurarea condițiilor necesare îndeplinirii înaltei misiuni ce ne este încredințată, conducerea unității, organele și organizațiile de partid se preocupă cu prioritate de rezolvarea sarcinilor în domeniul muncii de cadre, al încadrării, educării, formării profesionale și perfecționării continue a pregătirii aparatului.

În cadrul acestor preocupări o atenție specială acordăm cadrelor de conducere, dat fiind rolul lor hotărîtor în întregul proces de organizare și folosire a forțelor și mijloacelor, de mobilizare a subordonaților la îndeplinirea calitativă și eficientă a atribuțiilor specifice.

Ampla acțiune ce s-a desfășurat și continuă să se desfășoare pe această linie în toate unitățile, pe baza măsurilor hotărîte de Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului, a determinat îmbunătățiri de fond și în unitatea noastră. Astfel, într-o perioadă relativ scurtă au fost promovate un număr mare de cadre de conducere, asigurîndu-se îmbinarea judicioasă a experienței și pregătirii cadrelor mai vechi cu elanul, dinamismul și puterea de afirmare a celor mai tineri. Se poate aprecia că toți cei cărora li s-au încredințat, în ultima perioadă, funcții de conducere s-au integrat cu hotărîre în noua problemă de muncă și acționează cu răspundere pentru exercitarea actului de comandă.

Avînd în vedere că, în marea lor majoritate, cadrele promovate recent au mai puțină experiență în privința organizării și planificării muncii, a stilului de conducere, precum și problematica operativă complexă, specifică sectoarelor date în răspundere, comanda unității, organele și organizațiile de partid desfășoară activități de sprijinire susținută a lor considerînd aceasta ca o îndatorire de prim ordin, ca o condiție de bază a îmbunătățirii continue a muncii. De fiecare dată, imediat după numirea în funcție, asigurăm temeinica documentare a celor în cauză cu privire la problematica, situația operativă și organizarea specifică a muncii în domeniul asigurat, ca și la modalitățile de realizare a cooperării între organele de contrainformații militare și celelalte unități ale securității statului. Totodată, acordăm atenție deosebită perioadei de predare-primire a funcției, astfel ca aceasta să nu se consume ca un act formal, ci să permită cunoașterea și aprofundarea aspectelor organizatorice și a reglementărilor specifice, a cadrelor ce compun colectivul de muncă, a stadiului îndeplinirii sarcinilor, ca și a altor probleme ce caracterizează situația colectivului a cărei conducere este preluată de noul comandant.

Așa cum ne-a cerut conducerea Departamentului Securității Statului, problemele vizînd pregătirea, controlul și îndrumarea cadrelor de conducere, cu deosebire a celor nou numite în funcție, au fost avute în vedere la elaborarea documentelor de organizare și planificare a muncii. Acționînd pentru perfecționarea pregătirii și a deprinderilor specifice muncii de conducere, în cadrul activităților organizate de instruire punem, totodată, accentul pe controlul exigent și îndrumarea lor competentă, calificată, în procesul muncii concrete, de fiecare zi, pe participarea nemijlocită a acestora la organizarea și executarea misiunilor, la soluționarea sarcinilor, îndeosebi a celor cu grad sporit de complexitate și dificultate.

În întreaga noastră activitate pentru formarea, educarea și mobilizarea cadrelor nu uităm niciodată că îndeplinirea misiunilor încredințate de partid organelor securității statului, de apărare a cuceririlor socialiste ale poporului, a independenței și suveranității patriei, se întemeiază pe o înaltă conștiință politică, patriotism profund și dăruire revoluționară. Convingerile trainice și trăirile profunde permit lucrătorului de securitate să înțeleagă adîncimea spirituală a comandamentelor apărării patriei — forța motrice a deplinei angajări, bazată pe luciditate, devotament și spirit de sacrificiu. Indiferent de linia de muncă, fiecare trebuie să acționeze ca activist politic, profesionist și luptător desăvîrșit, avînd în permanență convingerea că valorile materiale și spirituale date în grijă nu sînt lucruri abstracte, ci întruchipări obiective ale gîndirii, muncii și luptei eroice, de zi cu zi, ale poporului, temelia de granit a existenței lui în orizontul civilizației și progresului, al demnității și mîndriei naționale.

Cînd fac aceste afirmații am în vedere, în mod deosebit, rolul cadrelor de conducere de la diferite eşaloane, al organelor și organizațiilor de partid, pentru a sădi în conștiința și comportamentul lucrătorilor de securitate astfel de convingeri și atitudini, încît întreaga lor activitate să se desfășoare la cele mai înalte cote de răspundere, angajare și dăruire patriotică. Spiritul revoluționar în munca de securitate se concretizează deopotrivă în modul de gîndire și cel de acțiune al activiștilor ei, iar aceasta înseamnă cunoaștere, discernămint, spirit organizatoric și militant, operativitate și eficiență. Și, mai presus de toate, capacitatea de a acționa preventiv în orice situație — așa cum ne-o cere permanent comandantul nostru suprem — de a dejuca din fașă orice intenții și încercări ale elementelor ostile de a atenta la securitatea statului, de a submina în orice mod interesele patriei și poporului, capacitatea de luptă a forțelor noastre armate.

Din această perspectivă, a fi revoluționar de profesie în lupta pentru apărarea securității statului înseamnă a fi vigilant, cu toate simțurile îndreptate spre descifrarea acțiunilor ostile de orice fel și de oriunde ar veni, înseamnă a te situa în permanentă stare de luptă, ceea ce presupune cunoaștere și analiză temeinică, abilitate, conduită preventivă, mobilitate în decizii și acțiuni, fermitate. Înaltul nivel de pregătire politică și de specialitate — teoretică și practică —, de ordine și disciplină desăvîrșite constituie garanția executării, indiferent de gradul de complexitate și condiții, a misiunilor încredințate.

Așa cum am menționat, apărarea cuceririlor socialiste, a independenței și suveranității patriei presupune dăruire, izvorită din sentimente profund patriotice, din dragoste nețărmurită față de patrie, popor și partid, de trecutul, prezentul și viitorul României socialiste. În această viziune mobilizatoare, sarcinile ce revin cadrelor de securitate din orientările și indicațiile secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, se înscriu într-un program concret de luptă, de patriotism revoluționar. A le îndeplini la un înalt nivel calitativ, cu răspundere și dăruire comunistă, înseamnă a ne face datoria supremă față de patrie, față de popor, față de gloriosul nostru partid, iar aceasta înseamnă să fii revoluționar de profesie într-un domeniu special — titlu de mândrie pentru cadrele de conducere, pentru fiecare lucrător din Departamentul Securității Statului.

● **Lt. col. ȘTIRBU DOINA: ÎMBINAREA EXPERIENȚEI — PERSONALE ȘI COLECTIVE — CU EFORTUL DE CONTINUĂ AUTODEPĂȘIRE ȘI O ÎNALTĂ RESPONSABILITATE PROFESIONALĂ** se structurează într-o trăsătură a stilului comunist de muncă, obligatorie la toate nivelurile conducerii.

În ziua când mi s-a adus la cunoștință că am fost numită într-o funcție de conducere, gândul mi-a zburat înapoi la clipa când, abia ieșită de pe băncile facultății, pătrundeam cu timiditate în incinta Ministerului de Interne ca tânăr locotenent de securitate. Au trecut de atunci ani de muncă, de satisfacții, dar și de încercări, de frământări pe care ți le creează dorința de a găsi cea mai bună soluție în rezolvarea unui caz sau faptul că nu te-ai situat întotdeauna, prin măsurile întreprinse, la cel mai înalt nivel. Dar momentul nostalgic a trecut repede, eram conștientă că promovarea implica nu numai recunoașterea unor merite ale activității pe care o desfășor sau nu numai o dovadă a încrederii care mi se acordă, ci mai ales o mai mare răspundere în munca ce urma s-o am în viitor. Pornind de la acest ultim considerent, chiar în primul moment am încercat să mă raportez la sarcinile noi ce-mi reveneau, la obligațiile pe care le incumbă actul de comandă și, corelat cu toate acestea, la dorința de a dovedi, prin fapte, că pot, că trebuie să fac față noii misiuni ce mi se încredințează.

Desigur, experiența acumulată în munca anterioară îmi conferea o mare garanție și era de fapt baza de la care porneam, dar nu era suficient. Noua funcție presupune multe și noi valențe, la care trebuie să răspund prin tot atâtea eforturi și, mai ales, adaptări.

Intrucât specificul activității pe care urma s-o desfășor în viitor îmi ridica, așa putea spune, chiar pe fond noi probleme de ordin practic, dar și teoretic, am pus în centrul preocupărilor mele autoinstruirea, paralel cu munca efectivă pe care o făceam și care constituia pentru mine cel mai eficient mijloc de testare. Trebuie să menționez sprijinul primit din partea comenzii unității, dar și pe cel dat de ofițerii din cadrul colectivului, din experiența cărora aveam și am încă de învățat. Se spune uneori că începutul e greu, pe urmă te adaptezi. Da, dar acest „pe urmă” constituie, după părerea mea, continua perfecționare, mo-

bilizarea spre autodepășire și, mai ales, realizarea unor parametri superiori de calitate, înlăturarea tendințelor de rutină, de automulțumire. De altfel, referindu-mă concret la mine, trebuie să subliniez că, deși au trecut câteva luni de când am fost promovată, nu pot afirma că am depășit, într-adevăr, ceea ce se cheamă începutul.

Conștientă de faptul că actuala muncă presupune extragerea datelor logice și sigure dintr-un volum de date cunoscut, consider că încă mai am mult de făcut pe linia realizării și coordonării unei activități de informare operativă, dar și riguroasă în formă și conținut, care să permită factorilor de decizie atât cunoașterea problemelor reale și esențiale ale situației operative, cât și adoptarea celor mai indicate soluții în rezolvarea lor.

Pe de altă parte, referindu-mă la atributele actului de comandă, va trebui să-mi perfecționez continuu stilul de muncă cu oamenii, să acord o atenție deosebită organizării întregii activități a compartimentului la maniera care să asigure realizarea unui climat propice îndeplinirii întocmai și la timp a sarcinilor ce ne revin.

Sînt conștientă, de asemenea, că, așa cum se subliniază în documentele de partid, cadrele promovate în munci de răspundere trebuie să posede un dezvoltat spirit de disciplină, o înaltă responsabilitate față de îndeplinirea hotărîrilor partidului, a legilor statului, să acționeze ferm pentru afirmarea în viață a principiilor și normelor moralei socialiste și să utilizeze metode partinice în întreaga lor activitate.

Totodată, în calitate de secretară a Comitetului de partid pe unitate, îmi revine și sarcina majoră ca, împreună cu ceilalți membri ai comitetului, cu organele și organizațiile de partid, alături de comanda unității, să milităm pentru perfecționarea continuă a pregătirii politice, profesionale și militare a tuturor comuniștilor din unitatea noastră, întărirea ordinii și disciplinei, creșterea spiritului de responsabilitate în muncă și, pe această bază, pentru realizarea la un înalt nivel calitativ a misiunilor încredințate.

● **MAIOR PETRIȘOR TEODOR : APĂRAREA SECRETULUI DE STAT, VIGILENȚA REVOLUȚIONARĂ SÎNT ÎNDATORIRI DE PRIM ORDIN ALE FIECĂRUI CADRU DE SECURITATE**, iar aceasta cu atât mai mult, cu cît, potrivit sublinierilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, apărarea secretului de stat este o componentă a luptei întregului popor pentru apărarea cuceririlor socialiste. De fapt, în plan legislativ, concepția revoluționară a comandantului nostru suprem în domeniul apărării secretului de stat și-a găsit expresia în Legea nr. 23/1971, hotărîrile Consiliului de Miniștri nr. 18 și 19 din anul 1972 și Decretul nr. 408 din decembrie 1985, asigurîndu-se, în acest fel, un cadru clar și operațional pentru organizarea unui dispozitiv impenetrabil în fața oricărui element neautorizat să aibă acces la informații, date și documente ce constituie secrete de stat ori de serviciu. Se înțelege că, prin aceasta, organele de securitate, îndeosebi cele cu sarcini în domeniul apărării secretului de stat, au primit un sprijin prețios, revenindu-le în schimb obligația de a-și desfășura munca la un înalt grad de profesionalitate, vigilență și dăruire.

Funcția în care am fost promovat m-a determinat adesea să mă gândesc la faptul că transpunerea în practică a acestui comandament se întemeiază pe inițiativă, fermitate și implicarea tenace — a mea și a subordonaților — în soluționarea pînă la capăt a problemelor specifice. În sensul amintit, fiecare lucrător pe profil trebuie să fie convins că activitatea de apărare a secretului de stat, vigilența impun o abordare revoluționară a obligațiilor profesionale, ceea ce înseamnă: a gândi în mod creator; a acționa calificat, operativ și eficient pentru prevenirea scurgerii de informații; aprofundarea fenomenelor specifice — ca urmare a evoluției proceselor economice, tehnico-științifice și sociale din țara noastră, a unor mutații în baza de lucru a organelor de securitate; a identifica la timp valorile ce necesită măsuri urgente de protejare.

Toate acestea obligă la o continuă evaluare a priorităților și stabilirea riguroasă a obiectivelor urmărite. Din acest punct de vedere, mă străduiesc permanent pentru a atrage în mod real cadrele din subordine inclusiv la soluționarea unor probleme de conducere, combătînd constant rutina, mediocritatea, spiritul facil, voluntarismul ș.a.

Înțelegînd că apărarea secretului de stat și vigilența sînt îndatoriri de prim ordin ale lucrătorilor de securitate, trebuie acționat continuu pentru adaptarea mijloacelor și metodelor muncii la specificul activității, astfel încît să ne putem înscrie pe deplin în sfera problematicei cu care ne confruntăm și pentru ca varietatea și complexitatea muncii pe care o prestăm să nu ne găsească, în nici o împrejurare, nepregătiți de a acționa cu răspundere și deplină eficiență.

● **Căpitan-inginer APOSTOL ANCA: PERFECTIONAREA CONTINUĂ A PREGĂTIRII DE SPECIALITATE — CONDIȚIE A CREȘTERII COMPETENȚEI PROFESIONALE**

Încadrarea mea, în anul 1972, în Departamentul Securității Statului și formarea ca ofițer al aparatului de securitate cu atribuții în domeniul economiei naționale, iar, în anul 1985, promovarea în funcția de șefă a serviciului care desfășoară activitate contrainformativă într-un sector deosebit de vulnerabil — industria chimică și petrochimică, sînt o expresie elocventă a politicii de cadre a partidului nostru, de selecționare, pregătire și educare a lor corespunzător exigențelor calitativ superioare ale actualei etape de dezvoltare a societății românești.

De fapt, încadrarea unui număr însemnat de specialiști — ingineri, fizicieni, economiști — în aparatul de contrainformații în sectoarele economice — este un ordin al comandantului suprem bazat pe necesitatea imperioasă de a dispune de cadre bine pregătite, capabile să cunoască procesele de producție specifice fiecărui sector al economiei naționale, să sesizeze și să prevină, în cunoștință de cauză, faptele, fenomenele și evenimentele ce ar putea cauza prejudicii securității statului în domeniul economic.

Dar cunoștințele acumulate în facultate și producție nu sînt suficiente în munca noastră de activiști într-un domeniu special. De

aceea, în sectorul de care răspund, perfecționarea continuă a pregătirii de specialitate se impune ca o necesitate în vederea atât a creșterii competenței în sesizarea și interpretarea fenomenelor specifice, cât și a folosirii raționale a mijloacelor și tehnicilor moderne de lucru. În acest scop, convocările lunare de pregătire în cadrul unității, ca și cele pe profiluri de muncă la nivelul întregului aparat, ne oferă posibilitatea de a ne însuși noi direcții de acțiune ale muncii noastre. De asemenea, ofițerii sînt îndrumați și sprijiniți să-și desăvîrșească pregătirea de specialitate și prin cursuri postuniversitare pe specific și urmarea doctoraturii.

Vreau să ilustrez importanța celor afirmate prin următoarele exemple :

1. Una din sarcinile importante ale Programului special de măsuri privind activitatea organelor de securitate cu atribuții în domeniul apărării economiei naționale, aprobat de comandantul suprem, o constituie contactul permanent cu specialiștii, cu cadrele cu funcții de conducere din obiectivele economice asigurate contrainformativ. Or, pentru a realiza un dialog fructuos la acest nivel trebuie să posedăm un limbaj comun, pe care ni-l formăm numai printr-o temeinică cunoaștere a specificului ramurii, a legislației care reglementează domeniul în cauză, a principalelor caracteristici ale proceselor tehnologice, a normelor de tehnică a securității și, respectiv, de protecție a muncii.

2. Vulnerabilitatea obiectivelor din industria chimică și petrochimică impune existența unui sistem informațional — decizional fără lacune. O decizie bună presupune informații obiective, operative și utile, toate acestea rezultînd numai dintr-o cunoaștere profundă a realității, a situației operative. Or, numai printr-o bună pregătire profesională putem sesiza din timp stările de lucruri negative din sectoarele menționate și lua măsuri de elucidare și înlăturare a cauzelor ce le generează.

Numai astfel putem realiza și executa sarcinile și misiunile din ce în ce mai complexe ce revin organelor de securitate cu atribuții în domeniul apărării economiei naționale, izvorîte din istoricele hotărîri ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., din celelalte documente de partid, legile țării, ordinele, orientările și indicațiile comandantului nostru suprem.

● **Lt. major MARCU VIOREL : HOTĂRÎRILE DE PARTID ȘI LEGILE ȚĂRII TREBUIE CUNOSCUTE, INSUȘITE TEMEINIC ȘI APLICATE FERM ÎN VIAȚĂ** de fiecare lucrător de securitate, militîndu-se, totodată, pentru aprofundarea conținutului și semnificațiile aces-

tora în raport cu sarcinile specifice fiecărui sector de activitate. Aceasta, tocmai pentru că, exprimînd concepția științifică, revoluționară a partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu privire la înfăptuirea legalității socialiste, la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului român, a independenței și suveranității naționale, hotărîrile de partid și legile țării stabilesc precis rolul și sarcinile ce revin organelor noastre în acest domeniu, modul în care trebuie să se acționeze pentru a apăra cu fermitate avuția națională, securitatea statului.

În acest spirit și pe baza orientărilor și indicațiilor comandantului suprem, în Departamentul Securității Statului au fost elaborate o serie de programe de măsuri, ordine și instrucțiuni de muncă în care sînt stabilite sarcini și răspunderi concrete pentru fiecare unitate și chiar compartimente, precum și modul cum trebuie procedat în vederea executării la un înalt nivel de eficiență a misiunilor încredințate.

Iată de ce, avînd la bază hotărîri de partid, legi, ordine, instrucțiuni de muncă și programe clare, cadrele cu funcții de conducere, în mod deosebit cele nou promovate în astfel de răspunderi, trebuie să le cunoască, însușească și să le aplice creator în activitatea ce li s-a încredințat, militînd și pe această cale pentru dezvoltarea discernămintului politic și juridic al lucrătorilor din subordine.

În acest spirit mi-am propus să-mi organizez munca, ținînd seama că în sectoarele de contrainformații economice trebuie acționat cu înaltă profesionalitate — politică, juridică și de specialitate — pentru a fi în măsură să prevenim din fază incipientă orice acțiune ostilă ori faptă prin care s-ar aduce atingere avuției naționale și, deci, securității statului.

Executarea riguroasă, în spiritul hotărîrilor de partid și al legilor țării, a sarcinilor ce ne revin din programele de măsuri speciale pe linia apărării, prin mijloace specifice, a economiei Capitalei, se înscrie ca o componentă a conștiinței revoluționare a cadrelor de securitate care trebuie să fie călăuzite de ideea ca nimeni să nu se poată susține răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, patriei noastre socialiste.

● **Căpitan ACHIM LIGIA : UN COMANDANT, UN ȘEF TREBUIE SĂ FIE EXEMPLU PERSONAL PE TOATE PLANURILE**, iar aceasta nu ca un scop în sine, ci pentru a asigura în colectivul pe care-l conduce o astfel de atmosferă de lucru, în care conștiința profesională, angajarea, vigilența și dinamismul să se afirme cu putere și să se reflecte în rezultate cît mai bune.

Pentru mine, care-mi desfășor activitatea într-o unitate specială și am avut înalta cinste să fiu promovată șefă a serviciului în cadrul căruia lucrez de 11 ani, aceasta înseamnă mai multe lucruri. În primul rînd, trebuie să fiu un exemplu pentru subordonați, atît la locul de muncă, cît și în viața de familie și societate. În al doilea rînd, o funcție de conducere incumbă o foarte bună pregătire politico-ideologică, profesională și militară, pentru a dispune de un suport motivat în formularea și transpunerea în practică a unor exigențe pe care le impun rigourile activității noastre într-un domeniu special. Între acestea, respectarea fermă a normelor de secretizare și compartimentare a muncii trebuie să constituie o regulă de bază a întregii noastre conduite. De asemenea, varietatea problematicii cu care ne confruntăm impune o temeinică cunoaștere și aplicare a principiilor muncii de securitate, dar și solide cunoștințe de cultură generală și de limbi străine.

Referindu-mă la profilul sectorului de care răspund și la sarcinile ce ne stau în față, menționez că toate acestea trebuie să fie soluționate într-o manieră cu adevărat revoluționară, ceea ce, din punctul meu de vedere, înseamnă ca fiecare lucrător în parte să fie angrenat în direcția adoptării unui stil de muncă ofensiv, întemeiat prioritar pe concepul de prevenire — prin furnizarea, în timp util, a unor date și informații cu valoare operativă.

Or, aici intervine din nou rolul șefului, care trebuie să-i îndrume pe subordonați cu competență, răbdare și exigență, cerîndu-le să acorde o maximă atenție problematicii prezentate, analizînd fiecare fapt sau situație specifică în toată complexitatea și conexiunile lor. Numai astfel se poate asigura o bună cunoaștere de către fiecare lucrător a zonei de competență. În acest scop, șeful de serviciu are sarcina de a elimina din „procesul de producție“ aspectele de rutină, birocrație și funcționarism, care tind să apară într-o activitate de mare migală și concentrare, cum este cea pe care o prestăm. Totodată, cunoscînd bine toate laturile muncii, un șef competent poate preveni sau corecta la timp unele neajunsuri, iar prezența lui în miezul problemelor se structurează într-un stimulent pentru toți subordonații. În ultimă analiză, arta conducerii presupune calități de psiholog și analist, spirit novator, revoluționar.

În ceea ce mă privește, voi căuta să muncesc și în continuare ca un adevărat comunist, să mă achit de sarcini în mod exemplar, să mă perfecționez în permanență pentru a-mi îndeplini cu cinste înalta misiune ce mi-a fost încredințată pentru că, în viziunea mea, a fi revoluționar de profesie înseamnă, în primul rînd, a considera munca încredințată drept o misiune de luptă. Iar apărarea cuceririlor socialiste ale poporului nostru este una dintre cele mai nobile misiuni.

● **Căpitan COTUNA EUGEN: CALITATEA EXECUTĂRII MI-
SIUNILOR CONSTĂ ÎN CALITATEA PREGĂTIRII PROFESIONALE
ȘI DE LUPTĂ.** Cel puțin în ce privește unitatea noastră, acest dezi-
derat se constituie într-o necesitate de prim ordin. Aceasta cu atât mai
mult, cu cât în ultima vreme asistăm la escaladarea, pe plan mondial,
a fenomenului terorist, într-o multitudine de forme, de la cel indivi-
dual pînă la cel de stat care, deopotrivă, pun în pericol atât viața oa-
menilor, cât și independența și suveranitatea statelor.

Într-un astfel de context, cunoașterea, prevenirea și combaterea
fermă a oricărei intenții sau tentative de natură teroristă pe teritoriul
țării noastre nu pot fi realizate la cotele de exigență formulate de co-
mandantul suprem, dacă aparatul pe profil nu posedă capacitatea și mo-
bilitatea — operativă și de intervenție — necesare, lucru realizabil
doar printr-o continuă perfecționare, atât a metodelor și mijloacelor de
cunoaștere și stăpînire a situației operative, cât și a capacității de luptă
în orice condiții tactic-operative.

În scopul îndeplinirii în mod ireproșabil a misiunilor încredin-
țate — noua funcție în care am fost promovat fiind una dintre acestea
— m-am străduit să mă integrez cât mai repede specificului noii acti-
vități, integrarea persupunind, în primul rînd, o temeinică pregătire
politică, profesională și de luptă. De asemenea, voi acționa neabătut ca
fiecare luptător să dispună de o pregătire moral-politică și militară deo-
sebită și, nu în ultimul rînd, de o înaltă conștiință revoluționară.

În pregătirea complexă și temeinică a luptătorilor din subordine
voi avea permanent în vedere condițiile concrete create de situația ope-
rativă, aplicarea de noi forme, metode și procedee de instruire și inter-
venție antiteroristă, astfel ca fiecare să poată executa misiuni izolate
în mod individual. Pentru aceasta, lupta corp la corp, pregătirea psiho-
logică și tragerile cu armamentul din dotare, din orice poziție și în vi-
teză, trebuie stăpînite la perfecție de întregul efectiv al serviciului.

Numai cu o pregătire profesională și de luptă de înalt nivel ne
putem face datoria de apărători de nădejde ai cuceririlor revoluționare
ale eroicului nostru popor.

● **Căpitan NICA ANDREI: SPIRITUL REVOLUȚIONAR ESTE
FUNDAMENTUL POLITIC ȘI MORAL AL ÎNTREGII MUNCII DE
SECURITATE,** el constituind o necesitate obiectivă și, în același timp,
garanția îndeplinirii cu succes a misiunilor încredințate de partid. O
necesitate, pentru că dușmanul, din ce în ce mai agresiv, mai rafinat
și mai sofisticat — mă refer la acțiunile serviciilor de spionaj imperia-
liste, în special — vizează subminarea, pe orice cale, a înseși elemen-
telor fundamentale ale societății noastre socialiste. Dintr-un asemenea

motiv, cunoscînd bine dușmanul, precum și scopurile și metodele lui de acțiune, ofițerul de contraspionaj trebuie să facă din valorile politice și morale ale societății noastre socialiste fundamentul întregii sale activități, baza relației sale cu oamenii muncii — proprietari, producători și beneficiari și, desigur, și apărători ai cuceririlor socialiste — pentru a-i apăra, pe de o parte, de capcanele spionajului străin, iar pe de altă parte, de a-i pregăti să sprijine organele specializate în prevenirea și demascarea unor astfel de încercări.

De asemenea, conștient că legile nescrise și dure ale „războiului secret“ impun dăruire totală față de muncă și, totodată, cunoscînd că acesta devine pe zi ce trece tot mai complex, conștiința ofițerului de contraspionaj trebuie infuzată de un puternic spirit revoluționar. Pentru că noi nu sîntem însărcinați de partid să înregistrăm mecanic fapte, fenomene și evenimente care afectează, într-un mod sau altul, securitatea statului; trebuie să fim mereu cu un pas înainte în gîndire, cunoaștere și acțiune, ceea ce presupune pregătire, previziune, creativitate și spirit de luptă în orice împrejurare.

Considerat ca reprezentînd un permanent efort de conștientizare, de abordare obiectivă și lucidă a tuturor situațiilor, hotărîrilor și acțiunilor în care este implicat ofițerul de contraspionaj, combinat cu o mobilitate în gîndire și capacitate de a sesiza imediat noul, elementul de progres — spiritul revoluționar îmi apare ca indispensabil legat de competența profesională. Aceasta înseamnă, de asemenea, responsabilitate, fermitate și combativitate pe întregul traseu al muncii de contraspionaj — sector specific al apărării securității statului, independenței și suveranității patriei, în care, în calitate de activist de partid într-un domeniu special, voi depune toate eforturile ca efectivul pe care-l conduc să se afirme la înălțimea cerințelor formulate în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului.

*

Iată doar cîteva argumente, din multe altele posibile, care, exprimînd, într-un fel, puncte de vedere absolut personale, circumscriu totuși, cu competență și în deplină cunoștință de cauză, unele dimensiuni concrete ale conceptului de revoluționar de profesie în domeniul luptei pentru apărarea cuceririlor socialiste. Idei care, însușite și dezvoltate creator, pot fertiliza gîndirea și acțiunea cadrelor de securitate, chemate să execute una dintre cele mai nobile misiuni — apărarea cu orice preț a independenței, suveranității și integrității teritoriale ale scumpei noastre patrii — REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA !

Anchetă realizată de lt. col. **Dumitru DANAU**

DIRECTIVA COMANDANTULUI SUPREM AL FORTELOR ARMATE ALE R. S. ROMÂNIA PRIVIND PREGĂTIREA MILITARĂ ȘI POLITICĂ A ARMATEI ÎN PERIOADA 1986 — 1990

Îmbunătățirea continuă a pregătirii multilaterale, ridicarea permanentă a competenței politico-profesionale și militare, creșterea neîncetată a capacității combative specifice cadrelor de securitate — în conformitate cu prevederile Directivei comandantului suprem și

la războiul dus de întregul popor, comenzile unităților centrale și teritoriale de securitate, organele și organizațiile de partid, toate cadrele de securitate vor acționa în următoarele direcții :

— studiarea, însușirea și transpunerea în practică a prevederilor

Sarcini ce revin unităților de securitate

Măsurile Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor din aparatul de securitate — impun perfecționarea continuă a formelor, metodelor și mijloacelor de instruire destinate să asigure îndeplinirea la înalți parametri calitativi a misiunilor de luptă ce revin cadrelor de securitate, inclusiv în situații deosebite și în condițiile războiului dus de întregul popor pentru apărarea patriei.

Pentru transpunerea în viață a politicii partidului de apărare a patriei și cuceririlor revoluționare ale poporului, a prevederilor doctrinei militare naționale referitoare

Directivei comandantului suprem — în părțile general valabile pentru armată, organele și formațiunile Ministerului de Interne, pentru celelalte elemente ale sistemului apărării naționale —, adaptarea lor la specificul muncii de securitate și aplicarea acestora în situații deosebite, precum și pe timpul războiului întregului popor ;

— însușirea și aprofundarea sarcinilor specifice — independent sau în cooperare cu alte forțe ale sistemului apărării naționale — în domeniul elementelor de concepție și organizare generală a activităților și al realizării actului de comandă în situații deosebite și în condiții de război ;

— revederea, îmbunătățirea și perfecționarea documentelor care prevăd modalitățile concrete de acțiune în situații speciale, la mobilizare ori la război și verificarea acestora prin exerciții practice, efectuate periodic prin grija conducerilor comandamentelor și unităților de securitate ;

— cunoașterea temeinică a locului, rolului și misiunilor ce revin fiecărui element al sistemului național de apărare, în vederea dezvoltării, în continuare, a conducerii și cooperării cu acestea, pe timpul îndeplinirii misiunilor specifice și de luptă, în situații deosebite și în condițiile războiului întregului popor.

Întreaga activitate de pregătire militară a cadrelor de securitate se va organiza și desfășura prin instruire, dezbateri, antrenamente, exerciții și aplicații practice, în strinsă concordanță cu sarcinile ce revin aparatului de securitate din Directivă și măsurile aprobate de conducerea Departamentului Securității Statului, adaptate corespunzător la particularitățile zonei de responsabilitate.

OBIECTIVUL FUNDAMENTAL

Obiectivul fundamental al întregii activități de instruire îl constituie ridicarea continuă a pregătirii militare a cadrelor, creșterea capacității combative a comandamentelor și unităților de securitate, asigurarea trecerii lor, în timp scurt, de la starea de pace la cea de război, pentru a fi în măsură în orice moment ca, independent sau în cooperare cu armata, organele și formațiunile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formațiunile de pregătire militară a tineretului, cu întregul popor și concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice, să apere cuceririle

revoluționare, integritatea teritorială, independența națională și suveranitatea R. S. România.

SARCINI PRINCIPALE

◆ Dezvoltarea capacității de organizare și conducere a unităților de securitate

Așa cum se precizează în Directivă, „dezvoltarea capacității de organizare și conducere a comandamentelor de la toate eşaloanele, la pace și război, va constitui, și în continuare, un domeniu prioritar de acțiune“.

La baza întregii activități de conducere — la pace, în situații deosebite și la război — vor sta hotărârile partidului, legile țării și cerințele doctrinei militare naționale, prevederile regulamentelor militare, urmărindu-se aplicarea consecventă a principiilor conducerii științifice, promovarea muncii colective, utilizarea pe scară mai largă a metodelor și tehnicilor moderne de conducere, sporirea operativității și eficienței actului de decizie.

În confruntarea cu un agresor care concepe să ducă războiul în toate mediile — terestru, aerian, maritim —, folosind forțe numeroase și mijloace moderne de luptă, concomitent cu întreprinderea unor acțiuni speciale, care pot fi prevenite și anihilate de organele de securitate, cadrele de conducere de la toate eşaloanele vor fi antrenate în exercitarea unei conduceri ferme și active, suple și elastice, pentru a soluționa situații complexe și des schimbătoare, a cuceri și menține inițiativa prin îmbinarea judicioasă a celor mai ofensive forme, metode și mijloace ale muncii de securitate, în folosirea cu iscusință a terenului, forțelor și mijloacelor la dispoziție.

În același timp, securitatea va continua să-și îndeplinească sarcinile specifice cu privire la aplicarea politicii partidului și statului în domeniul apărării securității statului, avînd următoarele atribuții :

- asigură securitatea conducerii partidului și statului, precum și a altor conducători de partide și de state străini, pe timpul vizitelor sau șederii acestora în țară ;

- organizează și desfășoară activitatea de apărare a securității statului în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor serviciilor de spionaj străine și agenturilor acestora, precum și ale organizațiilor, cercurilor și persoanelor din străinătate, întreprinse împotriva suveranității, independenței și integrității statului român ;

- organizează activitatea de informații externe pentru cunoașterea și contracararea planurilor și acțiunilor ostile statului român ;

- contracarează și neutralizează activități cu caracter fascist, naționalist-iredentist, de propagandă împotriva orînduirii socialiste etc. ;

- desfășoară activități de cunoaștere, prevenire și lichidare a oricăror fapte de natură să submineze economia națională și să aducă atîngere securității statului ;

- previne, descoperă, neutralizează și lichidează acțiunile teroriste pe teritoriul țării noastre ;

- apără secretul de stat în cadrul organizațiilor socialiste, organizează colectarea, transportul și distribuirea corespondenței secrete ;

- organizează și desfășoară activitatea de contrainformații militare ;

- organizează și desfășoară activitatea de contrainformații radio ;

- organizează și execută, potrivit legilor, activitatea de urmărire penală a infracțiunilor date în competența securității statului ;

— realizează informarea conducerii și, după caz, a cetățenilor cu cazurile de infracțiuni ce privesc securitatea statului și asigură pregătirea contrainformativă a populației, propaganda noastră asupra dușmanului și contracararea propagandei acestuia împotriva poporului român.

O atenție deosebită se va acorda cooperării cît mai strînse între profilurile informații interne, contrainformații în sectoarele economice, contraspionaj, contrainformații militare, securitate și gardă, antiterorism și celelalte unități și compartimente informativ-operative de securitate, precum și între acestea și unitățile Ministerului de Interne, armată, gărzile patriotice și alte formațiuni populare. Organele de securitate vor dezvolta conlucrarea cu consiliile locale de apărare pentru organizarea apărării teritoriale.

Pentru a răspunde nevoilor de operativitate și precizie în conducere se vor folosi intensiv metodele și mijloacele tehnice de culegere, prelucrare și transmitere automată a datelor necesare muncii de securitate.

Comandamentul pentru tehnică operativă și transmisiuni și compartimentele corespondente din teritoriu vor lua toate măsurile pentru a se antrena, prin metodele și mijloacele specifice — alături de unitățile specializate ale armatei și C.A.A.T. —, la organizarea și executarea acțiunilor de luptă radio-electronică, în vederea descoperirii și neutralizării prin bruiaj sau nimiciri sistemelor și mijloacelor radioelectronice de conducere a trupelor, de dirijare a armamentului și tehnicii militare și speciale utilizate de inamic, precum și a asigurării stabilității lucrului mijloacelor radioelectronice ale forțelor noastre.

C.T.O.T. va pregăti cadre și va asigura organizarea, independent sau

în cooperare cu armata, a transmisiunilor radio, radioreleu (troposferice), precum și a legăturilor telefonice, telegrafice și telex multiple și va lua măsuri de secretizare a transmițerilor.

Unitatea specială de aviație se va antrena în vederea transportării de materiale, cadre sau grupe (echipe) de acțiune în adâncimea dispozitivului inamic, pentru a fi debarcate în condiții grele de război.

Comenzile unităților de securitate vor pune un accent mai mare pe realizarea mascării activităților, obiectivelor și dispozitivelor proprii față de cercetarea de toate categoriile a inamicului.

În scopul evaluării capacității combative, a nivelului de pregătire și modului cum s-a realizat îndrumarea subordonaților, se va îmbunătăți activitatea de inspecții și controale, se va milita pentru creșterea eficienței acestora în vederea ridicării întregii munci la un nivel calitativ superior.

Pentru a pregăti cadrele militare și personalul civil în sensul celor de mai sus, este necesar ca presa militară a Ministerului de Interne să aibă un rol mai activ în educarea și generalizarea experienței pozitive a efectivelor Departamentului Securității Statului.

◆ **Perfecționarea pregătirii militare a cadrelor la locul de muncă**

Perfecționarea pregătirii militare a cadrelor de securitate va asigura însușirea principiilor politicii interne și externe a partidului și statului, a hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului, aprofundarea concepției Partidului Comunist Român cu privire la apărarea patriei, a doctrinei militare naționale, înțelegerea unității dialectice între dezvoltarea

economico-socială și întărirea capacității de apărare a patriei, asimilarea celor mai înaintate cunoștințe în domeniul științei militare.

Întreaga activitate se va desfășura în conformitate cu prevederile Măsurilor Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor din aparatul de securitate în perioada 1986—1990, acționându-se perseverent pentru dezvoltarea orizontului de cultură militară și științifică, ridicarea gradului de pregătire tehnică, consolidarea și perfecționarea deprinderilor, astfel încât cadrele de securitate din aparatul central și teritorial să poată îndeplini cu competență misiunile specifice și de luptă în situații deosebite și pe timpul războiului.

În pregătirea cadrelor de securitate se va pune accentul pe aprofundarea doctrinei militare naționale, studierea legilor și principiilor luptei armate, a acțiunii lor în războiul întregului popor, cunoașterea posibilităților și modalităților de folosire a forțelor în îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă, în cooperare cu armata și celelalte elemente ale sistemului apărării naționale.

În cadrul ședințelor de pregătire se va urmări perfecționarea deprinderilor cadrelor de securitate de a întrebuința acele metode și mijloace ale muncii de securitate care — la pace, în situații deosebite sau pe timpul războiului — vor asigura cunoașterea temeinică a situației informativ-operative din zona de responsabilitate, de analiză și interpretare a datelor și informațiilor obținute și descifrare a concepțiilor de acțiune în vederea stabilirii, pe această bază, a măsurilor de zădărniciere a realizării scopurilor inamicului.

Pregătirea ofițerilor din grupele operative de stat-major ale unităților de securitate va fi orientată spre dezvoltarea capacității de concepție, analiză și sinteză, însușirea temeinică a modalităților de întrebuințare a forțelor și mijloacelor eficiente în raport cu misiunile specifice și de luptă încredințate.

Cadrele de securitate se vor antrena, în cadrul activităților la pregătirea militară, pentru îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă în condițiile întrebuințării armelor de nimicire în masă, substanțelor incendiare, tehnicii de luptă radio-electronică, desantului aerian și maritim, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune și elementelor teroriste. De asemenea, se vor antrena pentru a întreprinde acțiuni specifice muncii de securitate în condiții diferite de stare a vremii, în orice anotimp, ziua și noaptea, la șes, în teren deluros și muntos, împădurit, pe litoral și în deltă, în localități, zone industriale, sisteme de hidroameliorații pentru a cunoaște temeinic zonele de responsabilitate.

Pentru a-i cauza agresorului pierderi cât mai mari, cadrele de securitate vor fi pregătite să desfășoare acțiuni de hărțuire prin ambuscade, raiduri, incursiuni, lovituri prin surprindere, folosirea barajelor și distrugerilor, a tuturor procedeelor specifice războiului întregului popor.

Fiecare cadru de securitate se va instrui pentru a cunoaște perfect armamentul și tehnica din dotare, să tragă foarte bine, să acționeze în luptă atât individual, cât și în colectiv, să dovedească inițiativă, îndrăzneală și hotărâre.

În cadrul ședințelor de pregătire fizică se va pune accent pe executarea de antrenamente în alergări pe teren variat și exerciții fizice complexe pentru dezvoltarea capacității

cadrelor de a rezista la eforturi prelungite.

Pregătirea cadrelor militare va avea caracter pluridisciplinar în funcție de categoria din care fac parte, profilul de muncă, specialitățile și funcțiile ce le au.

◆ **Perfecționarea învățămîntului militar în cadrul cursurilor organizate în școlile și centrele de instruire a cadrelor**

Prin cursurile cu scoatere de la locul de muncă — organizate în școlile militare și centrele de perfecționare ale cadrelor de securitate aparținînd Departamentului Securității Statului — se va urmări ca la pregătirea militară să se asigure o instruire multilaterală, cunoașterea temeinică a doctrinei, să se formeze buni cunoscători ai fenomenului militar contemporan, activiști politici profund devotați patriei, partidului și poporului, capabili să-și îndeplinească atribuțiile cu competență, răspundere și spirit revoluționar.

Se va acționa susținut în direcția ridicării nivelului științific și educativ al învățămîntului prin încorporarea celor mai noi cuceriri ale cunoașterii umane, realizarea unei legături tot mai strînse cu practica instruirii și educării, cu cercetarea științifică.

Centrele de instruire și școlile militare vor constitui modele de organizare superioară a activităților, de disciplină și ordine regulamentară. Ele vor forma cadre cu o bogată pregătire politico-ideologică, militară și de specialitate, educate în spirit comunist, revoluționar, al respectului față de tradițiile de luptă ale poporului român.

◆ Cooperarea organelor de securitate cu unitățile și formațiunile Ministerului de Interne, armata, celelalte elemente ale sistemului apărării naționale

Pe baza principiilor doctrinei militare naționale se va dezvolta conlucrarea cu unitățile și formațiunile Ministerului de Interne, armata, gărzile patriotice, detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și celelalte formațiuni populare, pentru a fi în măsură să participe, prin executarea misiunilor specifice, la apărarea localităților, marilor platforme industriale, întreprinderilor, instituțiilor și altor obiective economico-sociale, transformate în puternice cetăți de muncă, luptă și apărare.

Pregătirea în comun cu armata și celelalte elemente componente ale sistemului apărării naționale se va desfășura pe baza planurilor de cooperare și va consta în antrenamente, exerciții și aplicații cu caracter teritorial.

În cadrul activităților de pregătire se va pune accent pe realizarea unor legături operative și eficiente între diferite eșaloane, între acestea și consiliile locale de apărare, statele-majore județene ale gărzilor patriotice, între localități și întreprinderi.

◆ Ridicarea capacității de luptă și de mobilizare a comandamentelor și unităților de securitate

Perfecționarea structurilor organizatorice, a metodelor și procedurilor de control și verificare prin exerciții de alarmă și de mobilizare, asigurarea încadrării unităților de securitate, la nevoie, cu cadre de rezervă, instruirea acestora potrivit

funcțiilor ce le vor îndeplini la război vor constitui obiective prioritare ale cadrelor de conducere pentru menținerea permanentă și la un înalt nivel a capacității de luptă și de mobilizare. Se va continua — în cadrul ședințelor de pregătire — optimizarea raportului dintre cadrele active și din rezervă, sporind ponderea celor combatante imediat.

La aplicațiile tactice complexe se va pune accentul pe dezvoltarea deprinderilor cadrelor de conducere, statelor-majore și compartimentelor de servicii și tehnice de a aplica planurile întocmite din timp, în condițiile unor situații complexe, care impun scoaterea unităților de sub loviturile aeriene și ale sistemelor de cercetare-lovire ale inamicului, completarea cu efective și materiale.

În vederea pregătirii unităților ce iau ființă la mobilizare, se vor executa, periodic, antrenamente, exerciții și aplicații cu participarea rezerviștilor.

Pentru a asigura desfășurarea mobilizării în deplină ordine și în timp scurt, la activitățile de mobilizare se va dezvolta colaborarea cu consiliile locale de apărare, cu celelalte organe și formațiuni ale Ministerului de Interne, cu conducerile întreprinderilor și instituțiilor interesate.

Pregătirea militară a rezerviștilor va constitui în continuare o sarcină importantă a comandamentelor și unităților de securitate, forma principală fiind cea fără scoatere din producție.

◆ Întărirea ordinii și disciplinei militare

Întărirea continuă a ordinii și disciplinei militare conștiente va constitui o preocupare permanentă și de mare răspundere a tuturor cadrelor de conducere, a organelor și organizațiilor de partid. Se va acționa

consecvent în vederea creșterii conștiinței politice și răspunderii revoluționare a tuturor cadrelor de securitate, urmărindu-se cu fermitate și exigență realizarea integrală și la un nivel calitativ superior a planurilor tematice de pregătire, îndeplinirea necondiționată a îndatoririlor și misiunilor încredințate, formarea unei conduite militare și cetățenești exemplare.

Cadrele de conducere, organele și organizațiile de partid vor lua toate măsurile pentru ca ordinea interioară, serviciul de zi, paza și apărarea obiectivelor, întreaga viață ostășească — în raport cu particularitățile muncii specifice fiecărei unități de securitate — să se organizeze și desfășoare riguros, pe baza legilor țării și regulamentelor militare, a ordinelor conducerii Departamentului Securității Statului.

Toți factorii responsabili vor duce o muncă sistematică pentru prevenirea abaterilor disciplinare și a evenimentelor deosebite, astfel încât cadrele de securitate să constituie întotdeauna exemplu de disciplină și de îndeplinire fără șovăire a tuturor îndatoririlor și ordinelor.

Pătrunsă de idei și concepte profund originale și novatoare, Direc-

tiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R. S. România privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990 fundamentează și orientează într-o largă viziune întreaga activitate de instruire menită să asigure creșterea neîncetată a capacității combative a tuturor organelor și unităților de securitate, astfel încât să fie în măsură să-și îndeplinească la parametri calitativ superiori misiunile ce le revin, atât în condiții de pace, cit și în situații deosebite sau pe timpul războiului întregului popor pentru apărarea patriei.

Îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce revin organelor de securitate din Directiva comandantului suprem se constituie într-o direcție prioritară de acțiune a comenzilor unităților centrale și teritoriale de securitate, a tuturor organelor și organizațiilor de partid, astfel încât, parcurgând o nouă etapă de perfecționare pe toate planurile, aparatul de securitate să-și poată îndeplini, împreună cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare, cu întregul popor, misiunile încredințate privind apărarea cuceririlor revoluționare, independenței, suveranității și integrității teritoriale ale Republicii Socialiste România.

Maior **Lucian MARIN**

Continua îmbunătățire a calității și eficacității muncii – imperativ esențial în activitatea de securitate pe anul 1986

Istoricile hotărâri ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, iar, în baza lor, Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986 au pus la loc de frunte, ca un imperativ esențial pentru întreaga activitate a aparatului de securitate, sarcina îmbunătățirii continue a calității și eficacității muncii specifice.

În scopul înțelegerii practice — pe câteva linii de muncă — a modului cum și în ce forme trebuie transpus în viață acest comandament strategic au fost invitați să-și spună cuvîntul, în domeniile de competență, tovarășii: colonel ILIE MERCE, locțiitor al șefului Direcției I, maior GHEORGHE STAN, locțiitor al șefului Direcției a II-a, lt. colonel EMIL RĂDULESCU, locțiitor al șefului Direcției a III-a, maior GHEORGHE TROSCA, șef de stat-major la U.S.L.A. și lt. colonel PĂTRU MURARIU, locțiitor al șefului Direcției cercetări penale.

▲ **Colonel ILIE MERCE :**

Una din sarcinile prioritare în etapa următoare este aceea de a acționa pentru creșterea spiritului de răspundere în realizarea misiunilor ce ne sînt încredințate, în vederea dezvoltării capacității de acțiune a aparatului de informații interne, în raport cu mutațiile survenite în situația operativă.

După cum arată faptele, actuala situație operativă de securitate poartă amprenta evoluției deosebit de grave a vieții și evenimentelor internaționale, în contextul căreia s-a intensificat și a devenit foarte virulentă activitatea serviciilor de spionaj, a cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare din străinătate. S-au multiplicat acțiunile propagandistico-diversioniste de diverse nuanțe, provocările de tot felul, încercările de instigare și de antrenare la acțiuni ostile a unor elemente din interior.

Informațiile obținute demonstrează cu pregnanță că efectele acțiunilor dușmănoase inițiate și îndreptate împotriva statului nostru, de către acestea, s-au resimțit cu acuitate în întreaga problematică din competența aparatului de informații interne.

În scopul cunoașterii, prevenirii și contracarării ofensive și ferme a unor astfel de încercări, Direcția I își desfășoară activitatea în spiritul documentelor de partid și legilor țării, al ordinelor comandantului suprem, ale Ministerului de Interne, ale ministrului secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului, în baza programelor și planurilor de măsuri elaborate în problemele din responsabilitate, acționînd cu mai multă eficiență pentru perfecționarea cunoașterii și stăpînirii situației operative, prin asigurarea unei prezențe active de securitate în probleme, locuri și medii, sporirea capacității combative, a fermității și profunzimii actului preventiv în sectoarele din competență.

Desigur, programele de măsuri nu rezolvă de la sine problemele cu care ne confruntăm, ele trebuie să devină realmente instrumente de lucru, fiind necesar să acționăm într-un înalt spirit de răspundere și exigență pentru executarea ireproșabilă a prevederilor acestora, la parametrii de calitate impuși de situația operativă.

Conform cerințelor și exigențelor actuale, Direcția I și compartimentele corespondente din cadrul securităților județene și al municipiului București acționează pentru imprimarea unui caracter ofensiv întregii munci de cunoaștere, prevenire și neutralizare a manifestărilor dușmănoase și a altor fapte antisociale în problemele, locurile și mediile din competență, acordând o atenție deosebită elementelor cu antecedente politice și penale reacționare, celor cu preocupări naționalist-fasciste și iredentiste, depistării oricăror forme de activitate ostilă în rîndul intelectualilor, oamenilor de litere și artă, cadrelor didactice, cercetătorilor, studenților și altor categorii de tineri, precum și al persoanelor cu concepții mistico-religioase.

Pe baza caracteristicilor situației operative și a tendințelor ei de evoluție, prioritar, vor fi întreprinse măsuri ferme pentru contracararea influențelor nocive ale activităților anticomuniste desfășurate împotriva țării noastre de către centre, organizații și grupări reacționare din străinătate.

O altă preocupare majoră este intensificarea muncii informativ-operative în rîndul persoanelor din problemele, obiectivele, locurile și mediile date în competență, pentru depistarea celor care au preocupări de a intra în legătură cu cercurile reacționare sau posturile de radio folosite de acestea. Atenție deosebită acordăm celor care:

- sînt nemulțumite că nu li s-a aprobat plecarea definitivă din țară ori nu li s-a acordat viză de călătorie în străinătate;
- pretind că nu se pot realiza din punct de vedere profesional sau social și intenționează să recurgă la șantaj ori la alte acțiuni pentru rezolvarea unor probleme personale;
- reclamă așa-zisa îngrădire a libertăților religioase sau de altă natură, se consideră „persecutate” datorită convingerilor sau naționalităților de care aparțin;
- refuză să se încadreze în normele de viață și muncă ale societății noastre și intenționează să inițieze acțiuni turbulente, așa-zis protestatate.

Perfecționarea urmăririi și supravegherii informative ale emisarilor centrelor reacționare naționalist-iredentiste, cultice și sectante din exterior, precum și ale altor categorii de străini preocupați de a culege informații ce ar putea fi exploatare ulterioare în mod dușmănos constituie o altă coordonată de bază. Acționăm pentru realizarea unor acțiuni complexe și eficiente vizînd dezinformarea și descurajarea elementelor și cercurilor cu preocupări naționalist-iredentiste din țară și din străinătate, concomitent cu dezvoltarea potențialului informativ, verificarea temeinică a acestuia și analiza sistematică a modului cum sînt lucrate cazurile mai importante în vederea documentării și finalizării lor cu maximum de operativitate.

Milităm cu fermitate sporită pentru executarea integrală a prevederilor programelor de măsuri speciale, urmărind creșterea gradului de profesionalitate în realizarea măsurilor combinate pentru clarificarea cazurilor aflate în lucru, mai ales a celor referitoare la activități subversive, asigurarea unui control informativ riguros asupra lor.

Atenție deosebită acordăm cunoașterii preocupărilor rudelor și legăturilor din țară ale elementelor ostile din emigrație, îndeosebi ale foștilor legionari, membrilor fostelor partide burghezo-moșierești și foștilor condamnați aflați în emigrație, iar rețeaua informativă din aceste probleme va fi antrenată în mai mare măsură la realizarea de sarcini în exterior în vederea cunoașterii, prevenirii și contracarării oricăror acțiuni ostile.

Va fi intensificată activitatea de urmărire a emisarilor centrelor cultice și ai organizațiilor religioase din străinătate, veniți în țara noastră cu sarcini de a instiga la acțiuni ostile persoane din rîndul cultelor și sectelor.

Se va asigura o eficiență sporită măsurilor de contracarare a încercărilor reacționare din exterior de a genera activități cu caracter contestatar-disident în rîndul intelectualilor din R.S. România. În acest scop, va fi intensificată munca informativă în rîndul creatorilor de literatură și artă, personalului medical, al celor care lucrează în domeniile presă și justiție, asigurîndu-li-se protecția contra-

informativă împotriva acțiunilor întreprinse din exterior pentru determinarea lor să adopte atitudine ostilă ori să rămână ilegal în străinătate.

Se va acționa cu mai multă fermitate pentru neutralizarea activităților ostile inițiate de unii străini aflați la studii în țara noastră, acordându-se atenție depistării emisarilor organizațiilor reacționare din exterior, agenților serviciilor de spionaj, membrilor centrelor diversionist-teroriste, precum și altor străini cu atitudine ostilă sau care au preocupări de a instiga cetățeni români la activități dușmănoase.

Pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei și a celor cu caracter așa-zis protestatar se va intensifica conlucrarea cu celelalte unități centrale și teritoriale de securitate și miliție, cărora le revin sarcini pe această linie și vor fi diversificate modalitățile de antrenare a colectivelor de oameni ai muncii, a factorilor educaționali, a organelor de presă, radio și televiziune.

Aparatul de informații interne își va sporii eforturile în vederea ridicării calității muncii de securitate desfășurate în mediul rural, creșterii eficienței activității de sprijin și îndrumare a lucrătorilor de la posturile de miliție, precum și îmbunătățirii, în conținut, a pregătirii acestora pe linia problematicei de securitate.

Se va acționa pentru perfecționarea sistemului informațional în scopul cunoașterii permanente a situației operative din fiecare problemă și stabilirii celor mai eficiente măsuri de prevenire și neutralizare a acțiunilor ostile.

De asemenea, vor fi continuate cu exigență sporită preocupările pentru analiza politică a faptelor și fenomenelor cu care se confruntă aparatul de informații interne, promovarea noului în muncă, dezvoltarea inițiativei și răspunderii, imprimarea la toate cadrele a unui stil dinamic, ofensiv, cu un înalt conținut politico-profesional.

▲ **Maior GHEORGHE STAN :**

Întreaga activitate a aparatului de contrainformații în sectoarele economice a fost organizată și se desfășoară în strictă conformitate cu indicațiile și orientările tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, cuprinse în Programul-directivă sau date cu prilejul înfățișărilor de lucru cu conducerea Departamentului Securității Statului, avînd ca obiectiv prioritar creșterea calității și eficienței acțiunilor de prevenire atât a infracțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, cît și a oricăror fapte și fenomene prin care s-ar putea aduce prejudicii intereselor societății, avutului poporului sau de natură a genera evenimente soldate cu victime omenești ori pagube materiale.

În acest scop, una din cerințele și căile de creștere a răspunderii, angajării și obținerii unor rezultate superioare în înlăturarea stărilor de pericol și situațiilor negative din obiectivele economice date în răspundere o constituie întărirea legăturii cu colectivele de oameni ai muncii, cu organisme democratice muncitorești, revoluționare, precum și cu organele de stat cu atribuții în economie.

Pentru îmbunătățirea continuă a calității și valorii operative a informațiilor din marea majoritate a obiectivelor economice — în special din sectoarele chimie-petrochimie, metalurgie, construcții de mașini, energia electrică, industria extractivă, precum și în sectorul transporturilor feroviare — este necesar să se acționeze în următoarele direcții prioritare :

1.) Activitatea de cunoaștere și căutare a informațiilor să fie orientată în baza concluziilor rezultate din analiza cauzelor și împrejurărilor pe fondul cărora s-au produs evenimentele din ultimii ani, soldate cu distrugerii de instalații, utilaje și cu victime omenești ori cu manifestări turbulente de amploare ;

2.) Utilizarea în mai mare măsură și cu competență sporită a mijloacelor speciale ale muncii de securitate în obținerea de informații, verificarea și documentarea acestora ;

3.) Folosirea unor noi forme și metode adecvate și eficace de pregătire și atragere a personalului muncitor din unitățile economice, îndeosebi a specialiștilor, la sesizarea fiecărui aspecte din domeniul economic.

Prioritar în sfera construcțiilor de mașini, transporturilor, materialelor de construcții, industriei ușoare, agriculturii, energiei, metalurgiei, cercetării științifice, proiectării și ingineriei tehnologice, mineritului și chimiei-petrochimiei se va acționa pentru atragerea la colaborare a unor specialiști care, prin pregătirea de care dispun, au posibilitatea de sesizare, interpretare și intervenție operativă pentru înlăturarea unor stări de pericol, fapte și fenomene negative de natură să pună în pericol securitatea obiectivelor economice.

4.) Implicarea directă a cadrelor noastre de securitate, specialiști în domeniul tehnic și economic, în cunoașterea situației operative din obiectivele date în răspundere, precum și în culegerea nemijlocită de informații de interes operativ din obiectivele economice.

Un al doilea element esențial îl constituie aplicarea neabătută a conceptului de prevenire al comandantului suprem, îndeosebi în ceea ce privește valorificarea operativă a informațiilor obținute, atât pe plan central, cât și teritorial, și îmbunătățirea metodologiei de realizare a intervențiilor preventive, astfel încât să se înregistreze în continuare evidente schimbări de fond.

Avem în vedere, în primul rând, operativitatea și frecvența sporite în prezentarea, la nivelul conducerilor de obiective și ale centralelor industriale, a problemelor, aspectelor și situațiilor de natură să afecteze securitatea obiectivelor economice. În al doilea rând, datele și informațiile privind situațiile deosebite din diferite obiective sau cazurile în care, cu toate intervențiile făcute pe plan local, nu s-au luat măsuri corespunzătoare, vor fi raportate la Direcția a II-a în vederea efectuării de intervenții preventive la nivelurile superioare competente.

Aparatul de contrainformații în sectoarele economice, atât la nivel central, cât și teritorial, trebuie să militeze în mod permanent pentru obținerea unui număr însemnat de date și informații cu aspecte majore referitoare la stările de legalitate, din obiectivele aparținând diferitelor ramuri economice, îndeosebi din cele cu foc continuu sau cu grad ridicat de vulnerabilitate, activități ce fac ca aportul specific în apărarea economiei naționale să fie sporit substanțial.

În acest scop, periodic, împreună cu celelalte organe ale Ministerului de Interne cu atribuții pe linia apărării avuției naționale, trebuie analizată starea de legalitate pentru depistarea și înlăturarea situațiilor de pericol, a faptelor și fenomenelor pe fondul cărora se pot produce evenimente cu consecințe deosebite pentru economia națională.

De asemenea, separat sau în cooperare cu miliția și pompierii, trebuie acționat mai ofensiv pentru efectuarea de activități concrete, îndeosebi pe linia Decretului nr. 400/1981, respectiv 297/1977, cu scopul de a determina factorii de conducere să dispună măsuri de natură să asigure funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor și utilajelor.

La întărirea stării de legalitate din obiectivele economice se impune ca ofițerii să manifeste o prezență mai activă în instalații și să realizeze o legătură constantă cu specialiștii de valoare, îndeosebi cu ocazia apariției sau menținerii unor situații negative ori stări de pericol, asigurându-se astfel un aport sporit al aparatului nostru la creșterea gradului de securitate industrială în obiectivele date în răspundere.

În al treilea rând, în baza ordinelor date de conducerea Departamentului Securității Statului, o preocupare permanentă a aparatului de contrainformații în sectoarele economice trebuie să fie permanentizarea întâlnirilor de lucru cu organele teritoriale de protecție a muncii, controlul gospodăririi fondurilor fixe, cu cele specializate în verificarea recipientilor și cazanelor sub presiune, de control a activității de investiții și calității produselor, ale centrului sanitar antiepidemic, în scopul efectuării unui schimb de informații pentru prevenirea cu operativitate a oricăror fapte de natură să degenereze în evenimente cu consecințe grave.

De asemenea, în cadrul învățămîntului de specialitate, concomitent cu dezbaterile unor teme specifice activității de contrainformații în sectoarele economice, vor fi luate măsuri de cunoaștere de către ofițeri a principalelor caracteristici ale proceselor tehnologice specifice fiecărei ramuri economice, precum și a normelor de securitate industrială și protecție a muncii.

Pe baza ordinelor primite cu ocazia bilanțului pe anul 1985 și a prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986, întregul aparat de contrainformații în sectoarele economice a înțeles temeinic sensul politico-profesional al măsurilor organizatorice întreprinse, conținutul actualei concepții de muncă și se angajează să militeze neabătut ca întreaga activitate în cursul acestui an să se ridice la noi cote de calitate și eficiență.

▲ Lt. colonel EMIL RĂDULESCU :

Paralel cu îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor ce revin tuturor organelor de securitate — între care o importanță primordială o are asigurarea securității comandantului suprem — aparatul de contraspionaj are ca sarcină prioritară pentru anul în curs **perfectionarea activității de prevenire și neutralizare a acțiunilor de spionaj-trădare și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, întreprinse de serviciile de informații, organizații sau cercuri reacționare din străinătate dirijate sau folosite de acestea.** În vederea realizării acestei sarcini majore, aparatul de contraspionaj va trebui ca — independent sau în cooperare cu alte profiluri de muncă — să acționeze în principal în următoarele direcții :

● **Îmbunătățirea activității de cunoaștere și asigurare a unui control riguros în rîndul străinilor, în vederea depistării incipiente a oricăror intenții de acțiuni ostile puse la cale de străini pe timpul șederii lor în țara noastră și a obținerii de informații de primă sesizare pe profil de contraspionaj.** În acest scop, paralel cu perfectiunea activității informative în obiectivele, mediile și locurile date în competență, Direcția a III-a și compartimentele corespondente din aparatul teritorial trebuie să-și îmbunătățească permanent conlucrarea cu alte unități, inclusiv cu organele de miliție, conform ordinelor în vigoare, pentru a asigura supravegherea străinilor și a legăturilor lor pe întreg teritoriul țării.

● **Depistarea cadrelor și agenților de spionaj, cunoașterea, prevenirea și neutralizarea acțiunilor lor, stabilirea planurilor și obiectivelor actuale ale serviciilor de informații, a formelor, metodelor și mijloacelor folosite și asigurarea unui control informativ calificat al acțiunilor lor.** Realizarea acestei sarcini majore — esența activității de contraspionaj — este un principal indicator privind eficiența muncii aparatului de profil, răspunderea și combativitatea acestuia

● **Actualizarea permanentă a bazei de lucru în funcție de mutațiile înregistrate în modul de acțiune al serviciilor de spionaj cu care ne confruntăm și, în special, de categoriile de persoane folosite de acestea sau în rîndul cărora acționează prioritar.** Dintre cetățenii români trebuie avute în vedere, în continuare, elementele suspecte din categoria celor care au fost în exterior (la post, studii, specializare, asistență tehnică ori în interes particular), care lucrează în transporturile internaționale, în locurile în care se concentrează secrete sau se desfășoară activități cu străini, la misiunile diplomatice, alte reprezentanțe și la domiciliile diplomaților sau funcționarilor străini; de asemenea, trebuie avuți în vedere cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și repatriații. O categorie distinctă de cetățeni români — indiferent dacă au sau nu acces la secrete — sînt persoane suspecte din rîndul radioamatorilor, filatelitelor și membrilor altor asociații, cu legături internaționale.

În ceea ce privește străinii, în afara categoriilor cunoscute se va acorda atenție sporită ziariștilor, corespondenților de presă, radio și televiziune, care — paralel cu activitatea de informații — desfășoară, sub îndrumarea serviciilor de spionaj, acțiuni agresive și coordonate pe linia diversiunii ideologice și propagandei ostile țării noastre.

De asemenea, ținînd seama de mutațiile survenite în modul de acțiune al serviciilor de informații, aparatul de contraspionaj trebuie să aibă în vedere folosirea tot mai frecventă a acoperirilor neoficiale, în special a turismului individual, acoperire folosită, în ultimul timp, mai ales de ziariști diversioniști.

⊗ **Creșterea calității actului profesional, prin folosirea unor mijloace și metode ofensive de muncă.** În realizarea acestei importante sarcini, aparatul de contraspionaj trebuie să aibă în vedere că marea majoritate a persoanelor aflate în baza de lucru a acestui profil cunosc, uneori foarte bine, mijloacele și metodele muncii secrete, își iau măsuri riguroase pentru a nu li se descoperi acțiunile. Din această cauză, simpla existență a unor mijloace specifice nu este suficientă pentru a obține informații despre activitatea unor cadre sau agenți de spionaj care, reușind, uneori, să le descopere — sau pur și simplu, să intuiască existența lor — încearcă să pună contraspionajul pe piste false. Ca urmare, pe lângă măsurile de conspirare a mijloacelor și metodelor muncii, se impune folosirea lor combinativă, pe momente operative, într-o manieră care să le asigure eficiența. Experiența a arătat că lucrările de contraspionaj nu s-au dezvoltat și finalizat în bune condiții fără combinații, acțiuni de dezinformare ori alte metode și procedee de înalt nivel profesional. Numai folosirea acestora poate asigura lucrarea ofensivă a cazurilor aflate în atenție, descoperirea și clarificarea unor activități clandestine concepute de profesioniști.

În contextul perfecționării mijloacelor și metodelor muncii de contraspionaj, o atenție deosebită trebuie acordată rețelei informative, care să fie creată în locurile, mediile sau în rîndul persoanelor ce prezintă interes pentru serviciile de spionaj. Măsurile de verificare și cunoaștere a candidaților trebuie să fie complexe și multilaterale, pentru a ne da certitudinea că persoanele punctate sînt corespunzătoare și, mai ales, pentru a preveni pătrunderea în rețeaua noastră a unor agenți de spionaj. Formarea, dirijarea și legătura cu rețeaua de contraspionaj trebuie să aibă în vedere, paralel cu obținerea de informații, prevenirea desconspirării persoanelor folosite, chiar în condiții în care acestea sînt supuse unor acțiuni calificate de verificare sau provocări din partea celor urmăriți.

De asemenea, pentru a preveni trădarea, verificarea rețelei informative este o regulă a muncii, aplicabilă fără excepție, chiar și informatorilor asupra cărora nu există suspiciuni, mai ales cînd aceștia sînt implicați în rezolvarea unor sarcini deosebite ori sînt în contact cu cadre sau agenți de spionaj. În cazul persoanelor din rețea care urmează să se deplaseze în străinătate, verificările trebuie completate cu teste de loialitate.

⊗ **Sporirea capacității de penetrare, cunoaștere și contracarare în clandestinitatea spionajului străin.** Este în fapt rezultatul activităților și măsurilor enunțate mai sus și o dovadă a spiritului de combativitate pe care aparatul de contraspionaj trebuie să-l manifeste în confruntarea cu serviciile de informații. Realizarea unei astfel de sarcini — prin excelență ofensivă — oferă posibilitatea previzionării acțiunilor spionajului străin și a neutralizării eficiente a acestora.

Una din căile cele mai importante pentru realizarea obiectivului menționat o constituie recrutarea de cadre și agenți de spionaj, problemă cu multe aspecte și implicații, care trebuie tratată cu maximă responsabilitate și nivel profesional corespunzător. De asemenea, în realizarea ei se poate acționa aducînd în atenția serviciilor de spionaj surse verificate și de mare încredere, care să fie în așa fel dirijate, încît să pătrundă în rețeaua adversarului.

⊗ **Cunoașterea și neutralizarea acțiunilor de dăversiune ideologică, propagandă ostilă și altor forme de subminare a intereselor politice, economice sau de altă natură ale R.S. România.**

O astfel de sarcină derivă din mutațiile înregistrate în activitatea serviciilor de spionaj, care, în ultimii ani, se interferează tot mai mult în astfel de acțiuni. Nu este vorba de reprofilarea serviciilor de spionaj — a căror preocupare esențială rămîne, în continuare, culegerea de informații secrete —, ci de faptul că atragerea specialiștilor din serviciile secrete în conceperea și realizarea acestui gen de acțiuni le conferă un plus de eficiență, iar din punctul nostru de vedere, un plus de pericol.

Desigur, realizarea importantelor sarcini ce revin aparatului de contraspionaj se eșalonează în termenele și responsabilitățile concrete ce revin direcției centrale și compartimentelor județene de profil din Programul de măsuri al activității de contraspionaj în 1986, respectiv din planurile de muncă proprii.

▲ Maior GHEORGHE TROSCA :

Potrivit concepției novatoare a secretarului general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, prevenirea infracțiunilor și a altor manifestări antisociale, care aduc atingere securității statului, reprezintă sarcina fundamentală a aparatului de securitate. „Principalul este de a împiedica să se comită abateri, să se încalce legea. Organele de stat să considere că au acționat bine numai atunci când au reușit să prevină infracțiunile și manifestările antisociale”, sublinia comandantul nostru suprem la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție.

Circumscrie aceste cerințe fundamentale, cu valoare de permanent dezerat, sarcina prioritară a întregii activități antiteroriste o constituie prevenirea și contracararea oricăror încercări sau intenții de a se comite acte de natură terorist-diversionistă pe teritoriul R. S. România.

În condițiile extinderii și diversificării fenomenului terorist pe plan internațional, creșterii alarmante a numărului acțiunilor terorist-diversioniste, sporirii continue a gravității și periculozității actelor săvârșite, vizind tot mai frecvent și obiective umane, în contextul sprijinirii, manevrării și coordonării — pe un plan tot mai larg — a grupărilor teroriste de către servicii de informații interesate, se impune, cu necesitate, îmbunătățirea permanentă a calității măsurilor întreprinse de aparatul antiterorist și asigurarea deplinei eficiențe a acestora pentru a se realiza controlul riguros al suspectilor pe profil și elimina orice eventuală vulnerabilitate a sistemului de apărare antiterorist, astfel încât să se cunoască operativ și contracara în timp optim orice planuri de a se comite acte teroriste pe teritoriul țării noastre.

Perfecționarea activității pe profil antiterorist constituie, astfel, o cerință obiectivă rezultată din ordinele și indicațiile comandantului nostru suprem privind prevenirea producerii pe teritoriul R. S. România a oricăror acțiuni de natură terorist-diversionistă.

Analiza situației operative antiteroriste — așa cum s-a concluzionat la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid din Departamentul Securității Statului — scoate în evidență că, pe fondul înrăutățirii climatului politic internațional, al menținerii și apărării stărilor conflictuale în anumite zone ale globului, în special în Orientul Mijlociu, grupările și organizațiile teroriste și-au intensificat activitatea, inclusiv pe teritoriul R.S. România.

Din informațiile obținute, din cercetarea elementelor implicate în evenimintele din 26 mai 1985 și din alte cazuri prevenite — la care și-au adus contribuția unitățile centrale cu sarcini în problemă și, în primul rând, Securitatea Capitalei — a rezultat neîndoielnic că grupările teroriste palestiniene, în special cea condusă de Abu Nidal, organizația „Frații musulmani”, precum și alte grupări, au vizat și vizează obiective de pe teritoriul țării noastre aparținând unor state sau organizații politice cu care se află în dispute. În spatele unor asemenea acțiuni stau servicii de informații interesate care acționează inclusiv prin intermediul unor cadre și agenți ce își desfășoară activitatea în țara noastră ca diplomați ori sub alte acoperiri.

În realizarea planurilor pe care le urmăresc, se trimit elemente de acțiune care, în prealabil, fac studii asupra obiectivelor vizate, își creează puncte de sprijin în rândul unor categorii de străini, introduc și depozitează clandestin armament, muniție și explozivi.

În contextul acestei problematice este imperios necesar să se realizeze îmbunătățirea permanentă, în conținut, a întregului ansamblu de acțiuni preventive, asigurarea unui substanțial salt calitativ în ceea ce privește creșterea nivelului de profesionalitate și a fermității măsurilor specifice întreprinse, imprimarea unui caracter ofensiv muncii de culegere de informații și de realizare a unei temeinice cunoașteri a activității și preocupărilor elementelor potențial periculoase pe profil.

Actuala etapă pune în fața aparatului antiterorist cerința majoră de perfecționare continuă a metodelor și mijloacelor de acțiune, domeniu în care se va milita pentru : ● dezvoltarea potențialului informativ, îndeosebi prin recrutări de persoane din rândul străinilor ce aparțin unor grupări sau organizații terorist-diversioniste și dispun de calități și posibilități de informare ; ● cuprinderea în forme organizate de lucru a tuturor elementelor, inclusiv din rândul autohtonilor,

care trebuie să facă obiectul preocupărilor pe profil ; ⑤ realizarea cercetării informative a suspectilor, în mod riguros, cu atenție sporită pentru a obține date și informații utile pe profil, privind planurile și intențiile grupărilor teroriste față de țara noastră ; ⑥ realizarea controlului temeinic asupra emisarilor organizațiilor extremiste care se află temporar în România ori tranzitează teritoriul țării ; ⑦ utilizarea celorlalte dispozitive antiteroriste preventive pe o temeinică muncă de evaluare a informațiilor, într-o permanentă raportare la fenomene și evoluțiile ce se produc pe plan internațional și în situația operativă specifică ; ⑧ prevenirea introducerii în țară de armament, muniție și explozivi, precum și a tranzitării unor astfel de materiale pe teritoriul țării noastre ; ⑨ anihilarea eventualelor încercări ale grupărilor teroriste de a-și crea puncte de sprijin și de a atrage cetățeni români la activități teroriste.

În acest sens, se impune, cu deosebită acuitate, executarea întocmai, în condiții calitative ireproșabile, a ordinelor conducerii Departamentului Securității Statului, date cu prilejul convocării de bilanț pe Departamentul Securității Statului, la analiza de bilanț a activității antiteroriste și la convocarea cu cadrele de conducere, care s-a desfășurat în perioada 14—16 aprilie a.c.

Sporirea cantitativă, dar îndeosebi calitativă, a informațiilor pe profil referitoare, în principal, la preocupările și intențiile străinilor aflați în țara noastră pretabili la săvârșirea de acțiuni teroriste, în strânsă corelație cu conjuncturile și stările ce caracterizează situația operativă pe profil și controlul profund asupra comportamentului suspectilor constituie sarcini exprese, de mare urgență, pentru aparatul antiterorist.

Pe aceleași coordonate de exigență se înscriu și măsurile ce revin efectivelor din sistemul de control antiterorist și antideturnare, pază și apărare a obiectivelor vizate, asigurarea securității aeronavelor românești în zbor și la escale.

Promovarea spiritului ofensiv în munca de securitate presupune dăruire, curaj, inițiativă, îndrăzneală, capacitate de previziune, un înalt nivel de competență și profesionalitate, o largă și riguroasă pregătire politico-ideologică și de specialitate.

„Munca de securitate (...) trebuie să se bazeze pe o concepție clară, științifică, pe o însușire temeinică a cunoștințelor de specialitate“, spunea comandantul nostru suprem.

Având în vedere aceste indicații ale secretarului general al partidului, este necesar să se acționeze cu perseverență sporită pentru perfecționarea pregătirii politico-ideologice, de specialitate și militare a aparatului antiterorist, astfel încât în activitatea sa să se afirme în mod plener spiritul revoluționar, novator, creșterea continuă a răspunderii și angajării în muncă.

▲ Lt. colonel PĂTRU MURARIU :

În activitatea partidului nostru de edificare a socialismului și comunismului, de perfecționare a organizării și conducerii întregii vieți economico-sociale, un loc important îl ocupă îmbunătățirea activității statului și a organismelor democrației muncitorești-revoluționare.

În acest context, continua îmbunătățire a calității și eficienței muncii constituie un imperativ esențial pentru întregul aparat de securitate care are sarcini deosebit de importante în apărarea securității statului, avuției naționale, independenței și suveranității țării.

Creșterea calității și eficienței muncii constituie o cerință esențială și pentru organele de cercetare penală ale securității, ale căror acte de urmărire penală depășesc circuitul intern al muncii secrete, ele fiind analizate și apreciate și în cadrul instanței de judecată.

Militând cu fermitate pentru înfăptuirea politicii partidului, a ordinelor și indicațiilor comandantului suprem al Forțelor Armate, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, organele de cercetare penală sînt chemate să-și intensifice și să-și perfecționeze activitatea pentru asigurarea neabătută a legilor, luînd măsuri ferme împotriva persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, veghind ca nimeni să nu fie pedepsit pe nedrept.

Realizarea unei noi calități în înfăptuirea neabătută și fermă a acestui principiu de bază al întregii noastre activități impune o preocupare sporită pentru însușirea temeinică de către toate cadrele cu atribuții pe linie de cercetare penală a conținutului hotărîrilor de partid și al legilor țării, a ordinelor și

indicațiilor date de conducerea Departamentului Securității Statului, dezvoltarea discernământului lor politic și juridico-profesional, pentru a fi în măsură să aplice în mod corect prevederile legale și a înlătura cu desăvârșire din munca și comportarea lor orice manifestări de subiectivism ori de abuz. Este necesară, totodată, creșterea contribuției organelor de cercetare la dezvoltarea conștiinței juridice a cetățenilor, la educarea acestora în spiritul respectării cu strictețe a legilor, pentru a avea o atitudine fermă și combativă față de toți cei care săvârșesc fapte antisociale. Situiind pe primul plan munca de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale, se impune ca organele de cercetare penală ale securității, îmbunătățind modalitățile de conlucrare cu unitățile informativ-operative de profil, cu organele miliției, procuraturii și justiției, să analizeze cu profund discernământ politic și juridic cazurile în care s-au săvârșit infracțiuni împotriva securității statului și să se ia măsuri ferme de începere a urmăririi penale, cercetare, trimitere în judecată a vinovaților și recuperarea prejudiciilor aduse economiei naționale.

Noua calitate a muncii impune să se imprime în continuare cercetărilor un caracter ofensiv, multilateral și aprofundat, în scopul documentării complete și operative a tuturor faptelor infracționale, elucidării sub toate aspectele, pe bază de probe certe, a cazurilor cercetate, și, în funcție de rezultate, să se ia măsurile cele mai corespunzătoare.

Perfecționarea muncii în activitatea organelor de cercetare penală impune respectarea neabătută a tuturor regulilor de bază ale procesului penal, care, în același timp, constituie și garanția legalității măsurilor întreprinse, precum și a respectării drepturilor și libertăților conferite de lege persoanelor implicate.

Continuarea îmbunătățirii a calității și eficienței muncii organelor de cercetare penală presupune în același timp și stabilirea cauzelor și condițiilor care au generat sau favorizat săvârșirea infracțiunilor și a faptelor antisociale de natură a leza securitatea statului, informarea cu operativitate a organelor de partid și de stat ori a organizațiilor obștești competente pentru a lua măsuri de înlăturare a acestor lipsuri și neajunsuri, precum și urmărirea realizării în practică a măsurilor respective.

De asemenea, organele de cercetare penală, în conlucrare cu celelalte unități informativ-operative de securitate, trebuie să-și aducă o contribuție mai mare la prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale, prin : efectuarea de studii și analize de profunzime în scopul asigurării interpretării și aplicării unitare a unor prevederi legale, precum și al valorificării concluziilor desprinse din activitatea de cercetare ; perfecționarea activității de sprijin, îndrumare și control la unitățile teritoriale de securitate, pentru a asigura deplina legalitate, punându-se un accent deosebit pe sprijin și îndrumare și realizând controale și analize adecvate pe linia legalității, temeiniciei și eficienței măsurilor de prevenire ; se va urmări ca, în conformitate cu ordinele de linie existente, să se aplice cu precădere acele măsuri care contribuie la influențarea pozitivă a persoanelor predispușe să comită infracțiuni ; de fiecare dată când se va constata, în cazurile lucrate de organele securității, că s-au comis fapte ce constituie infracțiuni de drept comun, încălcări ale atribuțiilor de serviciu și acte de indisciplină, care, conform prevederilor legale, sînt soluționate de organele de miliție, procuratură, comisiile de judecată sau conducătorii organizațiilor socialiste, organele de cercetare penală vor acționa în vederea sesizării organelor competente pentru a lua măsurile legale.

Creșterea calității și eficienței activității organelor de cercetare penală în raport cu cerințele etapei actuale impune : organizarea pe baze științifice a muncii, o riguroasă planificare, aptă să ducă la determinarea priorităților în muncă ; adoptarea celor mai adecvate procedee metodice și tactice de cercetare, în funcție de particularitățile specifice ale fiecărui caz în lucru ; perfecționarea stilului și metodelor de muncă la toate nivelurile ; imprimarea în întreaga activitate a dinamismului și spiritului novator.

În măsura în care activitatea de cercetare penală se va desfășura în conformitate cu conținutul documentelor de partid, prevederile legale, ordinele și indicațiile conducerii Departamentului Securității Statului, se va realiza îmbunătățirea continuă a calității și eficienței muncii, a creșterii răspunderii, angajării și disciplinei în muncă, a spiritului de vigilență și combativitate revoluționară în realizarea obiectivelor cuprinse în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986.

ASIGURAREA SECURITĂȚII CONDUCERII SUPERIOARE DE PARTID ȘI DE STAT ÎN SITUAȚII DEOSEBITE ȘI ÎN CONDIȚIILE RĂZBOIULUI ÎNTREGULUI POPOR

(documentar)

Ca organe specializate ale partidului și statului, ale poporului, care își desfășoară întreaga activitate sub conducerea nemijlocită a partidului, a comandantului suprem, organele de securitate sînt chemate să acționeze cu înaltă răspundere și fermitate pentru apărarea securității statului, independenței, suveranității naționale și integrității teritoriale ale R. S. România.

În acest cadru, asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, precum și a conducătorilor de partid și de stat străini, pe timpul prezenței acestora pe teritoriul țării noastre, constituie principala atribuție a Departamentului Securității Statului și a unităților din subordine.

Noua perioadă de dezvoltare economico-socială a țării, deschisă de cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., reprezintă și pentru întregul aparat de securitate o etapă superioară în procesul perfecționării sale, caracterizată prin sporirea rolului factorilor calitativi și de eficiență, încorporarea cuceririlor științei în toate laturile activității, afirmarea puternică a spiritului revoluționar de ordine și disciplină.

Prevederile Directivei comandantului suprem al Forțelor Armate privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990 orientează și activitatea organelor și unităților Ministerului de Interne pentru ridicarea pe o treaptă superioară a capacității de luptă, pe baza intensificării pregătirii de specialitate, militare și politico-ideologice a efectivelor.

I. Asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat în situații deosebite¹⁾

În organizarea activității de securitate și gardă trebuie să se țină seama de faptul că formele și metodele de acțiune cu caracter dușmănos, ce pot fi întreprinse împotriva înaltelor personalități, s-au diversificat și

¹⁾ Prin „situații deosebite” se înțelege: proclamarea stării de necesitate; declararea mobilizării; agresiunea declanșată prin surprindere asupra teritoriului R.S.R.; acțiunile unor grupuri de cercetare-diversiune sau teroriste; producerea unor evenimente de mari proporții, de natură să afecteze securitatea statului, ordinea publică și altele.

amplificat pe plan mondial și este de presupus că acestea se vor amplifica și diversifica și mai mult în timpul conflictelor armate.

În prezent, activitatea personalităților investite cu putere de conducere și dreptul de reprezentare a statelor capătă de la o etapă la alta forme din ce în ce mai dinamice și mai complexe.

Pornind de la analiza temeinică a acestei situații, determinată obiectiv de cerințele practicii politice și sociale, activitatea pentru asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat are caracter organizat, unitar și permanent, fiind stipulată în actele normative care o reglementează.

În acest context, asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat în situații deosebite și în condițiile războiului întregului popor dobândește anumite particularități, aceasta constituind misiunea fundamentală, de importanță excepțională și de maximă răspundere, a întregului aparat al Ministerului de Interne.

1). În situația decretării stării de necesitate²⁾ și producerii unor evenimente de mari proporții, de natură să afecteze ordinea publică și altele, organele și unitățile Ministerului de Interne, imediat ce au luat la cunoștință, prin orice mod sau cale, de o astfel de situație, trec la executarea prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. 01100 din 8 iulie 1978, precum și a planurilor proprii de măsuri și de apărare, având de executat următoarele sarcini :

— intensificarea activității specifice pentru îndeplinirea atribuțiilor date în competență, adaptînd metodele și mijloacele de muncă la situația operativă, în scopul apărării securității statului, asigurării ordinii publice și siguranței circulației, apărării proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale persoanelor ;

— se va acționa pentru asigurarea securității și crearea condițiilor necesare desfășurării în deplină siguranță a activității secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor armate, a celorlalți membri ai conducerii superioare de partid și de stat la sediile de lucru, reședințe, obiective speciale ori în alte locuri din Capitală sau teritoriu, precum și pe timpul deplasărilor ;

— în cooperare cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare, cu ministerele și organele centrale și locale ale administrației de stat, vor participa la limitarea și înlăturarea urmărilor sau la executarea misiunilor determinate de alte situații deosebite, sub conducerea consiliilor de apărare, îndeplinind misiuni specifice pe profil de muncă.

2) Prin stare de necesitate se înțelege o situație deosebită ce poate fi creată într-un stat sau numai în anumite regiuni sau localități ale acestuia, în împrejurări excepționale, în scopul apărării țării, a securității statului, a ordinii publice sau în urma unor calamități naturale și constă dintr-un complex (ansamblu) de măsuri de forță majoră introduse de puterea de stat, de regulă de șeful statului, pentru combaterea eficientă și rapidă a urmărilor acestora, protecția și apărarea populației, a bunurilor obștești etc.

2). **La decretarea mobilizării** ³⁾, asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat este o misiune de importanță excepțională. În această situație se trece la punerea în aplicare a planurilor de mobilizare, concomitent cu măsuri pe linia întăririi dispozitivelor de securitate, gardă, pază-ordine, siguranța circulației, apărare și intervenție la toate obiectivele civile și militare de pe întregul teritoriu; se intensifică munca informativ-operativă și se aplică măsuri de dezinformare, mascare și secretizare a tuturor activităților ce decurg din astfel de acțiuni. În baza planurilor întocmite, se va acționa și pentru gardarea altor obiective, îndeosebi a punctelor de comandă ale comandantului suprem, necesare desfășurării activităților Consiliului Apărării R. S. România.

3). Pentru **contracararea și lichidarea acțiunilor elementelor de cercetare-diversiune și extremist-teroriste** infiltrate, debarcate, desantate sau parașutate pe teritoriul Republicii Socialiste România, care au ca misiune executarea unor atentate ⁴⁾ împotriva conducerii superioare de partid și de stat, organele și unitățile centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne, în cooperare cu mari unități și unități ale Ministerului Apărării Naționale, vor lua următoarele măsuri:

- intensificarea muncii informativ-operative pentru a cunoaște natura, valoarea, dispunerea, compunerea, misiunea acestora în timp și spațiu etc.;

- întărirea dispozitivelor de securitate apropiată a înaltelor personalități și a dispozitivelor de securitate, gardă, pază-ordine, siguranța circulației, apărare și intervenție a obiectivelor speciale din Capitală și teritoriu;

- întreprinderea unor acțiuni și operațiuni speciale de securitate în vederea încercuirii, capturării și nimicirii elementelor de cercetare-diversiune și extremist-teroriste;

- mascarea și secretizarea întregii activități desfășurate de conducerea superioară de partid și de stat, aplicându-se, totodată, și măsuri de dezinformare.

4). În situația declanșării **unei agresiuni** ⁵⁾ prin surprindere asupra teritoriului Republicii Socialiste România, organele de securitate și ale Ministerului de Interne continuă să-și desfășoare activitățile specifice

³⁾ Prin mobilizare se înțelege totalitatea activităților ce se desfășoară pe plan politic, economic, administrativ și militar în vederea trecerii națiunii de la starea de pace la starea de război și asigurarea rezervelor de tot felul necesare unui război de lungă durată. Mobilizarea poate fi parțială sau generală.

⁴⁾ Prin termenul de elemente (grupuri) de cercetare-diversiune sau extremist-teroriste debarcate, desantate sau parașutate se înțeleg acele formațiuni de luptă ale inamicului folosite de acesta în perioada inițială a războiului, cit și pe timpul desfășurării acestuia, transportate pe calea aerului, pe uscat și pe apă, în adâncimea teritoriului adversarului sau a dispozitivului de luptă al acestuia în vederea executării unor acțiuni specifice în sprijinul trupelor proprii.

⁵⁾ Agresiunea, după textul „Definiției agresiunii armate” adoptat de Comitetul special al O.N.U. la 15 aprilie 1974 și însușit de Adunarea generală în același an, este definită: „folosirea forței armate de către un stat împotriva suveranității, integrității teritoriale sau independenței politice a unui stat sau în orice mod incompatibil cu Carta Națiunilor Unite”. Statul care a recurs primul la forța armată, în contradicție cu Carta O.N.U., este calificat agresor.

din timp de pace, concomitent cu aplicarea planurilor de măsuri special elaborate pentru asemenea situații. Sarcinile pe care acestea le au în vederea asigurării securității conducerii superioare de partid și de stat căpătă aceleași caracteristici ca în condițiile războiului întregului popor.

II. Asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat în condițiile războiului întregului popor

În cadrul războiului întregului popor pentru apărarea patriei, organele de securitate, în cooperare cu celelalte unități ale Ministerului de Interne, concomitent cu îndeplinirea atribuțiilor specifice adaptate la situația operativă, sînt chemate să execute o serie de sarcini și misiuni rezultate în urma stării de beligeranță, încadrîndu-se activ, în raport cu posibilitățile de dotare de care dispun și pe baza ordinelor primite de la Consiliul Apărării, în lupta generală a întregului popor pentru înfrîngerea agresorului.

Experiența confruntărilor militare din ultima perioadă ilustrează faptul că războiul modern este o confruntare îndirjită pe toate planurile: politic, economic, militar, al propagandei, dar și pe cel al „războiului secret“, presupunînd o folosire judicioasă a tuturor resurselor umane, materiale, psihosociale și de altă natură.

Agresorul, străin intereselor poporului nostru, va încerca să folosească pe larg și în forme multiple, în toate fazele războiului, activitatea serviciilor sale de spionaj, propagandă și diversiune, atît în scopul cunoașterii potențialului militar material și uman, al organizării și conducerii militare, cît și pentru desfășurarea de acțiuni de dezorganizare a conducerii politice, economice și de apărare, prin comiterea de acte de diversiune și sabotaj, concomitent cu desfășurarea unei intense activități de dezinformare, slăbire a moralului și rezistenței forțelor sistemului apărării naționale și populației.

Trebuie avut în vedere că în perioada de tensiune și după declanșarea agresiunii va avea loc reactivarea agenturii păstrate în conservare pentru o asemenea eventualitate (de regulă necunoscută organelor de securitate), influențarea prin diverse mijloace a elementelor ostile, aventuriere, clasate, care vor face tot posibilul pentru a cîștiga bunăvoința agresorului (în situația ocupării unor zone din teritoriul național), în acest sens culegînd informații și chiar trecînd la acțiuni dușmănoase deschise.

Pe teritoriul ocupat de inamic va avea loc o puternică pătrundere a serviciilor de informații și a forțelor speciale — care se vor extinde și în spatele frontului constituit —, concomitent cu dezvoltarea agenturii și aplicarea unor măsuri de dezorganizare și de lichidare a puterii și administrației de stat (inclusiv a organelor de securitate), de lichidare a formațiunilor de rezistență, și se va dezlănțui o intensă activitate de reprimare, intimidare și de influențare psihologică în vederea anihilării voinței de împotrivire față de agresor.

Atît în perioada inițială, cît și pe durata agresiunii, în fața organelor de securitate și ale Ministerului de Interne se ridică o multitudine de sarcini noi.

Păstrîndu-și caracterul de aparat de partid și de stat cu misiuni speciale, organele de securitate și ale Ministerului de Interne, sprijinindu-se pe masele de oameni ai muncii, își vor aduce contribuția la înfrîngerea agresorului prin acțiuni, forme și metode specifice activității lor. În acest cadru, în cooperare cu celelalte forțe ale sistemului apărării naționale, cu sprijinul maselor de oameni ai muncii, organele de securitate și ale Ministerului de Interne vor acționa cu prioritate pentru asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, a unor condiții optime pentru exercitarea actului de conducere politico-economică și militară, precum și securitatea înaltelor personalități politico-militare străine pe timpul prezenței acestora pe teritoriul țării noastre.

În condițiile războiului întregului popor, asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat va constitui misiunea fundamentală de importanță excepțională și de maximă răspundere a organelor de securitate și ale Ministerului de Interne; ea va dobîndi o amploare și complexitate din ce în ce mai mare, atît din punct de vedere al varietății misiunilor și sarcinilor de executat, cît și al forțelor angajate în executarea lor.

În funcție de particularitățile muncii de securitate și gardă, în organizarea și desfășurarea activității pe acest profil se va ține seama de următoarele caracteristici (elemente):

● personalitățile apărute sînt vizate direct de organele militare și de spionaj, îndeosebi de forțele speciale și de cercetare-diversiune ale inamicului și ale statelor aliate acestuia. Atît în perioada pregătitoare, cît și pe timpul agresiunii, inamicul va intensifica culegerea de date privind viața și activitatea înaltelor personalități și sistemul de protecție, și se va apela la elemente autohtone, fie agenți ai serviciilor de spionaj, fie cu antecedente politice sau penale cunoscute de agresor și de aliații săi cu concepții și poziții ostile regimului sau înaltelor personalități, cu comportament oscilant etc. Inamicul va folosi astfel de persoane atît în culegerea de date și lansarea de zvonuri destinate să creeze stări de spirit necorespunzătoare, care să ducă la slăbirea moralului forțelor armate și al populației, cît și la comiterea de atentate. El va utiliza, de asemenea, elementele aflate în emigrație, ostile regimului și înaltelor personalități, sau colaboraționiști din zonele ocupate pe teritoriul național.

Pentru atingerea scopului propus, agresorul va folosi mijloace și metode diverse, mergînd de la cele clasice, atentate, acte de diversiune pînă la acțiuni militare (bombardamente asupra sediilor de lucru pe timpul deplasărilor coloanelor auto, trenurilor speciale, folosirea armei chimice și chiar nucleare) ceea ce impune luarea unor măsuri adecvate pentru protecția înaltelor personalități și a obiectivelor speciale;

● personalitățile apărute se vor deplasa frecvent în zonele operațiunilor militare, în raioanele de dislocare a industriei care produce pentru nevoile de apărare sau în alte locuri din teritoriul național, în funcție de evoluția și necesitățile de moment ale situației operativ-strategice;

● cresc numărul și varietatea forțelor date în subordine sau sprijinul unității de profil destinate gardării și apărării obiectivelor speciale (reședințe, sedii de lucru, puncte de comandă etc.)

În acest sens vor fi subordonate operativ sau date în sprijin subunități și unități din Comandamentul Trupelor de Securitate și Ministerul Apărării Naționale. Astfel, vor exista forțe destinate apărării anti-aeriene (inclusiv pe traseele de deplasare pe roți, calea ferată și pe calea aerului) subunități chimice de geniu, tancuri mecanizate, artilerie, grăniceri, vânători de munte, gărzi patriotice, forțe de apărare civilă, inclusiv subunități sau unități ale aviației ori marinei militare — în cazul deplasărilor cu mijloace aeriene sau navale ;

● deplasările se vor executa în secret, cu mijloace de transport variate și reduse ca număr, pentru a se asigura mascarea (respectiv a nu atrage atenția), ceea ce implică diversificarea și modificarea modului de executare a misiunilor de escortare și însoțire, o organizare perfectă a măsurilor de securitate apropiată și a manevrei de forțe și mijloace, precum și o cooperare fără fisuri cu celelalte forțe participante.

Ținând seama de aceste (elemente) caracteristici, în vederea pregătirii și organizării măsurilor de asigurare a securității conducerii superioare de partid și de stat, unității de profil și celorlalte unități centrale și teritoriale ale Departamentului Securității Statului și Ministerului de Interne le revin, în principal, următoarele sarcini :

☐ obținerea datelor de primă sesizare despre activitatea elementelor ce vizează securitatea conducerii superioare de partid și de stat, acordându-se atenție cooperării strânse cu organele de informații ale celorlalte forțe ale sistemului apărării naționale, organizării activității informative atât în teritoriul ocupat de inamic, cât și în zonele libere, și perfecționării dispozitivelor de securitate și gardă ;

☐ realizarea măsurilor de neutralizare și lichidare a elementelor suspecte de acțiuni teroriste împotriva înaltelor personalități ;

☐ stăpânirea situației operative în obiectivele și zonele asigurate contrainformativ de Direcția de securitate și gardă, precum și în cele date în competența celorlalte unități pe profil ;

☐ închiderea tuturor posibilităților și canalelor de scurgere a informațiilor care privesc viața și activitatea înaltelor personalități și identificarea și neutralizarea elementelor care se interesează de astfel de date ;

☐ luarea unor măsuri de dezinformare și de mascare a activității conducerii superioare de partid și de stat ;

☐ se va acorda o atenție sporită selecționării și verificării complexe a personalului deservent. În acest sens, în fiecare zonă în care este posibilă prezența conducerii superioare de partid și de stat, vor fi create nuclee de personal foarte bine verificat. Acest personal va fi folosit inopinat, fără a cunoaște din timp despre selecționarea sa pentru astfel de sarcini ;

□ se va intensifica activitatea de cooperare cu organele de contrainformații militare pentru realizarea verificării complexe a tuturor efectivelor care fac parte din categoriile de forțe subordonate operativ sau date în sprijin unității de profil pentru asigurarea măsurilor de securitate și gardă ;

□ realizarea unor dispozitive complexe de securitate, gardă, pază-ordine, siguranță a circulației, apărare și intervenție, executarea de verificări tehnice, control tehnic complex de securitate la toate obiectivele cu destinație specială, precum și la cele din zonele și locurile stabilite de Consiliul Apărării destinate a fi folosite de conducerea superioară de partid și de stat.

Pentru asigurarea securității și apărării lor, se va pune accent deosebit pe limitarea strictă a accesului în aceste obiective, completată cu măsuri de interdicție, precum și pe mascarea obiectivelor propriu-zise și a dispozitivului adoptat.

La realizarea acestor dispozitive, pe lângă efectivele specializate ale Ministerului de Interne vor participa și efective din Ministerul Apărării Naționale, gărzile patriotice și ale apărării civile. Acestea se vor realiza în secret, în adâncime pe mai multe inele concentrice, ținându-se seama de configurația terenului înconjurător, de mărimea obiectivului, de importanța și destinația acestora, fiind asigurate cu mijloace tehnice de alarmare, înștiințare și legătură.

Pentru situații deosebite vor fi pregătite din timp itinerare și variante fie de evacuare imediată — din zona, locul sau obiectivul respectiv — a conducerii superioare de partid și de stat, fie de deplasare a acesteia în alte obiective, reședințe, puncte de comandă de rezervă.

În vederea apărării obiectivelor se vor adopta dispozitive de apărare pe aliniamente succesive, în fața, pe perimetrul și în interiorul obiectivelor.

Conducerea unitară a întregii activități de asigurare a securității și apărării conducerii superioare de partid și de stat se va realiza prin grupe operative stabilite de conducerea Departamentului Securității Statului.

Sarcina cea mai importantă în vederea asigurării depline a securității și apărării conducerii superioare de partid și de stat este aceea de realizare a unor dispozitive de securitate și gardă capabile să prevină, neutralizeze sau lichideze orice intenție, faptă sau eveniment care ar putea afecta viața, sănătatea, integritatea corporală, demnitatea și onoarea înaltelor personalități.

General-maior **Marin NEAGOE**
Colonel **Dumitru PAVELESCU**

Locul, rolul și sarcinile activității de securitate în condițiile aplicării în viață a concepției comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind apărarea localităților, întreprinderilor, instituțiilor, obiectivelor economico-sociale transformate în puternice fortărețe

În rindul contribuțiilor de mare valoare teoretică și practică ale secretarului general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la fundamentarea doctrinei militare noastre românești se înscrie și teza formulată cu prilejul convocărilor de bilanț ale activului și cadrelor de bază ale armatei, din octombrie 1980 și martie 1983, potrivit căreia, toate localitățile (orașele, comunele, satele), întreprinderile și celelalte unități economico-sociale să devină adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare. Se evidențiază astfel importanța deosebită a apărării localităților în războiul de apărare dus de întregul popor, care să constituie adevărate focare de luptă și rezistență, de dispersare a eforturilor și forțelor agresorului, permițând totodată folosirea cu maximă eficiență a posibilităților de ripostă ale tuturor componentelor sistemului apărării naționale. Localitățile au avut dintotdeauna un rol important în cadrul acțiunilor militare. Direct sau indirect, atacatorul a vizat cucerirea localităților pentru că aici era concentrată puterea politică, economică și militară a țării, iar apărătorul își punea speranța ultimei sale rezistențe în păstrarea cu orice preț a localităților, de unde să treacă, imediat ce este posibil, la recucerirea teritoriului pierdut.

În prezent, îndeosebi în cazul agresiunii împotriva unor țări mici și mijlocii, importanța localităților nu numai că nu a scăzut în sistemul general al apărării, ci, dimpotrivă, crește tot mai mult. O concluzie majoră, desprinsă din ultimele conflicte, este aceea că acțiunile militare vizează cucerirea unor localități ca mijloc și instrument de atingere a obiectivului fundamental al războiului, care constă, în esență, în schimbarea conținutului politicii statului victimă a agresiunii, a orientărilor și opțiunilor acestuia.

În stabilirea locului și rolului localităților în cadrul războiului de apărare dus de întregul popor trebuie avute în vedere actualele concepții militare occidentale privind purtarea războiului, constituirea unor grupări de desant și aeromobile, așa-numitele forțe de intervenție rapidă, capabile să intervină în orice zonă a globului, existența mijloacelor de cercetare-lovire de înaltă precizie, proiectarea și ducerea acțiunilor de luptă potrivit unor noi concepte strategice, ca, de exemplu, „Bătălia ae-

roterestră 2000“, desfășurarea pe întreaga adâncime a dispozitivului advers a unor operațiuni și acțiuni speciale de diversiune pentru destabilizarea ordinii și securității interne, lovirea principalelor obiective militare, a centrelor politico-economice ale statului atacat, precum și ocuparea cu trupele de desant aerian și aeromobile a celor mai importante din punct de vedere operativ-strategic — toate acestea punînd clar în evidență rolul deosebit de important pe care localitățile îl au în desfășurarea conflictelor armate

Este meritul secretarului general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, nu numai pentru că a evidențiat rolul localităților în organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România, ci, mai ales, pentru că a arătat necesitatea pregătirii acestora și căile prin care urmează să se realizeze, elaborînd un concept nou, revoluționar, conform căruia „...fiecare localitate, fiecare unitate economico-socială să constituie o puternică fortăreață, o puternică cetate care să asigure în orice împrejurări, atît desfășurarea activității de producție, cît și apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței țării“¹⁾

[1] Conținutul conceptului de „cetate“ de muncă, luptă și apărare

Termenul „cetate“ nu trebuie înțeles ad litteram, deși este de presupus că anumite localități vor fi transformate, la nevoie, în fortărețe; el se referă la orientarea partidului nostru de a organiza apărarea țării nu numai la nivel central, ci și pe plan teritorial, inclusiv în fiecare localitate. Cu alte cuvinte, acestea trebuie să fie capabile de autoapărare, folosind în acest scop forțele, resursele și mijloacele proprii. Autoapărarea implică, așadar, cu necesitate, integrarea localităților în sistemul defensiv național, în cadrul căruia ele devin zone tari — adevărate „cetăți“.

Noțiunea „cetate de muncă“ exprimă însă și esența orînduirii noastre socialiste, în care munca liberă, despovărată de exploatare, constituie unica sursă a sporirii avuției naționale, a înfloririi patriei. Pe de altă parte, noțiunea de „cetate de muncă“ mai semnifică și faptul că ea, în primul rînd activitatea economică productivă, constituie premisa fundamentală și baza apărării patriei, atît la nivel național, cît și pe plan local.

Răspunderea pentru viitorul țării, pentru destinele poporului român impune ca munca să se îmbine armonios cu activitățile destinate întăririi capacității de apărare a Republicii Socialiste România. „De altfel — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Cuvîntarea la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată din 17 decembrie 1985 — este bine cunoscut că, de-a lungul istoriei, întotdeauna armata a fost alături de popor, că întotdeauna ostașii lucrau și în domeniul economic, se pregăteau și pentru apărarea patriei; întot-

¹⁾ NICOLAE CEAUȘESCU — *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 25 — Ed. politică, București 1984, pag. 341—342.

deauna ei mergeau pe atunci cu arma la lucrările din agricultură și erau gata să lase plugul sau alte unelte și să ia arma pentru a apăra patria. Deci, în noile condiții, trebuie să împletim și mai strâns munca pentru dezvoltarea patriei cu pregătirea de apărare a patriei. Numai așa armata noastră își va face pe deplin datoria și va fi mai strâns legată de întregul popor, va ști de ce trebuie să facă totul pentru a apăra munca pașnică, viața și independența României“.

Noțiunea de „cetate de luptă“ are un înțeles larg. Ea presupune transformarea cetățenilor din fiecare localitate în adevărați revoluționari, în luptători activi pentru traducerea în viață a politicii partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Noțiunea mai presupune, totodată, contribuția, prin diverse modalități, a tuturor localităților în întărirea capacității de apărare a patriei, educarea cetățenilor în spiritul patriotismului socialist, astfel încât să fie gata în orice împrejurări să-și dea viața pentru cauza partidului, a socialismului și comunismului, pentru independența patriei.

Atributul de „cetate de apărare“ îl completează pe cel de „cetate de luptă“, evidențiind faptul că România va duce numai un război de apărare.

[2] Unele aspecte ale pregătirii localităților pentru luptă și apărare

Integrarea localităților în sistemul defensiv național nu se reduce numai la faptul că ele devin teatrul unor lupte a căror desfășurare, în mod firesc, va fi influențată de caracteristicile lor constitutive. Transformarea localităților în cetăți de luptă și apărare presupune o pregătire minuțioasă, care să ia în considerare specificul și posibilitățile fiecărei așezări și să se călăuzească după anumite principii științific fundamentate.

◆ Principii ale pregătirii localităților pentru apărare :

— *Principiul soluționării conjugate a problemelor construcției pașnice cu cele ale apărării și funcționalității multiple*

Este un principiu care ne dezvăluie importante aspecte cantitative și calitative ale procesului de transformare a localităților în cetăți de luptă și apărare. El impune găsirea de soluții pentru ca aceleși obiective să li se asigure, concomitent, două genuri de utilități : una civilă și alta militară. Prin aceasta se înlătură unul din marile neajunsuri ale obiectivelor de utilitate strict militară care, atât timp cât nu sînt folosite (respectiv, în perioada de pace), reprezintă cantități imense de bunuri blocate.

O primă accepție a polifuncționalității este avută în vedere în planurile de conversie a economiei la producția de război. Cea de-a doua accepție constă în folosirea în scopuri civile a obiectivelor, lucrărilor, materialelor și activităților cu caracter militar, a celor destinate apărării, în general.

— *Principiul pregătirii complexe, individualizate a localităților, în raport cu caracteristicile, rolul și locul lor în sistemul defensiv național*

Complexitatea măsurilor de pregătire a localităților pentru luptă și apărare decurge din rolul sporit pe care acestea îl au în războiul întregului popor, din necesitatea de a asigura ducerea luptei cu agresorul pe tot teritoriul țării, din caracterul războiului modern, din puterea distructivă a tehnicii de luptă și armamentului actual. Măsurile de pregătire trebuie concepute în mod individualizat, ținând seama de condițiile concrete, luându-se în considerare următorii factori particularizatori ai localităților : condițiile fizico-geografice ; dezvoltarea economico-socială și demografică ; importanța din punct de vedere militar.

— *Principiul integrării localităților în pregătirea de ansamblu a țării pentru apărare* reflectă o viziune integratoare în abordarea problemicii complexe a pregătirii localităților în scopul menționat. Acest principiu vine să sublinieze faptul că localitățile nu vor reprezenta niște focare izolate de luptă, cu rolul unic de a polariza cât mai multe forțe ale inamicului, acesta fiind subsidiar aceluia — mult mai eficient — al includerii lor în sistemul defensiv național.

— *Principiul oportunității și al respectării ordinii de urgență* exprimă relația dintre ce trebuie realizat în scopul pregătirii localităților pentru luptă și apărare și când anume, în ce ordine, ritm și prioritate.

— *Principiul utilizării eficiente a forțelor și mijloacelor* subliniază necesitatea ca energia umană, resursele materiale și financiare, precum și bugetul de timp social destinate pregătirii localităților pentru luptă și apărare să fie astfel utilizate, încît efectul util să fie maxim.

Pregătirea localităților pentru luptă și apărare este o activitate de mare complexitate, condusă de Consiliul local al apărării, care, în conformitate cu prevederile Legii nr. 14/1972, are în componere, ca membru, pe șeful local al organului Ministerului de Interne.

◆ **Măsurile ce se iau din timp de pace pentru pregătirea localităților în vederea apărării**

În condițiile războiului întregului popor pentru apărarea patriei, luptele se pot desfășura pe întregul teritoriu național și, practic, nu există loc care să nu fie amenințat, într-o formă sau alta, care să nu devină țintă a acțiunii inamicului, fie că este vorba de forțele de uscat, de marina militară, de aviație, de trupele de desant și aeropurtate, fie de formațiunile de cercetare-diversiune sau grupurile teroriste ale acestuia. De aceea, pentru fiecare localitate se are în vedere o pregătire generală, constînd într-un complex de măsuri și acțiuni menite să contracareze efectele acțiunilor inamicului.

Desigur, trebuie să ținem seama de puterea economică a țării, iar măsurile ce se iau pentru pregătirea în vederea apărării localităților încă din timp de pace nu trebuie să stînjenească dezvoltarea economico-socială.

Printre măsurile ce se iau sînt și acelea care vizează construirea în subsoluri a punctelor de comandă, amenajarea de adăposturi pentru forțele luptătoare și populație, depozite de alimente și materiale, plat-

forme pentru armamentul antiaerian etc. Analiza conflictelor militare contemporane evidențiază necesitatea realizării de rezerve importante de toate categoriile, pentru a se putea organiza și duce lupta la încercuire.

Alte măsuri constau în forări de puțuri, diferite amenajări pentru aprovizionarea populației, a industriei cu apă, pregătirea de dispozitive de stingere centralizată a luminilor, rezerve de produse alimentare etc.

Pornind de la diferite ipoteze privind posibilitatea apropierii inamicului de localitate, se poate pregăti terenul astfel, încât să favorizeze apărarea și să îngreueze cât mai mult acțiunile agresorului. În acest scop — evident, în măsura în care este posibil — unele lucrări de construcții și îmbunătățiri funciare (regularizarea cursurilor de apă, taluzarea și înălțarea malurilor canalelor și lacurilor de acumulare, împăduririle și plantările de livezi etc.), se adaptează și nevoilor militare, mărindu-li-se valoarea de obstacol.

În ce privește pregătirea spațiului construit, putem afirma că, prin aplicarea programului de sistematizare, se creează, încă din timp de pace, premise importante pentru transformarea localităților în cetăți de luptă și apărare. O rețea stradală funcțională permite manevra rapidă de forțe și mijloace. Existența pasajelor, subsolurilor și a altor spații subterane, a sistemului de canalizare etc. facilitează organizarea unor puncte de rezistență și desfășurarea de acțiuni de luptă greu de contracarat de către inamic.

◆ Măsuri ce se iau pe timpul stării de necesitate

La proclamarea stării de necesitate, în localități se asigură un sistem eficient de pază și control, se introduc restricții de circulație, se pun în aplicare unele măsuri de asigurare de luptă, se verifică ipotezele de apărare a unor obiective și localități prin executarea de exerciții și aplicații tactice cu forțele destinate apărării.

Alte măsuri constau în : supravegherea raioanelor favorabile folosirii de către inamic a desantului aerian, trupelor aeromobile, formațiunilor de cercetare-diversiune ; amenajarea genistică (indeosebi pe căile de acces către localitate), realizarea sistemului de foc, pregătirea unor distrugerii în puncte importante (poduri și alte lucrări de artă, porțiuni de șosele, căi ferate, în locurile obligate de trecere, în cele propice debarcării sau desantării) ; crearea de obstacole artificiale neexplozive (abatize, cîmpuri cu colți de beton, baraje de sîrmă ghimpată ; șanțuri anti-tanc, escarpe și contraescarpe, baricade, diverse canale umplute cu apă, inundarea unor terenuri etc.) și explozive (cîmpuri de mine, fugare etc.).

3

Participarea organelor de securitate la transformarea localităților în cetăți de muncă, luptă și apărare.

Loc, rol, misiuni

În conformitate cu orientările și cerințele doctrinei noastre militare, la apărarea localităților, întreprinderilor, instituțiilor și obiectivelor economico-sociale participă trupele armatei, organele și unitățile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formațiunile de apărare civilă, precum

și formațiile sanitare de Cruce Roșie și, în general, populația civilă. În acest context va trebui să analizăm locul și rolul organelor de securitate, sarcinile și misiunile specifice ce le revin conform legii.

Pentru a determina locul și rolul organelor de securitate în concepția apărării localităților, întreprinderilor, instituțiilor, obiectivelor economico-sociale transformate în puternice fortărețe trebuie să pornim de la prevederile legale potrivit cărora „Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne înfăptuiesc, potrivit legii, politica partidului și statului în domeniul apărării țării, a ordinii publice și a securității statului, fiecare în domeniul său de activitate ; participă împreună cu celelalte ministere și organe centrale ale administrației de stat, cu comitetele executive ale consiliilor populare și cu orice alte organizații socialiste la pregătirea populației, teritoriului și economiei pentru apărare”¹⁾.

La precizarea locului și rolului organelor de securitate trebuie să avem în vedere atât poziția lor în compunerea forțelor armate, subordonarea lor nemijlocită față de Ministerul de Interne, cât și faptul că ele îndeplinesc misiuni specifice în timp de pace, în situații deosebite, în perioada premergătoare agresiunii și în timp de război.

— **În timp de pace** organele de securitate, ca forțe speciale ale statului, organizate pe principiul teritorial, se află în primul eșalon al forțelor armate și al sistemului apărării naționale, în zonele și obiectivele de responsabilitate sau de competență, fiind angajate pentru îndeplinirea misiunilor de luptă specifice stabilite prin lege, cu un rol foarte important. Acest rol este justificat prin conținutul misiunilor și sarcinilor de înaltă răspundere patriotică încredințate acestor organe, prin îndeplinirea cărora se realizează și dezideratul doctrinar de transformare a localităților patriei, obiectivelor economico-sociale în „cetăți de muncă, luptă și apărare”.

Referindu-se la sarcinile și obiectivele deosebit de importante ale activității de securitate, în Mesajul adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului, cu prilejul aniversării a 35 de ani de la crearea organelor de securitate, comandantul nostru suprem preciza : „În acest context, sarcini deosebite revin și organelor de securitate și de miliție, tuturor organelor Ministerului de Interne, chemate să asigure apărarea și dezvoltarea proprietății socialiste — baza bunăstării oamenilor muncii — a ordinii publice, a avuției, liniștii și vieții tuturor cetățenilor, a cuceririlor democratice, revoluționare ale poporului”.

Întrucât sarcinile și misiunile ce revin organelor de securitate în timp de pace sînt stipulate cu claritate în Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, vom face unele referiri la rolul și locul acestor organe în situații deosebite și în timp de război, la misiunile ce le revin în astfel de situații sau la care vor participa în cooperare cu alte forțe ale sistemului apărării naționale.

— **În situații deosebite și în perioada premergătoare agresiunii**, o dată cu constituirea dispozitivului pentru acoperirea strategică, organele de securitate se pot găsi în primul eșalon al dispozitivului de apărare a

1) *Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a R. S. România, Cap. IV, art. 10.*

țării, în zonele sau la obiectivele de responsabilitate ori de competență, avînd un rol foarte important în realizarea capacității de luptă ridicate și complete a forțelor armate, asigurării securității statului.

— În timpul războiului organele de securitate se pot afla : în fișiile de acțiune ale marilor unități ale armatei, îndeplinind, de regulă, misiuni specifice, îndeosebi împotriva formațiunilor de cercetare-diversiune, desantului aerian și trupelor aeromobile ale inamicului ; în adîncimea operativă sau a teritoriului național, cu atribuții importante în asigurarea securității statului, a conducerii partidului și statului, pentru stabilitatea producției de apărare sau pentru descoperirea și participarea la lichidarea grupurilor de cercetare-diversiune și teroriste ; pe teritoriul național vremelnic ocupat, îndeplinind misiuni specifice luptei de rezistență.

Din cele prezentate se desprinde concluzia că, atît în timp de pace, cît și în perioada premergătoare agresiunii și în timp de război, organele de securitate au un rol deosebit în sistemul apărării naționale, determinat de importanța misiunilor specifice ce le revin.

Cu privire la misiunile ce vor reveni organelor de securitate în concepția apărării localităților, întreprinderilor, instituțiilor, obiectivelor economico-sociale transformate în puternice fortărețe se impune precizarea că ele vor continua să îndeplinească misiunile specifice din timp de pace, luînd totodată măsuri pentru intensificarea activităților informativ-operative corespunzător noilor condiții. Astfel :

— Ținînd seama de concepțiile militare occidentale actuale cu privire la ducerea războiului în condițiile moderne, cînd mai mult ca probabil agresiunea va fi declanșată prin surprindere, prin lovirea simultană, violentă a întregului teritoriu al țării, concomitent cu folosirea pe scară largă a grupurilor de cercetare-diversiune, de desant și aeromobile, o misiune de mare importanță ce revine organelor de securitate este aceea de a preveni surprinderea strategică și de a iniția măsuri complexe pentru contracararea scopurilor propuse de agresor pentru perioada inițială a războiului.

— În conformitate cu tezele și principiile doctrinei noastre militare, toate componentele sistemului apărării naționale trebuie să desfășoare acțiuni hotărîte împotriva cercetării-diversiunii, avînd în vedere rolul ce se atribuie acestor forțe speciale în ducerea acțiunilor de luptă. „Pentru a slăbi capacitatea ofensivă a agresorului — se precizează în Regulamentul operațiilor trupelor de uscat —... un rol hotărîtor îl are nimicirea în masă a mijloacelor blindate, aviației, trupelor de desant și aeromobile, precum și grupurilor de cercetare-diversiune și a elementelor teroriste ale inamicului“.

În toate situațiile, organele de securitate, care participă efectiv la transformarea localităților în „cetăți de muncă, luptă și apărare“, vor avea rolul de principală forță specializată în descoperirea și inițierea măsurilor de neutralizare și lichidare a forțelor cu destinație specială ale agresorului, acționînd cu subunități special constituite (grupele de intervenție antiteroristă și alte subunități ce se vor crea la mobilizare) la acțiuni de luptă împotriva acestor forțe, în cooperare cu subunități din trupele de securitate și alte elemente ale sistemului apărării naționale. Această misiune de mare complexitate impune cu necesitate stăpînirea

de către întregul efectiv a principiilor de organizare și de întrebuințare a forțelor cu destinație specială ale inamicului, unele noțiuni de tactică, cunoașterea perfectă a zonei de responsabilitate, dirijarea competentă a forțelor la dispoziție pentru supravegherea întregului teritoriu de competență și îndeosebi a locurilor probabile de debarcare, desantare.

— În scopul prevenirii acțiunilor ostile din partea elementelor autohtone cunoscute cu manifestări dușmănoase, se va acționa cu fermitate pentru neutralizarea acestora prin punerea în aplicare a planurilor speciale întocmite la nivelul fiecărui organ județean de securitate.

— Inițiază măsuri pentru acoperirea contrainformativă și dezinformarea inamicului cu privire la executarea mobilizării și trecerea economiei la producția de război.

— Organizează și desfășoară activități de prevenire, descoperire și lichidare a actelor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, îndeosebi la obiectivele economice a căror producție are mare importanță în timp de război.

— Previn, descoperă și lichidează acțiunile serviciilor de spionaj străine și ale agenturilor acestora, care sporesc ca număr și intensitate.

— Organizează și desfășoară activitatea de contrainformații în scopul descoperirii și lichidării tuturor acțiunilor îndreptate împotriva capacității de apărare a țării.

— Inițiază măsuri pentru contracararea acțiunilor psihologice și a propagandei desfășurate de inamic.

— Organizează activitatea de comunicații guvernamentale, precum și de contrainformații radio.

— Veghează la respectarea secretului de stat, previn scurgerea de date și informații care ar putea folosi inamicului.

— Intensifică pregătirea contrainformativă a populației în scopul prevenirii și combaterii panicii și menținerii unei stări de spirit corespunzătoare.

— În situația evacuării unor întreprinderi și instituții, acționează pentru asigurarea securității documentelor secrete, a documentațiilor de valoare.

Dat fiind faptul că la declanșarea unei eventuale agresiuni împotriva țării noastre problemele ce se cer soluționate de organele de securitate vor solicita din plin întregul aparat, iar timpul la dispoziție va fi relativ scurt, este necesar ca o parte din aceste probleme să fie rezolvate

— cel puțin la nivelul concepției — încă din timp de pace și să fie cuprinse în planurile de întrebuințare a forțelor și mijloacelor pe timp de război, în care să se concretizeze pe linii de muncă modul de îndeplinire a misiunilor specifice.

Înțelegerea temeinică a locului, rolului și misiunilor ce revin organelor de securitate în condițiile aplicării în viață a concepției comandantului suprem privind apărarea localităților, întreprinderilor, instituțiilor, obiectivelor economico-sociale transformate în puternice fortărețe, constituie o condiție de bază pentru aplicarea creatoare a cerințelor doctrinare în întregul proces de perfecționare a pregătirii efectivelor, în scopul îndeplinirii ireproșabile a misiunilor încredințate.

Căpitan Marcel MUNTEANU

PARTICULARITĂȚILE ACTIVITĂȚII GRUPELOR OPERATIVE DE STAT-MAJOR PENTRU REZOLVAREA UNOR SITUAȚII SPECIFICE MUNCII DE SECURITATE, CONCOMITENT CU EXECUTAREA MOBILIZĂRII ȘI PE TIMPUL RĂZBOIULUI ÎNTREGULUI POPOR

În actuala situație internațională, cînd se mențin încordarea și pericolul declanșării unor noi conflicte militare, inclusiv a unui război nuclear distrugător, România socialistă acționează ferm în vederea opririi cursului periculos al evenimentelor spre o catastrofă nucleară, renunțării la forță și amenințarea cu forța în relațiile dintre state, pentru o politică nouă, de încredere, dezarmare și pace.

Pornind de la răspunderile față de interesele supreme ale poporului român de făurire a socialismului și comunismului, partidul și statul nostru, personal secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, întreprind, pînă se va ajunge la dezarmare, tot ce este necesar pentru întărirea capacității de apărare a țării și menținerea la un înalt nivel a capacității de luptă și mobilizare a armatei, unităților Ministerului de Interne și celorlalte elemente ale sistemului național de apărare.

Ca urmare, în cadrul obiectivului fundamental al Directivei comandantului suprem pentru perioada 1986—1990 se pune un accent deosebit pe ridicarea continuă a nivelului pregătirii militare și politice a trupelor, creșterea capacității combative a comandamentelor și unităților, în vederea asigurării trecerii lor, în timp scurt, dacă situația va impune, de la starea de pace la cea de război.

În viziunea comandantului nostru suprem, în condițiile războiului întregului popor, rolul organelor de securitate în apărarea valorilor fundamentale ale societății este accentuat și amplificat de particularitățile și dinamica situației informativ-operative, generată de mobilizarea și starea de război.

În consecință, în conformitate cu ordinele și instrucțiunile în vigoare, pentru conducerea și coordonarea acțiunilor la mobilizare și pe timp de război, aplicarea fermă a conducerii științifice, sporirea operativității și eficienței actului de decizie se înființează, la unitățile informativ-operative de securitate, grupele operative de stat-major, destinate să asigure executarea fermă, unitară și neîntreruptă a misiunilor în condițiile specifice determinate de starea de război.

Activitatea acestora se desfășoară pe baza dispozițiilor eșalonului superior, hotărîrilor comandantului și indicațiilor șefului grupei, avînd ca scop transmiterea operativă a ordinelor și hotărîrilor, organizarea măsurilor pentru pregătirea, executarea și controlul îndeplinirii misiunilor și sarcinilor specifice de către compartimentele subordonate.

Locul, rolul, conținutul și caracterul misiunilor grupelor operative de stat-major în condițiile mobilizării și războiului întregului popor vor fi determinate de caracteristicile tipului de conflict, în principal dacă acțiunile armate se vor desfășura în

forme specifice pe toate direcțiile, pe întreg teritoriul țării, inclusiv pe cel vremelnic ocupat de inamic ori în clandestinitate. De asemenea, rolul acestor organe se află în raport direct cu noile condiții create, cu misiunile ce revin forțelor armate, cu gradul de agresivitate și specificul acțiunilor serviciilor de spionaj străine și elementelor ostile din interior îndreptate împotriva capacității de apărare a țării.

În acest context, activitatea grupelor de stat-major ale unităților informativ-operative de securitate, ca părți componente ale forțelor armate și sistemului național de apărare, poartă amprenta unor **particularități** determinate în principal de :

- transpunerea forțelor armate și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale într-o nouă situație, creată de starea de război ;

- creșterea bruscă a agresivității serviciilor de spionaj și cercurilor reacționare inamice împotriva capacității de apărare a țării ;

- introducerea situației de tensiune sau a stării de necesitate care, de regulă, determină o recrudescență a activității elementelor ostile din interior și exterior ;

- complexitatea măsurilor de pază și apărare a demnitarilor și reședințelor acestora ;

- angajarea de forțe și mijloace militare, economice, materiale și umane, în afara cazărmilor și sediilor, situații care pot genera fapte și fenomene deosebite ;

- trecerea întregii economii la producția de război ;

- înființarea unor noi unități și formațiuni militare, cu aducerea de rezerviști ;

- modificarea substanțială a modului de lucru cu rețeaua informativă ;

- specificul măsurilor ce urmează a fi întreprinse în urmărirea și con-

tracarea acțiunilor ostile ale elementelor din baza de lucru ;

- organizarea muncii cu cadre de rezervă de securitate etc.

Toate aceste aspecte, precum și altele imprevizibile, determină amplificarea și diversificarea atribuțiilor grupelor operative de stat-major constituite în timp de pace (aspecte tratate în publicația „Securitatea” nr. 1/1986). În situație de război, grupele de stat-major ale unităților informativ-operative vor trebui să asigure :

- conducerea și coordonarea acțiunilor tuturor compartimentelor și formațiunilor din subordine, pentru cunoașterea permanentă a situației informativ-operative de securitate ;

- transmiterea ordinelor, dispozițiilor și hotărârilor Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului, precum și controlul îndeplinirii acestora ;

- studierea și analiza permanentă a situației informativ-operative specifice, prezentarea conducerii Departamentului Securității Statului a datelor și concluziilor ce se desprind, precum și propunerile în vederea luării hotărârilor ;

- organizarea cooperării cu alte organe și unități de securitate în vederea coordonării acțiunilor informativ-operative și de luptă comune ;

- cunoașterea permanentă a situației tactic-operative din zona de responsabilitate și luarea măsurilor necesare pentru protecția personalului împotriva loviturilor din aer și a acțiunilor grupurilor de cercetare-diversiune ale inamicului ;

- dislocarea și redislocarea, în raport cu evoluția evenimentelor operativ-strategice, a forțelor și mijloacelor proprii, instalarea punctelor de comandă și realizarea legăturilor ;

- executarea măsurilor ordonate de conducerea Departamentului Secu-

rității Statului privind participarea unității la lupta de rezistență și la acțiunile informativ-operative specifice, pe teritoriul vremelnice ocupat de inamic ori în clandestinitate;

— stabilirea regulilor de conducere în secret a acțiunilor și a mijloacelor de asigurare operativă și de luptă.

În organizarea activității grupelor operative de stat-major se va avea în vedere evoluția situației informativ-operative, raportată la natura, amploarea și dinamica acțiunilor de luptă la care va fi angrenat întregul potențial material și uman al țării. Atribuțiile acestor organe vor avea un caracter deosebit de complex, o mare varietate de manifestare, mobilitate și flexibilitate, purtând amprenta evoluției situației politico-militare, a fazelor și situațiilor specifice condițiilor desfășurării războiului întregului popor.

Este acceptată ideea că declanșarea războiului poate fi precedată de o perioadă (stare) de tensiune între părți, caracterizată prin amenințări vădite cu forța din partea agresorului, prin acte de diversiune politică, acțiuni ostile de natură diplomatică (expulzarea unor diplomați acuzați de spionaj), amestec în treburile interne, sistarea derulării acordurilor și contractelor, violarea spațiului aerian și a apelor teritoriale, incidente de graniță, asasinate și altele.

Această stare de tensiune, cu o durată variabilă, uneori foarte scurtă, poate fi precedată de o perioadă de „acalmie“, caracterizată îndeosebi prin intense acțiuni secrete ale serviciilor de spionaj interesate.

Toate acestea impun desfășurarea de către grupele operative de stat-major a unor acțiuni specifice muncii de securitate, concomitent cu pregătirea și aplicarea, la nevoie, în secret a planurilor de mobilizare proprii și intensificarea muncii de

securitate în zona de responsabilitate.

Pe fondul perioadei de tensiune se poate declara, public sau în secret, starea de necesitate, în timpul căreia grupele operative de stat-major ale unităților de securitate, pe baza cunoașterii din timp a modului de organizare a operațiunilor de apărare a țării, vor trebui să realizeze următoarele sarcini specifice :

- însușirea concepției de acțiune la toate nivelurile în baza ordinelor, dispozițiilor și hotărârilor eșalonului superior ;

- îndrumarea și controlul muncii de securitate la toate compartimentele subordonate ;

- pregătirea documentelor operative și de stat-major necesare organizării și coordonării activității informativ-operative la specificul misiunilor încredințate, a dispozițiilor conducerii Departamentului Securității Statului ;

- stabilirea concepției de lucru la decretarea mobilizării, efectuarea de antrenamente bine conspirate, pregătirea cadrelor de rezervă pentru acțiunile următoare ;

- mascarea și conspirarea activității de mobilizare, concomitent cu prevenirea pătrunderii în rîndul efectivelor și în sectoarele vitale de apărare a agenturii spionajului străin ;

- asigurarea îndrumării și controlului muncii de securitate în fiecare nucleu de mobilizare ;

- fixarea atribuțiilor concrete pentru fiecare compartiment, în toate situațiile și pe toată durata acțiunilor de luptă ;

- adaptarea procedeei și metodelor de muncă cu rețeaua informativă și de supraveghere și urmărire a bazei de lucru la noile condiții,

acționând prioritar pentru identificarea și contracararea agenturii aflate în conservare din perioada anterioară ;

- luarea măsurilor de pază și securitate a forțelor și mijloacelor scoase în raioanele de mobilizare ;

- organizarea și intensificarea măsurilor pentru cunoașterea stării de spirit a populației, stăpînirii situației operative din obiectivele, locurile, mediile și problemele date în competență ;

- realizarea măsurilor specifice de securitate și gardă cu prilejul deplasărilor conducerii superioare de partid și de stat ;

- menținerea cooperării cu celelalte elemente din sistemul apărării naționale.

Perioada inițială a războiului este marcată de trecerea inamicului la agresiune prin surprindere, simultan sau succesiv, pe una sau mai multe direcții, inițial în zonele de frontieră, acțiuni ce vor fi conjugate cu folosirea masivă a aviației și a altor mijloace pentru lovirea întregului teritoriu național, a principalelor grupări de forțe proprii, obiective economice și centre politico-administrative. Această perioadă este caracterizată prin folosirea intensă de către inamic a desantului aerian, trupelor aeromobile și a detașamentelor și grupelor de diversiune.

Concomitent cu intensificarea acțiunilor strategice sînt amplificate misiunile de dezorientare politico-morală desfășurate de agresor pe plan extern, acțiunile politice, diplomatice, economice și de altă natură menite să ducă la destabilizarea politico-militară și slăbirea capacității de apărare.

În paralel cu acțiunile inamicului, pe plan intern au loc ample mișcări și dislocări de trupe spre raioanele

de frontieră atacate, completarea unităților cu efective și tehnică de luptă, încercuirea și nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune pătrunse pe teritoriul național.

Ca urmare, grupele operative de stat-major vor fi puse în fața unor probleme cu totul deosebite, fapt ce determină adaptarea și aplicarea unor forme, metode și procedee specifice de acțiune, care să ducă, împreună cu celelalte forțe, la măcinarea fizică și morală a inamicului.

Continuînd aplicarea măsurilor specifice din perioada de tensiune, în **faza inițială a războiului** grupele operative de stat-major vor acționa pentru a asigura :

- cunoașterea situației operative în contextul caracterului acțiunilor militare inițiale ce se desfășoară în zonă ;

- obținerea de date cu privire la concepția și direcțiile probabile de acțiune ale serviciului de spionaj agresor și fixarea măsurilor de contracarare ;

- realizarea dispozitivului de securitate cu misiuni adecvate planurilor probabile de acțiune a inamicului ;

- participarea la măsurile de mascare a deplasării trupelor și dezinformării continue a inamicului ;

- intensificarea muncii cu rețeaua informativă pentru depistarea elementelor șovăielnice, cu intenții de a săvîrși acțiuni ostile de orice natură și prevenirea cazurilor de trădare, depistarea și neutralizarea zvonistilor, panicarzilor, defetiștilor și a celor cu intenții de nesupunere ;

- identificarea, arestarea și anchetarea agenților serviciilor de spionaj care au reușit să pătrundă în anumite locuri, obiective și unități militare date în competență ;

- asigurarea secretizării transmisiilor și legăturilor cu diferite eș-

loane, respectarea disciplinei traficului radio și fir.

Activitatea grupelor operative de stat-major ale unităților de securitate pe timpul ducerii acțiunilor de luptă în cadrul războiului întregului popor poartă amprenta și particularitățile impuse de lupta de apărare.

În concepția militară a Partidului Comunist Român, a comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, apărarea patriei se organizează pe toate direcțiile și pe întregul teritoriu național, cu participarea tuturor forțelor și mijloacelor, avînd ca scop general păstrarea integrității teritoriale, a independenței de stat și alungarea inamicului în afara granițelor. Tocmai de aceea, pe timpul acțiunilor de luptă se vor utiliza frecvent o mare varietate de forme, metode și procedee, — care toate la un loc, au rolul de a „măcina” forța militară a unui inamic superior din punct de vedere numeric. Contraatacurile rapide, incursiunile, ambuscadele, hărțuiriile, sabotajele și distrugerile, toate formele de rezistență trebuie să producă agresorului o permanentă stare de tensiune și nesiguranță, slăbirea capacității sale militare și crearea condițiilor necesare trupelor noastre de a trece la acțiuni cu caracter ofensiv în plan operativ-strategic. Lovirea inamicului pe front, în spatele acestuia, în zonele de ocupație, oriunde și oricînd, constituie o cerință de bază și, totodată, vitală a apărării.

În timpul acțiunilor de luptă activitatea organelor de securitate se va desfășura într-un sistem unitar, sens în care grupele operative de stat-major vor acționa astfel încît unitățile să-și îndeplinească sarcinile pe toate liniile și problemele de muncă, cu unele particularități impuse de profilul și competența lor. Ca urmare, activitatea acestora va fi orientată spre îndeplinirea misiunilor im-

puse de caracteristicile acțiunilor de luptă, acționîndu-se pentru :

- aplicarea măsurilor de neutralizare a elementelor dușmănoase, precum și a celor din grupurile de cercetare-diversiune lansate de inamic ;

- participarea la mascarea acțiunilor de luptă, precum și a obiectivelor de importanță deosebită ;

- dezinformarea continuă a inamicului prin presă, radio, televiziune, propagandă specială, agenți etc. (în colaborare cu organele de partid și Ministerul Apărării Naționale) ;

- desfășurarea activității informative în rîndul prizonierilor de război, al transfugilor, dezertorilor pentru obținerea de informații utile acțiunilor de luptă ;

- analiza permanentă a evoluției situației operative și aplicarea de combinații și jocuri operative ;

- actualizarea și apărarea documentelor operative și de stat-major, menținerea unei legături permanente cu eșaloanele superioare și cu cele cu care se cooperează.

În timpul războiului pot apărea situații în care, pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic, o parte din organele de securitate vor trebui să-și desfășoare munca în cadrul **formațiunilor de rezistență** sau în **clandestinitate**. Astfel, vor acționa, atît individual, cît și în cadrul unor grupe operative, pe zone, cu responsabilități concrete, pentru îndeplinirea unor misiuni, ca :

- apărarea formațiunilor de rezistență de orice acțiune dușmănoasă din partea spionilor, trădătorilor, diversioniștilor etc. ;

- obținerea de informații în legătură cu dispozitivul inamicului, cu activitatea elementelor trădătoare din zonă, despre cei care încearcă să acționeze împotriva punctelor de romandă, a depozitelor de armament sau a bazelor de aprovizionare ;

— pătrunderea informativă în comandamente, state-majore, organe de informații și contrainformații ale inamicului ;

— organizarea și întreprinderea unor acțiuni de sabotaj și diversiune în dispozitivul trupelor de ocupație, neutralizarea punctelor de comandă, radiotehnice și de observare ale acestuia ;

— compromiterea unor cadre ale inamicului și discreditarea elementelor trădătoare ori colaboraționiste ;

— organizarea măsurilor pentru apărarea secretului operațiunilor pe care le execută detașamentele de rezistență ;

— sprijinirea comandanților în pregătirea acțiunilor prin furnizarea de date și informații despre agresor ;

— pregătirea contrainformativă a efectivelor ce compun detașamentele de luptă ;

— contracararea acțiunilor de propagandă dușmănoasă, de instigare la nesupunere și dezordine puse la cale de inamic ;

— capturarea de prizonieri și infiltrarea de agenți proprii în dispozitivul inamicului ;

— derutarea și dezinformarea inamicului în legătură cu acțiunile forțelor ce acționează în teritoriul vremelnic ocupat, în clandestinitate, precum și a trupelor proprii.

În funcție de zonele și situațiile în care acționează unitățile informativ-operative, a sarcinilor ce le revin în sprijinirea formațiunilor de rezistență, grupele de stat-major pot contribui la organizarea unor măsuri în scopul executării unor misiuni centralizate, organizate de Departamentul Securității Statului, ca :

jocuri operative, combinații pentru infiltrare, derutare, dezinformare și descurajare a forțelor agresorului. Totodată, acestea vor organiza măsuri specifice pentru menținerea legăturii cu forțele de securitate aflate pe teritoriul vremelnic ocupat, preluarea și valorificarea informațiilor, întărirea legendelor de acoperire a celor care acționează în clandestinitate, asigurarea tehnico-materială și de luptă a ofițerilor de securitate.

Misiunile și sarcinile deosebite ce revin organelor de securitate în perioada mobilizării și pe timpul ducerii acțiunilor de luptă, complexitatea situației operative generale și specifice de securitate generată de starea de război obligă conducerile unităților să organizeze permanent și să desfășoare acțiuni de pregătire și aplicații complexe pentru cultivarea la toate cadrele din subordine a unor înalte calități morale și de luptă.

Ca urmare, întreaga activitate a comandanților, șefilor grupelor operative de stat-major și a membrilor acestora trebuie să se organizeze și să se desfășoare astfel încât să asigure o stare permanentă de pregătire încă din timp de pace, pentru folosirea cu eficiență maximă a metodelor, mijloacelor și forțelor existente, realizarea la timp și cu rezultate foarte bune a misiunilor primite în vederea transpunerii în viață a ordinului din Directiva comandantului suprem privind trecerea, în timp scurt, dacă situația va impune, de la starea de pace la cea de război.

Major **Dumitru PETANCA**
Colonel **Ion GHEORGHE**

CONCEPȚII MILITARE OCCIDENTALE PRIVIND DESFĂȘURAREA ACȚIUNILOR SPECIALE PENTRU CONTRACARAREA RĂZBOIULUI DE APĂRARE A PATRIEI. MISIUNILE SPECIFICE CE REVIN UNITĂȚILOR CENTRALE ȘI TERITORIALE DE SECURITATE PENTRU ANIHLAREA ACȚIUNILOR SPECIALE ALE INAMICULUI

[1] *Concepții militare occidentale privind desfășurarea acțiunilor speciale pentru contracararea războiului de apărare a patriei.*

Rolul și importanța forțelor speciale în concepția principalelor state capitaliste au cunoscut numeroase mutații și adaptări la specificul diferitelor etape istorice care s-au succedat în perioada postbelică. Între elementele de bază ale doctrinei occidentale, cu deosebire cea a țărilor membre ale blocului militar N.A.T.O., o componentă principală o constituie crearea unor forțe militare destinate ducerii „războiului și acțiunilor speciale” în diferite puncte de pe glob, unde se consideră afectate interesele politice, economice și militare ale marilor puteri imperialiste.

Ideea constituirii unor „forțe de destinație specială” nu este nouă; ea aparține într-o mare măsură Germaniei naziste care, încă înaintea dezlănțuirii celui de-al doilea război mondial, și-a propus și, ulterior, a materializat această concepție prin crearea unor operațiuni așa-zise „speciale”, îndeosebi împotriva partizanilor, mișcărilor revoluționare, a forțelor de rezistență în general. Aceste detașamente, cunoscute sub denumirea prescurtată de „S.S.”, au jucat un rol monstruos în teritoriile ocupate, prin modul brutal și cruzimea cu care au acționat, căzîndu-le victime numeroși patrioți, partizani, prizonieri de război, luptători din rezistență, cu precădere din rîndul comuniștilor.

După terminarea războiului, S.U.A., în loc să condamne și să curme astfel de acțiuni, au recurs la recrutarea unor căpetenii fasciste pe care le-au introdus în serviciile secrete de informații americane și, sub conducerea C.I.A., au fost organizate „forțele cu destinație specială”, care poartă diferite denumiri, ca: „rangers”, „comandos”, „cercetare-diversiune”, „de război psihologic”, „Beretele verzi” *) etc.

După modelul american, în toate armatele statelor membre ale N.A.T.O. au apărut „forțe de destinație specială”, atribuindu-li-se o mare importanță și sînt destinate pentru lupta împotriva rezistenței, înăbușirea mișcărilor de eliberare națională și în scopul contracarării războiului pentru apărarea patriei.

După cum bine se cunoaște, o serie de state imperialiste se opun cu înverșunare procesului revoluționar de transformare social-politică a lumii, soluțio-

*) *Semnul distinctiv al militarilor din aceste categorii de „unități speciale” este bereta verde cu o înșignă înfățișînd Calul Troian. Nici că se putea o efigie mai semnificativă simbolizînd principalul țel al acestor trupe: vicleșug, subminare și diversiune în taberele adverse.*

nării în interesul progresului social a problemelor complexe ale contemporaneității. Cercul conducător din aceste țări au ridicat la rangul de politică oficială a statelor respective acțiunile de spionaj, de diversivne, teroriste, de răspîndire a zvonurilor calomnioase și organizarea de acțiuni contrarevoluționare, scop în care au creat chiar instituții guvernamentale și organizații subversive, cărora le alocă, anual importante sume din bugetele statelor respective.

Doctrinarii militari din țările occidentale caută modalități specifice concrete pentru a aplica în practică cerințele politicii guvernelor lor, în scopul menținerii dominației asupra altor popoare, al împiedicării luptei de eliberare națională și socială, străduindu-se, totodată, să pună bazele unei strategii militare a „războiului special”. Ei abordează această problemă în legătură directă cu formele luptei de rezistență a popoarelor, adaptate la specificul fiecărei zone geografice sau țări în parte.

Din analiza datelor cu privire la modul de reflectare teoretică și practică a „acțiunilor speciale” împotriva războiului popular în doctrina militară a unor state capitaliste, rezultă, suficient de elocvent, acceptarea tot mai deplină a acestui gen de acțiuni, ca o componentă de bază a concepțiilor militare de organizare și desfășurare a luptei și operației în războiul modern.

La realizarea „operațiilor speciale”, pe timp de război sau în cazul înrăutățirii situației internaționale în anumite zone ale lumii, strategii militare americani întrevăd atragerea Pentagonului, organism militar specializat, care dispune de un imens aparat și de o bază tehnică ultramodernă. Pentagonul acordă ajutor pe timp de pace și altor instituții în ceea ce privește pregătirea cadrelor și efectivelor „cu destinație specială”, îndeosebi în organizarea și desfășurarea „operațiilor speciale”, vizînd ca obiectiv de bază lupta împotriva războiului întregului popor, împotriva rezistenței populare, iar ca scop imediat, înăbușirea mișcărilor de eliberare națională.

Planificarea, coordonarea și controlul pentru realizarea „operațiilor speciale” de către forțele armate sînt de competența unui aparat specializat, subordonat adjunctului ministrului apărării pentru probleme politico-militare. De exemplu, în Direcția operații din cadrul Statului-major întrunit al Comitetului șefilor de state-majore al N.A.T.O. există o secție specială.

Documentele de bază privind executarea „operațiilor speciale” prevăd ca, în condiții de război, să se organizeze în statele-majore ale Trupelor de uscat ale S.U.A., pe fiecare teatru de acțiuni militare, așa-numitele „secții pentru metode speciale de ducere a războiului”, iar în statele-majore de armată sau ale corpurilor de armată independente „birouri pentru operații speciale”. În statele-majore ale diviziilor și corpurilor de armată sînt încadrați ofițeri-specialiști „în operații speciale”.

„Operațiile speciale” sînt strîns legate de scopurile militaro-politice ale cercurilor conducătoare ale S.U.A. și ale misiunilor de luptă ce sînt executate de forțele armate. În funcție de aceasta, astfel de operații pot fi categorisite, conform concepțiilor conducerii superioare a Forțelor armate ale S.U.A., în :

— „Operații speciale strategice”, care au scopuri pe plan global; ele sînt elaborate și aprobate la cel mai înalt nivel guvernamental.

— „Operații speciale tactice”, cu scop limitat din punctul de vedere al amplitudinii și gradului de acțiune. Se organizează în zona acțiunilor de luptă și au ca scop obținerea unor rezultate rapide.

— „Operații speciale de consolidare”, care au ca scop: asigurarea unui nivel înalt al stării moral-politice a trupelor și populației proprii; contracararea acțiunilor speciale ale inamicului, cîștigarea simpatiei și acordarea de ajutor de către populația țărilor aliate și neutre și realizarea unei stabilități în statele cu regimuri reacționare instabile. Măsurile pentru „consolidare” sînt luate în strînsă cooperare cu aparatul de contrainformații, de poliție, precum și cu reprezentanții mijloacelor de informare în masă.

Experiența acumulată în ceea ce privește ducerea „războiului special”, precum și importanța care se acordă „acțiunilor speciale” sînt relevate și de existența unor regulamente special editate în acest scop. Astfel, în S.U.A. s-a elaborat un număr mare de regulamente, ce poartă denumiri specifice și în care se tratează diferite aspecte teoretice, se stabilesc măsurile concrete de aplicare în practică

privind „acțiunile speciale”. De exemplu, în regulamentul „F.M.31-16” sînt tratate acțiunile de contragherilă; în regulamentul „F.M.31-20”, metodele de acțiune a forțelor speciale, în alt regulament, „F.M.31-1”, sînt prevăzute acțiunile psihologice; în regulamentul „F.M.31-21”, problemele referitoare la modul de organizare și desfășurare a operațiunilor „forțelor speciale” în doctrina trupelor de uscat. În ce privește „forțele de contrainsurgență” problemele sînt tratate în regulamentul „F.M.31-22”.

Așa cum s-a menționat, concepția militară a S.U.A. cu privire la „războiul și acțiunile speciale” este extinsă, adaptată și particularizată și la alte țări membre ale blocului N.A.T.O. State ca Marea Britanie, R. F. Germania, Franța, Olanda etc.*), prin compunerea, organizarea și dotarea „forțelor lor speciale”, dovedesc importanța care se acordă, la nivelul conducerilor politico-militare, „războiului special”.

Pentru exemplificare, este de menționat Școala Bundeswehrului destinată pregătirii personalului specializat pentru acțiuni de „influențare ideologică”, cu sediul în localitatea Koblenz. În mod lapidar, destinația de bază a acestei școli a fost sintetizată de fostul ministru federal al apărării R. F. Germania, Georg Leber: „școala trebuie să fie un centru de influențare ideologică”. Școala este organizată pe sectoare de specialitate, încadrate cu pedagogi, psihologi, politologi, specialiști în științe sociale, istorici, specialiști în psihologia muncii, medici, juriști, sociologi din rîndul ofițerilor și civililor. Totodată, organizează cursuri pentru comandanți, pentru ofițerii tineri, pentru „plutonierii de companii” și cursul cu instructorii ce acționează în domeniul „influențării ideologice”. După aprecierea cadrelor din conducerea școlii, actuala organizare „va permite îndeplinirea tuturor misiunilor și sarcinilor în vederea instruirii cadrelor ce lucrează în acest dificil și complex domeniu al influențării psihologice”.

Conform concepțiilor militare și politice occidentale, operațiile și acțiunile din cadrul „războiului special” cuprind: acțiuni subversive; de contrainsurgență; de contragherilă; psihologice.

a) **Acțiunile subversive** sînt desfășurate în ascuns, în scopul de a submina și periclită orînduirea internă a statului vizat. Asemenea misiuni se încredințează cadrelor și agenților serviciilor secrete de informații și contrainformații și trupelor de cercetare-diversiune, care acționează, de cele mai multe ori, sub conducerea C.I.A.

Din regulamentele armatelor străine rezultă că forțele destinate acestor acțiuni pot fi folosite în timp de pace în scopul: culegerii de informații din toate domeniile de activitate și îndeosebi din domeniul militar; răspîndirii de zvonuri calomnioase și alarmiste; recrutării de localnici și organizării unei largi agenturi; provocării de sabotaje, distrugerii, catastrofe, incendii, explozii și avarii la instalațiile industriale, în sistemul feroviar și de telecomunicații; răspîndirii de manifeste cu caracter denigrator și instigator; producerii și amplificării panicii în rîndul populației; organizării unor răpiri de personalități; organizării loviturilor de stat etc. După începerea agresiunii militare, acțiunile subversive devin mai ofensive și de amploare.

Pentru desfășurarea acțiunilor pe teritoriul statului vizat, diversioniștii sînt infiltrați pe multiple căi, cu acoperire oficială, prin trecerea ilegală a frontierei, prin desantare aeriană, maritimă și alte forme.

b) **Acțiunile de contrainsurgență** cuprind ansamblul acțiunilor întreprinse în mod independent de „forțele speciale” pregătite pentru a împiedica acțiunile forțelor progresiste, revoluționare, atît pe teritoriul propriei țări, cît și pe teritoriul altor țări, unde interesele imperialismului o cer. Acestui scop îi servesc toate organele și instituțiile de represiune militară și juridice și urmăresc împiedicarea, prin orice mijloace, a acțiunilor de rezistență ale maselor populare.

c) **Acțiunile de contragherilă** se execută împotriva luptătorilor de gherilă, partizanilor și rezistenței de pe teritoriile ocupate, prin desfășurarea unor acțiuni militare. Aceste acțiuni vor avea ca scop — după aprecierea specialiștilor militari occidentali — reprimarea forțelor progresiste organizate în formațiuni de tipul gherilei (rezistenței).

*) A se vedea articolul „Războiul și forțele speciale în concepția unor armate străine...” (Publicația „Securitatea” nr. 1/1986, pagina 26).

Principalele caracteristici ale acțiunilor de contragherilă constau în: răspîndirea forțelor de contragherilă pe teritoriul ocupat și supravegherea permanentă a localnicilor; obținerea de informații folosind o largă rețea; descoperirea acțiunilor maselor populare, de rezistență și gherilă în faza inițială a constituirii grupelor de luptă și lichidarea lor prin orice mijloace; amenajarea unor baze contragherilă în zonele cu populație numeroasă, din care vor acționa comandouri bine instruite cu destinația de a „vîna” partizani.

Acțiunile de contragherilă cuprind, de regulă, cîteva categorii de misiuni distincte: apărarea obiectivelor proprii aflate pe teritorii ocupate; atacul bazei forțelor populare, de rezistență și gherilă; atragerea populației locale pentru sprijinul forțelor de contragherilă.

d) **Acțiunile psihologice** au un caracter politico-ideologic și sînt destinate să influențeze moralul populației și al forțelor armate ale adversarului, în vederea slăbirii stării lui moral-politice, a disciplinei și potențialului său. Metodele și procedeele preconizate a fi folosite în acțiunile psihologice sînt deosebit de diversificate și perfide. Dintre acestea amintim: propaganda desfășurată cu ajutorul mijloacelor de informare în masă, prin manifeste, broșuri, foi volante și altele. Acestora li se adaugă actele teroriste prevăzute a fi desfășurate împotriva unor conducători politici și militari, a forțelor populare de rezistență pentru a influența negativ moralul populației.

Pentru a-și atinge scopurile, forțele care planifică și duc „războiul special” folosesc toate categoriile de acțiuni și operații mai sus-amintite și altele, într-un sistem unitar, urmărind conjugarea eforturilor pentru contracararea războiului de apărare a patriei.

Iată de ce „războiul special” reprezintă o amenințare la adresa păcii, chiar dacă nu întotdeauna se recurge la agresiunea armată pentru obținerea rezultatelor dorite. Fie că este conceput independent, fie că intră în conceptul de agresiune armată și deci este parte componentă a acesteia, „războiul special” vizează și realizează acțiuni psihologice, de propagandă și de destabilizare politică.

Activitatea de influențare psihologică și de propagandă, parte componentă a „războiului special”, s-a desfășurat și se desfășoară fără întrerupere, cu o virulență fără precedent, împotriva țărilor socialiste, a mișcărilor de eliberare națională, a tuturor forțelor progresiste, suferind mutații și adaptări în funcție de situația internațională și de relațiile dintre state.

Scopul acestor acțiuni și activități este să slăbească unitatea țărilor socialiste, să minimalizeze cuceririle revoluționare, să abată atenția forțelor progresiste și a opiniei publice mondiale de la adevăratul scop al imperialismului.

2 *Misiunile specifice ce revin unităților centrale și teritoriale de securitate pentru anihilarea acțiunilor speciale ale inamicului.*

Actuala situație internațională, magistral analizată și prezentată în documentele de partid, în operele secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, caracterizată printr-o amploare fără precedent a cursei înarmărilor, îndeosebi a celor nucleare, prin generalizarea și adîncirea crizei economice și politice a capitalismului, poartă amprenta propagandei anticomuniste desfășurată de cercurile reacționare, de serviciile și oficiile de spionaj și contraspionaj, de organizațiile extremist-teroriste. Toate aceste situații determină mutații în dinamica situației operative a organelor de securitate.

Acțiunile ostile, subversive, desfășurate din exterior împotriva țării noastre, nu sînt altceva decît forme ale războiului și propagandei speciale. Iată de ce toate unitățile Departamentului Securității Statului au ca sarcină prioritară să cunoască bine formele și metodele folosite de „forțele cu destinație specială”, fiind chemate să acționeze permanent, cu intensitate sporită, prin folosirea mijloacelor, metodelor și procedeele specifice de muncă, pentru cunoașterea, prevenirea și dejuizarea oricăror acțiuni ostile îndreptate împotriva securității statului.

Una din misiunile prioritare ale activității aparatului de securitate o constituie studierea, cercetarea și penetrarea informativă a dispozitivului „special” al inamicului, cunoașterea orientărilor strategice și tactice ale dușmanului cu care ne confruntăm, stabilirea cu exactitate a planurilor și acțiunilor pe care dușmanul intenționează să le pună la cale împotriva țării noastre. Numai pe această bază

putem desprinde concluzii operative reale, putem organiza și iniția cele mai eficiente măsuri informativ-operative de prevenire și contracarare a acțiunilor speciale ale inamicului. Aceasta ne obligă să pătrundem în clandestinitatea organizațiilor și grupărilor dușmănoase și să acționăm, calificat și ofensiv, pentru a preîntîmpina și contracara orice încercări ale acestora de a-și materializa intențiile ostile.

Practica muncii de securitate demonstrează că ne confruntăm cu un inamic foarte agresiv, dispunînd de un potențial și mijloace de acțiune perfide, adecvate scopurilor dușmănoase pe care și le-a propus. De aceea, în activitatea și munca noastră, hotărîtoare sînt gradul de pregătire, inteligența, iscusința și devotamentul aparatului. Avem datoria să menținem mereu treaz la toate cadrele de securitate faptul că legile „războiului secret” sînt dure, aspre, că au cerințe mari și acestea impun o dăruire totală. Tocmai prin aceasta se poate conferi eficiență deosebită muncii de securitate, care să-î surprindă pînă și pe cei mai abili profesioniști ai „războiului și acțiunilor speciale”.

Crearea unor astfel de momente operative nu este posibilă fără intrarea în posesia unor informații de valoare certă, care, evaluate cu pricepere și exploatare în mod eficient, să reprezinte baza de lansare a unor acțiuni informativ-operative pe direcții prioritare de activitate, cu deosebire pe linia acțiunilor de derutare, influențare și dezinformare.

O altă sarcină majoră a unităților centrale și teritoriale de securitate este redimensionarea frontului de lucru în raport cu orientările și indicațiile primite de la comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, și ținînd seama de mutațiile intervenite permanent în situația operativă. În acest sens trebuie să pregătăm și să realizăm acțiunile de securitate prin folosirea tuturor mijloacelor și metodelor specifice în scopul neutralizării acțiunilor speciale ale serviciilor secrete de informații și contrainformații străine.

De asemenea, perfecționarea formelor, metodelor și instrumentelor de lucru, a întregului sistem de principii, norme și metodologii care, în interdependența lor, asigură caracterul calificat, ofensiv și unitar al întregii activități de cunoaștere, prevenire și contracarare a acțiunilor dușmănoase este una din sarcinile de bază ale activității aparatului de securitate, la care cadrele de conducere sînt chemate să-și aducă o contribuție importantă. Prin stilul lor de muncă și conducere trebuie să realizeze ca activitatea să fie mai dinamică și combativă, să determine folosirea întregii game de mijloace și metode specifice, să acorde prioritate combinațiilor informative, jocurilor operative și altor măsuri ofensive, rîin aceasta asigurîndu-se un control total asupra cazurilor, acțiunilor și problemelor din competență.

Pentru realizarea unei adaptări permanente a muncii de securitate la noile sarcini și misiuni încredințate și în consens cu dinamica situației operative, este necesară crearea unor condiții și premise fără de care nu se poate asigura eficiența scontată. În acest sens, pe lîngă aspectele prezentate sînt de menționat următoarele: folosirea judicioasă a forțelor umane și materiale existente și înțărirea lor acolo unde situația impune; necesitatea pregătirii temeinice și multilaterale a cadrelor, îndeosebi pe plan profesional și politico-ideologic; exercitarea actului de comandă în mod eficient pe toate coordonatele impuse de regulamente, ordine, instrucțiuni și atribuții specifice; realizarea unei conclucrări permanente și active între unitățile operative, pe acțiuni și cazuri, în conformitate cu programele și planurile de măsuri ale Departamentului Securității Statului, cu respectarea strictă a regulilor de compartimentare și secretizare a muncii.

Ridicarea sistematică a nivelului de pregătire și, pe această bază, asigurarea permanentă a unui înalt grad de profesionalitate reprezintă o legitate a muncii noastre. Mobilitatea aparatului de securitate și capacitatea sa de cuprindere a tuturor sarcinilor încredințate să se constituie în calități de prim ordin, într-o preocupare permanentă a întregului efectiv, dar cu deosebire a factorilor de comandă și educaționali.

Acționînd în deplină concordanță cu scopul pentru care au fost create de partid, cu locul și rolul ce le revin în societatea noastră, organele securității statului, alături de întreaga armată, de toate elementele sistemului apărării naționale, își aduc partea lor de contribuție la apărarea valorilor supreme ale orînduirii noastre socialiste, fiind gata întotdeauna de orice sacrificii, pentru a îndeplini cu cinste sarcinile de mare răspundere ce le-au fost încredințate.

Colonel Radu BALĂȘOIU

CONTROLUL ÎN MUNCA DE SECURITATE. CONDIȚIILE PE CARE TREBUIE SĂ LE ÎNTRUNEASCĂ ACESTA PENTRU A DUCE LA IMPULSIONAREA ÎNDEPLINIRII SARCINILOR ȘI LA RIDICAREA CONTINUĂ A CALITĂȚII MUNCII

Un rol important în realizarea sarcinilor complexe și de însemnătate istorică rezultate din documentele Congresului al XIII-lea îl are și exercitarea unui control eficient, ferm, la toate nivelurile, în toate domeniile asupra felului cum sînt realizate în viață hotărârile partidului, legile țării.

Directiile, principiile de bază și orientările sistemului unitar de organizare a structurii controlului întregii activități se regăsesc în hotărârile și documentele de partid, în tezele, cuvîntările și indicațiile secretarului general al Partidului Comunist Român — tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Pe această bază s-au elaborat, adoptat și perfecționat actele normative care legiferează crearea unui sistem integral de control cu caracter de partid și de stat, de la nivel central pînă la cel teritorial, sistem care asigură atît coordonarea întregii activități politice, economice și sociale, cît și premisele favorabile creșterii eficienței activității de control.

Potrivit literaturii de specialitate, *controlul poate fi definit ca un complex de activități de conducere, executate sistematic, direct sau prin delegare, de către factorul de decizie, asupra domeniilor și la nivelurile ce intră în competența sa. Prin urmare, controlul are menirea de a analiza și verifica modul în care se realizează sarcinile stabilite și, în același timp, de a sprijini cadrele de conducere și de execuție în obținerea rezultatelor urmărite.*

Prin activitatea de control, cadrele care îl execută urmăresc, în primul rînd, modul cum unitățile de securitate aplică hotărârile de partid și legile țării, ordinele comandantului suprem, ordinele și instrucțiunile ministrului de interne și ale ministrului secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului. În al doilea rînd, în obiectul controlului intră și cunoașterea rezultatelor și generalizarea experienței pozitive, identificarea neajunsurilor și greutăților existente, a cauzelor acestora, precum și stabilirea măsurilor corespunzătoare care să ducă la înlăturarea lor și la perfecționarea continuă a activității.

Un alt scop este acela de a sprijini și impulsiona munca întregului personal al colectivului controlat în soluționarea calitativă a problemelor de care depind realizarea sarcinilor și misiunilor încredințate, asigurarea legalității socialiste.

Rolul controlului și, de asemenea, caracterul său constructiv și dinamic sînt bine evidențiate de înseși funcțiile pe care le îndeplinește. Acestea sînt:

— *funcția preventivă*, care: a) ajută la înlăturarea situațiilor deosebite și a cauzelor lor, în vederea prevenirii și înlăturării unor dificultăți potențiale în îndeplinirea obiectivelor; contribuie la realizarea economiilor de resurse și de timp și la accelerarea ritmului de muncă; b) conduce la dezvoltarea și valorificarea rezervelor, la perfecționarea diferitelor activități de conducere;

— *funcția rezolutiv-participativă*, care constă în stabilirea contribuției cadrelor ce efectuează controlul la desfășurarea proceselor și la înlăturarea pînă la capăt a deficiențelor;

— *funcția informativă* duce la creșterea gradului de autenticitate și rigurozitate a informației, raționalizarea sistemului de evidență, perfecționarea sistemului informațional, informarea tuturor factorilor de conducere cu date rezultate din control, necesare elaborării de decizii;

— *funcția moral-educativă* are rolul de a valorifica și materializa principiile eticii și echității socialiste, contribuind la recuperarea prejudiciilor, evitarea unor devieri pe o arie mai largă de cuprindere decât puterea de penetrație a abaterii înseși, condamnarea atitudinilor negative față de muncă, generalizarea experienței pozitive, extinderea și stimularea rezultatelor bune obținute ș.a.

Desigur, toate aceste funcții formează un tot integrat, iar înfăptuirea lor asigură eficiența controlului și realizarea rolului său complex în procesul conducerii.

Controlul ajută organele, cadrele de conducere să cunoască oamenii, greutățile, rămănerile în urmă și, în funcție de acestea, să stabilească măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea neajunsurilor. În același timp, controlul contribuie la sesizarea problemelor noi pe care le ridică viața, la generalizarea inițiativelor valoroase, a metodelor și formelor înaintate de muncă. Fiind un adversar neîmpăcat al superficialității, târăgănării, mulțimirii de sine, controlul ajută la dezvoltarea spiritului de răspundere, a exigenței și combativității revoluționare a tuturor cadrelor, indiferent dacă acestea sînt factori de decizie sau execuție.

Caracterul politico-social al atribuțiilor cu care unitățile de securitate sînt investite, sarcinile și misiunile deosebite ce le sînt încredințate impun ca întreaga lor activitate să se desfășoare sub conducerea, controlul și îndrumarea organelor de partid, avînd la bază hotărîrile de partid, legile țării, ordinele și indicațiile comandantului suprem.

Complexitatea și diversitatea problemelor cu care organele de securitate se confruntă pe parcursul acțiunilor de înfăptuire a politicii partidului în domeniul apărării securității statului fac necesară perfecționarea continuă a activității, a proceselor de muncă, în plan operațional, informațional — decizional și asigurarea unei conduceri științifice pe toate profilurile și la nivelul fiecărei unități și sub-unități operative.

În acest context, o atenție deosebită se acordă perfecționării actului de conducere a muncii informativ-operative, stilului și metodelor acestuia, creșterii rolului comandanților și al unităților centrale în activitatea de control și îndrumare, de analiză și sprijin în îndeplinirea sarcinilor.

Controlul și îndrumarea muncii informativ-operative de securitate, ca de altfel întreaga activitate de conducere a acestei munci, au ca obiectiv fundamental înfăptuirea politicii partidului în domeniul asigurării securității statului. Din aceasta decurg o multitudine de alte obiective, care sînt fie precis determinabile în timp (sub aspect cantitativ și calitativ), fie variabile, în raport cu sarcinile concrete ale muncii informativ-operative. Fiecare dintre aceste obiective își are importanța sa în cadrul eforturilor ce se fac pentru asigurarea nivelului calitativ al acțiunilor întreprinse, corespunzător exigențelor actuale, conținutul lor exprimînd nu numai anumite cerințe de moment, ci constituind rezultatul unor largi dezbateri a problematicii muncii informativ-operative, al unei atente examinări a relațiilor specifice din domeniul de activitate al organelor de securitate.

Activitatea de control, sprijin și îndrumare, exercitată în mod curent de comandanți (șefi) sau, potrivit unei planificări, de organul specializat ori de colective constituite în acest scop, se axează pe următoarele obiective mai importante :

[1] *Contribuția organelor de securitate la înfăptuirea operei de construcție socialistă, prin îndeplinirea, în procesul muncii informativ-operative, a sarcinilor ce le revin din documentele de partid, legile țării, indicațiile comandantului suprem, ordinele și instrucțiunile în vigoare.*

Pornindu-se de la prioritățile stabilite pe baza realităților existente în actuala etapă de dezvoltare a societății, se controlează modul cum sînt cunoscute și se execută misiunile de securitate și gardă, sarcinile privind lupta anti-teroristă, apărarea secretului de stat, contracararea și neutralizarea acțiunilor și propagandei ostile desfășurate de serviciile de spionaj și de cercurile reacționare din străinătate, prevenirea și combaterea infracțiunilor și a altor fapte antisociale.

Avîndu-se în vedere caracterul politic al activității specifice desfășurate de organele de securitate, controlul trebuie să urmărească măsurile luate de factorii competenți pentru cunoașterea, înțelegerea și aplicarea întocmai de către întregul aparat a politicii partidului și statului.

2 *Măsura în care toate eforturile ce se depun în procesul muncii informativ-operative sînt dirijate cu precădere spre prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale.*

Fiind o necesitate obiectivă, cu profund caracter uman, prevenirea constituie o direcție prioritară a activității organelor de securitate și un criteriu de apreciere a eficienței muncii întregului aparat informativ-operativ. De aceea, controlul trebuie să analizeze :

- preocuparea tuturor cadrelor pentru cunoașterea și înlăturarea la timp a cauzelor și condițiilor ce pot înlesni, favoriza ori determina săvîrșirea de infracțiuni și alte fapte antisociale ;

- cum este organizată și se realizează informarea organelor de partid și de stat asupra fenomenelor și stărilor de spirit negative, a acțiunilor ostile ori faptelor antisociale, calitatea și operativitatea acestor informări ;

- dacă planurile de muncă și programele de măsuri proprii sînt axate pe probleme menite să asigure realizarea unor sarcini de natură preventivă, cu eficiență sporită ;

- modul cum procesul de educare, instruire și dirijare a rețelei informative este orientat spre dezvoltarea capacității de a sesiza la timp stările de lucruri negative care pot genera evenimente cu consecințe grave sau orice fel de acțiuni, respectiv, inacțiuni, cauzatoare de prejudicii intereselor naționale ;

- cooperarea cu celelalte organe ale Ministerului de Interne în vederea studierii și stabilirii în comun a unor modalități adecvate de a se acționa în scop preventiv ;

- conlucrarea cu conducerile organizațiilor socialiste, de masă și obștești pentru informarea reciprocă asupra unor stări sau situații potențial periculoase și adoptarea măsurilor de prevenire ce se impun ;

- preocuparea pentru pregătirea contrainformativă a populației, de atragere continuă a maselor la acțiunile de prevenire a infracțiunilor și altor fapte antisociale.

3 *Legalitatea tuturor acțiunilor și măsurilor întreprinse în procesul muncii informativ-operative pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice organelor de securitate.*

Aceasta constituie o cerință fundamentală a întregii activități de securitate, un principiu de bază în organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative, în aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a faptelor de natură să afecteze securitatea statului. Organele de securitate au datoria de a veghea cu fermitate pentru întărirea legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu poată lovi în interesele orînduirii noastre, ale poporului român, constructor al socialismului.

4 *Capacitatea, nivelul și gradul de cunoaștere și stăpînire a situației operative din sectoarele, obiectivele, problemele și zonele de competență.*

Se are în vedere în ce măsură aparatul de securitate cunoaște valorile fundamentale ce trebuie apărute, unde sînt concentrate, direcțiile și formele de activitate ale serviciilor de spionaj și organizațiilor reacționare din străinătate, categoriile de persoane potențial periculoase, tendințele și modul de manifestare a acestora, precum și elementele vizate a fi angrenate în acțiuni potrivnice statului român.

Prin acest obiectiv, controlul urmărește cum este organizată și se desfășoară activitatea de căutare a informațiilor, dacă în procesul cunoașterii și stăpînirii situației operative se folosesc cu eficiență sprijinul cetățenilor, colectivelor de oameni ai muncii, legătura permanentă cu conducătorii organelor de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, cooperarea cu celelalte organe ale Ministerului de Interne, mijloacele și metodele specifice muncii informativ-operative.

[5] *Cum se execută ordinele privind organizarea și desfășurarea supravegherii informative prin dosarele de problemă sau obiectiv, în raport cu imperativele prevenirii și contracarării încercărilor de a se aduce atingere securității statului.*

În acest scop se controlează orientarea în detaliu a supravegherii informative, măsura în care i s-a dat un caracter organizat, continuu și ofensiv pentru a duce la obținerea, în timp util, a informațiilor de primă sesizare cu valoare operativă; dacă ea cuprinde toate obiectivele ce concentrează valori de interes pentru apărarea securității statului, locurile și mediile unde își desfășoară activitatea cadre și agenți ai serviciilor de spionaj, emisari ai emigrației occidentale ostile României și alți cetățeni străini, categoriile de elemente din interior cunoscute cu antecedente politice sau penale reacționare, precum și persoanele potențial periculoase datorită atitudinii și comportării lor prezente, alte locuri în care se pot comite infracțiuni contra securității statului.

[6] *Organizarea și desfășurarea urmăririi informative.*

În atenția controlului pe această linie stau: temeinicia deschiderii dosarelor de urmărire informativă; dacă au planuri de măsuri ofensive cu sarcini concrete, termene de executare și responsabilități precise; cum se asigură exploatarea momentelor operative favorabile clarificării și documentării unor aspecte ale activității elementelor urmărite; preocuparea pentru utilizarea combinațiilor și legendelor informative, a celorlalte metode și mijloace speciale de muncă, precum și pentru creșterea calității și operativității în acțiunile de verificare și adîncire a informațiilor în vederea realizării cu precădere a prevenirii; oportunitatea și eficiența măsurilor de finalizare.

[7] *Munca cu rețeaua informativă.*

În cadrul acestui obiectiv major, printre altele se analizează: calitatea, structura și amplasarea rețelei informative în raport cu situația operativă existentă; criteriile și metodologia de stabilire a necesarului de recrutări în funcție de cerințele planului de căutare a informațiilor și ale realizării unei supravegheri și urmăririi informative calificate; cum sînt respectate ordinele privind punctarea, selecționarea, verificarea, studierea și recrutarea informatorilor și colaboratorilor; calitatea și eficiența procesului de educare, instruire, dirijare și verificare a rețelei, preocuparea pentru asigurarea unui caracter organizat, operativ, conspirat și eficace a legăturii cu rețeaua informativă; măsurile ce se întreprind pe linia creșterii calitative a potențialului informativ, a sporirii aportului acestuia la realizarea sarcinilor de asigurare a securității statului.

[8] *Verificarea și exploatarea informațiilor de interes operativ în procesul muncii informative.*

Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, controlul vizează: stabilirea modului cum se realizează analiza și aprecierea informațiilor; justetea termenelor și măsurilor de verificare, completare și coroborare a informațiilor în raport cu nivelul ierarhic căruia îi sînt destinate și circulația acestora în cadrul sistemului informațional, de la sfera de execuție către cea de decizie și invers.

Se controlează, de asemenea, modul cum sint executate prevederile ordinului ministrului de interne în legătură cu raportarea evenimentelor petrecute pe raza de competență, valorificarea informațiilor în soluționarea diverselor cazuri, și se apreciază măsura în care s-au realizat sarcinile de prevenire și combatere a infracțiunilor și altor fapte antisociale.

9 *Organizarea evidențelor de securitate.*

Importanța în continuă creștere a acestui mijloc al muncii informativ-operative de securitate impune ca unul dintre obiectivele controlului să-l constituie analizarea modului cum sint organizate și utilizate evidențele în toate formele lor. Se mai verifică, de asemenea, dacă se aplică întocmai ordinele în vigoare privind această activitate, măsura în care se folosesc avantajele prelucrării automate a datelor pentru dezvoltarea și perfecționarea continuă a evidențelor de securitate în scopul sporirii contribuției lor la buna funcționare a sistemului informațional din Ministerul de Interne, la soluționarea operativă și eficientă a diverselor probleme de muncă.

10 *Asigurarea secretizării și compartimentării muncii informativ-operative de securitate.*

Acest principiu de bază al activității organelor de securitate, ale cărui reguli guvernează de la un capăt la altul procesul muncii informativ-operative, constituie un obiectiv principal al controlului. Aceasta, din necesitatea de a se stabili preocuparea ce există pentru păstrarea cu strictețe a secretului de stat și de serviciu, precum și asupra acțiunilor, formelor și procedeele specifice, măsurilor organizatorice întreprinse în cadrul tuturor compartimentelor, pentru ca fiecare ofițer să cunoască doar ceea ce îi este strict necesar din problematica muncii.

11 *Stilul de muncă al cadrelor de conducere.*

Plecând de la evidențierea unor calități politice și profesionale ce trebuie să le aibă un cadru de conducere, acest obiectiv vizează modul în care comandanții (șefii) de pe diferite trepte ierarhice se preocupă de crearea unui cadru propice rezolvării în cele mai bune condiții a sarcinilor muncii informativ-operative.

Controlul va analiza: activitatea organizatorică desfășurată de factorii de conducere, modul cum se efectuează planificarea muncii, atât la nivelul unităților și compartimentelor, cât și al fiecărui lucrător; măsura în care planurile de muncă cuprind obiective și sarcini concrete, în conformitate cu situația operativă și ordinele în vigoare; cum este organizată și se desfășoară cooperarea între compartimente și formațiuni în realizarea cu maximă eficiență a sarcinilor; conlucrarea cu trupele de securitate și pompieri, cu organele procuraturii și justiției în realizarea măsurilor de prevenire a unor infracțiuni sau altor fapte antisociale.

În cadrul acestui obiectiv, controlul mai vizează: gradul de implicare a comandanților în cunoașterea situației operative din sectoarele sau problemele din răspundere directă; nivelul și stadiul muncii informativ-operative desfășurate; dacă s-a asigurat informarea organelor locale de partid și a șefilor ierarhici superiori cu principalele probleme rezultate din acțiunile întreprinse pentru prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor și altor fapte antisociale; timpul afectat activității concrete, de rezolvare, în teren, cu subordonații, a problemelor operative, sprijinirii și îmbunătățirii nemijlocite a acestora în executarea misiunilor; calitatea muncii de selecționare, cunoaștere și promovare a cadrelor, concretizată în formarea rezervei de cadre și antrenarea ei la rezolvarea unor sarcini de conducere, măsurile luate pentru formarea ori dezvoltarea neconținută a capacității de luptă și acțiune a efectivelor din subordine, asigurarea unui climat de responsabilitate și disciplină.

De menționat că, deși principalele obiective sint, în general, aceleași pentru orice activitate de control și îndrumare, accentul pe unele sau altele se pune

în mod diferențiat, în funcție de nivelul de la care se execută controlul respectiv, de scopul urmărit și de specificul unității controlate.

Sarcinile sporite ce revin Departamentului Securității Statului în actuala etapă de dezvoltare a țării noastre fac imperios necesară exercitarea unui control sistematic pentru sesizarea la timp a tuturor anomaliilor și fenomenelor negative, pentru a putea acționa prompt, în vederea lichidării lor.

În acest sens, în activitatea organelor de securitate controlul trebuie să aibă înaintea de toate un caracter PREVENTIV, cel puțin din două motive :

— preîntâmpinarea unor fapte antisociale ce ar putea aduce prejudicii, indiferent de ce natură, statului nostru, societății în general ;

— grija față de propriile cadre, pentru a le feri să cadă în greșeli sau să desfășoare o activitate inutilă.

Pentru a da conținut caracterului preventiv al controlului, acesta trebuie organizat și desfășurat SISTEMATIC și OPERATIV, ceea ce presupune ca acțiunea de control să înceapă imediat după stabilirea sarcinilor și misiunilor ori transmiterea ordinelor și să urmărească permanent executarea deplină și conformă a acestora.

Efectuarea sistematică și operativă a controlului permite șefilor să cunoască, în orice moment, stadiul executării ordinelor și misiunilor, să sesizeze la timp apariția unor greutăți, minusuri sau greșeli, putând interveni operativ pentru înlăturarea sau diminuarea la maximum a efectelor negative. Intervenția tardivă a controlului, chiar dacă nu în toate cazurile, se dovedește inutilă, își pierde în mod considerabil din eficiență.

Controlul trebuie făcut în profunzime, multilateral, exigent, cu fermitate, obiectivitate și principialitate. Cei care execută controlul au obligația să se situeze ferm pe pozițiile exigenței față de executarea la timp și în bune condițiuni a sarcinilor care rezultă din hotărârile de partid și legile țării, sancționând prompt orice abateri de la acestea. În timpul controlului trebuie să se îmbine judicios fermitatea, exigența și profunzimea cu obiectivitatea, corectitudinea și tactul în relațiile cu cei controlați. Aprecierile obiective asupra muncii și activității celor controlați, analiza profundă a cauzelor, lipsurilor, realismul și caracterul concret al propunerilor și măsurilor rezultate în urma controlului au o influență pozitivă asupra acestora.

RESPONSABILITATEA POLITICĂ și PROFESIONALĂ a celor care controlează asupra concluziilor desprinse și a măsurilor luate au o importanță hotărâtoare pentru ca activitatea de control să devină un mijloc puternic de perfecționare a stilului și metodelor de muncă.

Caracterul CONSTRUCTIV și EFICIENT al controlului este determinat de faptul că acesta acționează în direcția prevenirii apariției și repetării proceselor și fenomenelor negative, prin stabilirea de măsuri pentru eliminarea deficiențelor constatate și îmbunătățirea activității, precum și de capacitatea de a contribui la generalizarea celor mai eficiente forme și metode de conducere și organizare a muncii, a experiențelor pozitive înaintate. În ultimă instanță problema centrală a oricărui control o constituie eficacitatea lui, concretizată în contribuția pe care o are la prevenirea situațiilor negative din activitatea individuală a subalternilor, la ridicarea pe o treaptă superioară a calității muncii.

Controlul trebuie realizat după o metodologie care să contribuie la creșterea eficienței muncii la parametrii cei mai înalți.

Modul de realizare a controlului cuprinde o gamă mare de procedee, dintre care amintim :

◎ Discuția cu lucrătorii controlați

Această metodă dă posibilitatea edificării operative și exacte asupra unor aspecte referitoare la ofițerul controlat, respectiv: nivelul de pregătire; capacitatea de înțelegere a concepției de muncă, a direcțiilor de activitate și sarcinilor ce stau în fața obiectivului în care lucrează; profunzimea manifestată în analiza unor probleme de importanță deosebită; atitudinea față de muncă și părerea personală asupra rezultatelor obținute și a lipsurilor existente; preocuparea pentru îmbunătățirea în ansamblu a muncii, pentru perfecționare etc.

Discuția cu lucrătorul permite o documentare asupra capacității de cunoaștere și stăpânire a situației operative din problemă sau obiectiv, a volumului de activitate, a calității și eficienței acțiunilor întreprinse.

În practică, discuțiile cu lucrătorul se desfășoară permanent asupra întregii lui activități, a stadiului muncii într-un caz, a modului cum se realizează sarcinile, și se încheie cu comunicarea constatărilor, a concluziilor și aprecierilor desprînse. Pentru aspectele negative constatate se dau îndrumări concrete privind modul de soluționare, indicându-se și măsurile necesare perfecționării activității, înlăturării neajunsurilor și greutăților.

Discuția cu ofițerul controlat trebuie să se desfășoare în mod principal, cu stricta respectare a prevederilor regulamentelor militare, urmărindu-se să se realizeze o apropiere cât mai mare între cei doi și să se asigure o dezbatere liberă, obiectivă și critică a problemelor, un climat propice unei analize profunde și mobilizatoare.

◎ Verificarea și analiza nemijlocită a lucrărilor

Prin lucrări se înțelege totalitatea materialelor, datelor și informațiilor cuprinse în dosarele de problemă sau obiectiv, în dosarele de urmărire și supraveghere informativă, în dosarele personale și mapele anexă ale rețelei informative, în cercetarea unor evenimente, în dosarele de urmărire penală etc.

◎ Participarea nemijlocită la executarea unor activități

În raport cu profilul, atribuțiile și sarcinile celor controlați, ofițerii care realizează controlul participă, de regulă, la următoarele activități: întâlniri cu rețeaua informativă, realizarea unor măsuri ofensive, audierea de persoane; aplicarea măsurilor de avertizare sau punere în dezbatere publică; acțiuni de pregătire contrainformativă; activități de pregătire politico-ideologică și de specialitate ori militară; exerciții de alarmare, aplicații tactice și alte activități, avînd grijă însă să nu stînjenească activitatea celor controlați.

◎ Verificarea în teren a modului de executare a unor sarcini și de aplicare a anumitor măsuri

Prin această metodă se stabilesc: modul cum se desfășoară munca cu rețeaua informativă, cum se acționează pentru asigurarea aplicării actelor normative referitoare la apărarea secretului de stat și la relațiile cu străinii în întreprinderile și instituțiile unde se concentrează asemenea date; funcționalitatea și eficiența mijloacelor tehnice de avertizare și alarmare, de pază și securitate instalate la unele obiective; temenicia stabilirii sectoarelor sau punctelor vulnerabile; cum se realizează conc lucrarea cu conducătorii și alți factori de răspundere din organizațiile socialiste; în ce măsură casele conspirative și de întâlniri folosite în munca informativ-operativă întrunesc condițiile necesare etc.

② Analiza datelor statistice și studierea materialelor referitoare la problemele sau domeniile de activitate controlate

Referitor la munca informativ-operativă de securitate, se analizează și studiază următoarele categorii de date și materiale :

- numărul și categoriile de persoane urmărite prin diferite forme ale muncii de securitate, temeiul introducerii în lucru, modul de soluționare a informațiilor de primă sesizare, a urmăririi informative, urmăririi penale ;

- potențialul informativ existent pe categorii, liniile de muncă pe care este folosit, problemele, obiectivele și mediile unde este utilizat, structura de ansamblu a categoriilor de persoane din rețeaua informativă și dinamica acesteia ;

- intrările-ieșirile cetățenilor străini și scopul venirii lor în România, ca posibilitate de selecționare a elementelor suspecte ;

- volumul și tipul mijloacelor speciale din dotare, gradul de exploatare și de uzură, numărul cazurilor în care au fost utilizate etc. ;

- categoriile de măsuri cu caracter preventiv întreprinse.

Indiferent de procedeul folosit în realizarea controlului, se cere obiectivitate deplină, principialitate, răspundere, foarte multă exigență.

*
* *
*

Controlul executat de comandanți (șefi) constituie o parte integrantă a activității de conducere și are o deosebită importanță pentru desfășurarea ritmică și la un nivel calitativ superior a procesului de muncă, de prevenire a unor situații negative în activitatea subordonaților, a colectivelor pe care le conduc. El oferă posibilitatea cunoașterii modului în care sînt îndeplinite sarcinile ce izvorăsc din hotărârile de partid, legile țării, ordinele și instrucțiunile de muncă, regulamentele militare. Verificarea operativă a eficienței măsurilor întreprinse și aducerea corectivelor necesare, descoperirea și înlăturarea la timp a cauzelor care frînează munca contribuie la creșterea eficacității activității cadrelor, la întărirea stării disciplinare în colectivul controlat.

De asemenea, controlul constituie un important mijloc la dispoziția comandanților (șefilor) pentru mobilizarea subordonaților în activitatea pe care o desfășoară la dezvoltarea inițiativei și simțului de răspundere, la creșterea exigenței față de sine, la înlăturarea manifestărilor de comoditate și rutină.

Colonel Costică MOHOREA
Lt. colonel Valeriu GHERGHE
Colonel Ion ILIE

Cunoașterea și folosirea trăsăturilor psihologice în conceperea și aplicarea unor măsuri de prevenire

În îndeplinirea calitativ superioară a misiunilor specifice, organele de securitate desfășoară prioritar o activitate preventivă, care se integrează organic în totalitatea măsurilor întreprinse la nivelul întregului nostru sistem social și are la bază orientările fundamentale, programatice ale politicii partidului în domeniul combaterii manifestărilor antisociale, concepția materialist-științifică, profund originală a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem.

Desfășurându-se în acest cadru, activitatea preventivă reprezintă un ansamblu de măsuri novatoare, umaniste, ce au efecte educative de îndreptare comportamentală în relațiile interumane, de renunțare la intenții și activități infracționale, de recuperare a unor oameni ce au comis abateri, măsuri a căror eficiență este asigurată de temeinicia cu care se acționează în sensul respectiv.

Optimizarea măsurilor preventive, ca de fapt a întregii munci informativ-operative, impune — după cum se subliniază în documentele de partid — fundamentarea lor științifică, aceasta presupunând și cunoașterea trăsăturilor psihologice ale fiecărei persoane aflate în atenția organelor de securitate.

În acest scop, paralel cu stabilirea intențiilor și activității ostile ale persoanei vizate, trebuie cunoscut nivelul ei intelectual, respectiv :

volumul și calitatea cunoștințelor acumulate ; capacitatea de înțelegere a evenimentelor sociale ; modul cum funcționează inteligența și gândirea ; atenția și memoria persoanei în cauză ; felul cum discerne esențialul și altele.

Cunoașterea trăsăturilor psihologice ale persoanei ce face obiectul muncii de securitate impune, de asemenea, *stabilirea nivelului motivational — afectiv și volitional*. Se vizează, ca atare, motivele esențiale care determină persoana să inițieze sau să comită fapte antisociale, elementele nodale ale structurii sale emoționale, cum sînt : sentimentele, pasiunile, viciile, fermitatea hotărîrii persoanei de a desfășura activitate contrară intereselor generale, rolul ce și-l asumă în realizarea și finalizarea acesteia etc.

Pentru definirea psihologiei persoanei vizate, o mare importanță are și *cunoașterea exactă a nivelului ei temperamental și caracterial*, respectiv capacitatea sa de stăpînire, de relaționare cu ceilalți, reacțiile ce le are în situații obișnuite și în cele pe care le consideră frustrante, sistemul de atitudini, convingeri, prejudecăți și felul cum sînt ele structurate și direcționate, raportul dintre atitudinile pozitive și cele negative și altele.

Întregind ideile expuse, menționăm că o cunoaștere psihosocială autentică a persoanei vizate *trebuie să țină seama și de traiectoria ei de viață*. Aceasta înseamnă : *cunoașterea trecutului persoanei*, a mediului material și social de proveniență, a influențelor socio-culturale la care a fost supusă pe parcursul dezvoltării, pregătirii școlare generale, evoluției profesionale, vieții de familie, succesorilor și eșecurilor, a evenimentelor deosebite cu care a fost confruntată etc. ; *definirea stării prezente a persoanei*, a faptului dacă se află pe

partea ascendentă sau descendentă a traiectoriei de viață și a modului cum răspunde imperativelor sociale; *evaluarea prognostică a comportamentului* persoanei, previziune care desigur are, totdeauna, un caracter relativ.

Pentru cunoașterea psihologică a persoanelor ce fac obiectul muncii organelor de securitate se face apel la metode și mijloace diferite, care pot furniza indicii utile cu privire la dinamica și interacțiunea funcțiilor psihice, la capacitatea de adaptare la situații sau activități noi.

O cunoaștere psihologică largă, coerentă, sintetică o oferă *convorbirea* pe care o poartă ofițerul de securitate — în funcție de necesități — cu persoana ce face obiectul muncii de securitate —, inclusiv cu ocazia chemării ei pentru a-și preciza poziția față de faptele antisociale comise.

Convorbirea — bine concepută și condusă — furnizează informații cu privire la: *mediul de proveniență a persoanei*: structura și condițiile materiale ale familiei; climatul afectiv din familie — inclusiv eventualele conflicte existente; particularitățile educației primite în familie; unele aspecte referitoare la condamnări, rude în străinătate, contacte cu cetățeni străini, apartenența la grupări sectante, trecutul politic al părinților etc.: *evoluția profesională*: profesiile exercitate; motivația pentru profesie; satisfacțiile sau insatisfacțiile profesionale; relațiile cu membrii colectivului de muncă;

sanțiuni și recompense deosebite etc.; *conduita*: manifestările individului în diverse împrejurări, cu aluzie la ceea ce se cunoaște despre faptele pe care intenționează să le comită; motivul sau motivele ce au determinat, în principal, deviația comportamentală; atitudinea sa față de un asemenea comportament; aprecierea asupra propriilor calități; modul cum intenționează să-și proiecteze activitatea în relațiile interumane; care sînt garanțiile că în viitor nu va mai iniția sau accepta acțiuni cu caracter antisocial.

Un alt mijloc de cunoaștere a trăsăturilor psihologice este *observația*. Această metodă se poate utiliza în cadrul convorbirii purtate cu persoana vizată ori în alte împrejurări din viața și activitatea acesteia.

Utilizîndu-se metoda menționată pot fi cunoscute și *trăirile emoționale puternice ale persoanei* (tulburări respiratorii, modificări ale culorii feței, bilbuliala, mutismul, senzația de nod în gît etc.) și *vorbirea ei* (fluența, debitul, viteza, intonația, pronunția). Aceste constatări pot fi ușor interpretate, evaluate și exploatare. Vorbirea lipsită de fluență, de exemplu, denotă o desfășurare greoaie a gîndirii, dificultăți de conceptualizare, neîncredere în sine, teamă. Viteza exprimării, de asemenea, corelată cu alte constatări, reflectă tipul temperamental al persoanei. Colericul, de pildă, vorbește repede, mult, iar flegmaticul se exprimă cu un debit redus de cuvinte.

Informații despre psihologia persoanelor care prezintă interes pentru

organele de securitate se mai pot obține prin *rețeaua informativă*. În acest scop, ofițerii trebuie să solicite, în mod permanent și organizat, informatorilor, colaboratorilor, rezidenților și date despre personalitatea celor lucrați informativ. Legat de aceasta, de menționat și obligația ofițerilor de a dezvolta capacitatea persoanelor din rețeaua informativă în sensul cunoașterii și caracterizării oamenilor.

Psihologia persoanelor lucrate de organele de securitate poate fi conturată și în baza materialelor rezultate din folosirea controlului secret al corespondenței, filajului, tehnicii operative, precum și din studierea dosarelor ce se găsesc în arhivele de securitate.

Cunoașterea psihologiei persoanelor ce prezintă interes se realizează, de la caz la caz, și prin *analiza atentă a unor lucrări literare elaborate de acestea*, memorii adresate unor organe de stat și a altor înscrisuri asemănătoare.

Obținându-se informații despre psihologia persoanelor care fac obiectul muncii de securitate, prin metodele și mijloacele la care s-au făcut referiri, se impune neapărat ca ele să fie temeinic verificate, pentru a exista certitudinea exactității lor.

Informațiile ce se obțin cu privire la trăsăturile psihologice ale fiecărei persoane ce face obiectul activității organelor de securitate, corelate cu celelalte date referitoare la intențiile, activitatea și legăturile ostile ale acesteia, oferă *posibilitatea stabilirii oportunității soluționării cazului*

dat prin luarea unei măsuri preventive. Legat de aceasta, trebuie menționată și concluzia că atunci când avem de-a face cu o persoană care nutrește puternice sentimente de ostilitate, este fanatică, fermă în intenția de a acționa dușmănos, nu se poate lua o măsură preventivă, deoarece nu va avea efectul cuvenit.

Luarea în considerare a trăsăturilor psihologice ale persoanelor vizate fundamentează și *alegerea măsurii preventive ce va fi utilizată*, cu randament, într-un caz sau altul. Pentru aceleași fapte antisociale, de exemplu, comise separat de persoane ce se diferențiază prin unele dintre trăsăturile lor psihologice, este normal să se ia și măsuri preventive diferite. În cazul unei persoane cu mai puțină experiență de viață, în curs de atragere la acțiuni ostile, sensibilă, capabilă să înțeleagă totuși evenimentele sociale — inteligentă — s-ar putea lua, de pildă, măsura influențării. Aceasta, spre deosebire de o altă persoană, asupra căreia ar fi indicată avertizarea sau chiar punerea în dezbatere publică, deoarece are experiență de viață, se manifestă ostil repetat — determinată fiind de antecedentele sale reacționare sau penale, de insatisfacțiile de ordin profesional — și exercită sau poate exercita influență nocivă în mediul frecventat. În contextul acestor idei, mai consemnăm și faptul că pentru aprecierea oportunității destrămării unui anutraj — a cărui activitate poate degenera în fapte antisociale — se impune neapărat să se stabilească atât caracteristicile psihologice

ale inițiatorului, cît și ale celorlalți membri din anturaj. Aceste informații sînt de real folos și pentru selecționarea și atragerea, din cadrul anturajului, a unor persoane care se găsesc în „zona socio-afectivă negativă”, în scopul folosirii lor pentru destrămare (persoane care fac dovadă de opoziție, dezaprobă, resping, sînt tensionate, se retrag de la discuții, denigrează pe alții, se afirmă pe ele etc.).

Cunoașterea trăsăturilor psihologice ale persoanelor ce prezintă interes, în strînsă legătură cu intențiile, activitatea și relațiile lor ostile, are deosebită importanță și pentru conceperea modului de acțiune cel mai eficient, în vederea influențării, avertizării, punerii în dezbatere publică sau destrămării unor anturaje. Este vorba, în mod concret, de alegerea căilor de influențare adecvate, de stabilirea modalității optime de avertizare — respectiv, dacă se va face fără participarea altor persoane sau în cadru restrîns —, de selecționarea persoanelor ce vor participa la avertizare sau la dezbatere publică, de tactica folosită de ofițerul de securitate în discuțiile cu persoanele vizate, de argumentele ce se vor folosi pentru determinarea fiecărei persoane să-și recunoască faptele, să le regrete și să-și asume angajamentul de a-și revizui atitudinea ostilă, de preconizarea măsurilor necesare pentru izolarea liderului anturajului ce trebuie destrămat și altele.

După conceperea și aprobarea modului concret de acțiune pentru influențare, avertizare, dezbatere pu-

blică sau destrămare a unor anturaje, ofițerii de securitate trec neîntîrziat la punerea în practică a celor hotărîte.

În aplicarea măsurilor preconizate, o deosebită atenție trebuie acordată convorbirilor ce se poartă — de către ofițerii de securitate — cu fiecare persoană vizată, punîndu-se un accent deosebit pe determinarea ei de a acționa în sensul dorit de organele de securitate.

Pentru ca influența pozitivă ce se execută să aibă eficiența scontată, se impune ca ofițerii să stăpînească *tehnica persuasiunii*, ce constă, în esență, în utilizarea unor argumente logice, convingătoare, prin care să se demonstreze neconcordanța dintre o anumită atitudine și realitate, în acest scop putîndu-se recurge, în funcție de caz, și la obiecte, fotografii, filme etc.

În legătură cu această tehnică este de reținut și faptul că argumentele ce se utilizează pentru influențare trebuie raportate la particularitățile psihice ale subiectului. Folosirea doar a argumentelor „pro” este, de exemplu, mai eficientă față de subiecții mai puțin inteligenți sau care sînt într-o stare emoțională tensionată. Aceasta, comparativ cu persoanele echilibrate, este eficientă atunci cînd li se prezintă atît elemente „pro”, cît și „contra”. În acest context, trebuie subliniat și faptul că oamenii sînt mai receptivi la acele argumente care, aparent, nu le sînt adresate și că, atunci cînd descoperă intenția influențării, se poate obține efectul contrar.

În procesul influențării și restruc-turării atitudinilor persoanelor ce prezintă interes, deosebit de utilă este și *folosirea, de către ofițerii de securitate, a procedului sugestionă-rii*. Se au în vedere, în acest caz, stă-rirele afective ale subiectului, acțio-nîndu-se asupra logicii afective, lo-gică ce se supune greu argumentelor raționale.

În cadrul sugestionării însă, este esențial ca ofițerul de securitate să cîștige încrederea subiectului. Aceas-ta se poate realiza prin competența, tactul și principialitatea de care dă dovadă ofițerul în cadrul convorbi-rii cu persoana supusă influențării.

Recurgînd la procedeu sugestio-nării, ofițerii de securitate trebuie să aibă în vedere că persoanele com-plexate, care se subapreciază, pot fi influențate, îndeosebi, prin prezen-tarea urmărilor negative ale faptelor lor antisociale. Spre deosebire de acestea, la persoanele care se supra-apreciază, ele fiind sensibile la apre-cieri pozitive, trebuie să se exploa-teze orgoliul, vanitatea lor, să li se pună, eventual, în evidență realiză-riile și succesele.

În cadrul convorbirilor cu persoa-nele care fac obiectul măsurilor pre-ventive, important este, de aseme-nea, ca ofițerii de securitate să le aducă la cunoștință, de la caz la caz, datele și informațiile necesare, ne-cunoscute de acestea, ce le-ar de-termina să-și revizuiască atitudinile ostile. Poate fi vorba, în acest sens, de informații cu privire la realita-tea dintr-un anumit domeniu, de as-pectele negative din activitatea li-

derului unui anturaj care pot de-termina izolarea lui și altele.

Acest procedeu este cu atît mai util în cazul unor tineri — ușor in-fluențabili — datorită cunoștințelor limitate ce le au despre viață în ge-neral, oameni și atitudinile lor — plusul de informații ce li se aduc la cunoștință avînd, cu atît mai mult, drept urmare efectele pozitive scon-tate. În schimb, trebuie reținut fap-tul că în cazul adulților, a căror activitate ostilă se bazează pe infor-mații deficitare — fiind puternic motivați emoțional, fanatici — pro-cedeul menționat s-ar putea să nu aibă eficiență.

*

Prezentarea trăsăturilor psiholo-gice ale persoanelor care fac obiec-tul măsurilor preventive și a unora dintre metodele și mijloacele ce pot fi utilizate pentru cunoașterea și fo-losirea lor nu reprezintă, desigur, tot ce se poate spune în legătură cu tema dată.

Ideile expuse, ca atare, pot și tre-buie completate în baza cunoașterii temeinice a situației operative din sectoarele de competență și aplicate creator în practică ; ar fi poate utilă, în acest sens, și instituirea pentru fiecare caz de urmărire informativă a unei fișe psihologice, care să de-vină un instrument de fundamantare științifică a măsurilor ce se iau în cadrul acestui proces de muncă.

Col. Alexandru LUCACI
Lt. col. Nicolae PIRVULESCU
Cpt. Cristian LUPU
Lt. maj. Ciprian SASU

Măsuri de profil și elemente specifice de cooperare și conlucrare, inițiate pentru cunoașterea și contracararea efectelor acțiunilor propagandistice ostile, de instigare și subminare ideologică, desfășurate de centre și organizații reacționare din străinătate împotriva țării noastre

Marile realizări obținute în anii socialismului, extinderea fără precedent a relațiilor cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu statele capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, politica externă activă și îndeosebi rolul decisiv al secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în lupta pentru dezarmare, pace, aplanarea conflictelor și litigiilor dintre state numai prin tratative au făcut ca România să se bucure pe plan mondial de un înalt și binemeritat prestigiu.

Totodată, așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „cele mai reacționare cercuri imperialiste, neofasciste, horthyste, în ura lor contra socialismului, calomniază și ponegresc realitățile din România. La acestea se adaugă și unele elemente din rindurile fostelor clase exploatare sau cercuri reacționare românești fugite în străinătate, care, împreună cu aceste cercuri reacționare, încearcă și ele să ponegrească și să prezinte denaturat realitățile din România“. De asemenea, atrăgea atenția tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, „din păcate, se mai găsesc și unii oameni care cad pradă acestei activități a celor mai reacționare cercuri, sau care se lasă influențați de asemenea activități“.

În acest context, secretarul general al partidului nostru evidențiază faptul că „este necesar să luăm o atitudine fermă împotriva noilor fasciști, a neofascismului în general, a cercurilor reacționare de pretutindeni, să le demascăm cu toată forța, pentru că ele reprezintă un grav pericol pentru dezvoltarea viitoare a popoarelor, pentru pacea și independența fiecărei națiuni“.

Pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea acestor acțiuni și a efectelor lor, în executarea Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, aparatul de informații interne, în cooperare cu celelalte unități centrale și teritoriale de securitate, a întreprins măsuri informativ-operative complexe.

A fost dezvoltat controlul de securitate asupra locurilor, mediilor și obiectivelor aflate în atenția organizațiilor și centrelor reacționare din

străinătate, precum și asupra categoriilor de persoane vizate să fie angrenate în activități ostile statului nostru, acționând atât pentru recrutarea de noi surse, cât și pentru valorificarea mai eficientă a celor existente.

În sensul amintit, potențialul informativ cu posibilități de penetrare a fost dirijat mai activ și diversificat, reușindu-se obținerea unui **volum important de date și informații** cu privire la unele planuri și activități de instigare și subminare împotriva țării noastre, iar pe această bază s-a acționat pentru prevenirea și neutralizarea multora dintre ele.

Astfel, s-a documentat și a fost anihilată activitatea desfășurată de unele elemente ostile din S.U.A., Franța și R. F. Germania care, direct, dar și prin intermediul unor lectori, doctoranzi, studenți conaționali și reprezentanți de firme, au încercat să-și creeze anturaje în mediul intelectualilor, specialiștilor de valoare și studenților români, al unor persoane din rindul naționalităților conlocuitoare — îndeosebi cea maghiară și germană —, pe care să le influențeze negativ și să le instige la acțiuni cu caracter ostil, menite să susțină ideea unor pretinse persecuții și încălcări ale drepturilor și libertăților cetățenești din R. S. România.

Au fost prevenite mai multe încercări ale unor organizații reacționare din străinătate care, folosind emisari cultici și alți străini, au încercat să instige elemente anarhice din rindul cultelor și sectelor, în special neoprotestante, apreciate ca fiind „singurele capabile să realizeze opoziție față de statul român“.

De asemenea, s-a asigurat un control informativ mai eficient asupra străinilor pe timpul șederii lor în țara noastră, în scopul prevenirii faptelor de natură să lezeze securitatea, interesele și prestigiul României socialiste.

Acționându-se cu mai mult curaj în direcția promovării metodelor ofensive de muncă, au sporit volumul informațiilor obținute, **operativitatea verificării și exploatării acestora și, implicit, numărul măsurilor preventive întreprinse.**

Prin măsuri combinate s-a acționat în vederea compromiterii unor elemente ale emigrației reacționare și demascării caracterului periculos al activității cercurilor și organizațiilor iredentist-revanșarde maghiare din exterior. Specialiști din domeniile științei, artei, culturii, învățămîntului, care s-au deplasat în exterior pentru a participa la diferite conferințe, colocvii și simpozioane, au fost pregătiți în mod corespunzător pentru a prezenta convingător situația social-politică și economică din țara noastră și să combată acțiunile antiromânești cu caracter vădit tendențios.

În același timp, s-a acționat pentru **diversificarea și perfecționarea măsurilor de pregătire contrainformativă a populației**, îndeosebi a deținătorilor de secrete, a specialiștilor de valoare, a celor ce vin frecvent în contact cu străini, în țară sau peste hotare. În vederea combaterii efectelor propagandei reacționare externe asupra unor categorii de cetățeni români, au fost publicate un număr important de materiale avînd drept scop contracararea tendințelor emigraționiste, a încercărilor de proliferare a concepțiilor mistico-ostile și demascarea caracterului fascist al organizațiilor și cercurilor iredentiste din străinătate.

Analiza situației operative cu care ne-am confruntat în ultima perioadă atestă intensificarea acțiunilor dușmănoase cu caracter de instigare și subminare politică, desfășurate îndeosebi de S.U.A., prin cadrele și

agenții veniți în țară cu diverse acoperiri ori prin intermediul unor congresmeni, ziariști sau membri ai unor organizații reacționare, precum și al posturilor de radio „Europa liberă” și „Vocea Americii”.

Pe această linie se constată și faptul că tot mai multe elemente anarhice, dușmănoase, ajunse pe diverse căi în străinătate, apelează la asemenea persoane ori oficine de propagandă, care se implică direct, cu insolență, în sprijinirea rudelor și legăturilor lor din țară, în ceea ce privește emigrarea, încetarea unor așa-zise persecuții religioase ori acordarea unor drepturi de care pretind că ar fi private.

În condițiile amplificării pe plan mondial a acțiunilor de denigrare și calomniere, religia a devenit un mijloc important în acțiunile dușmănoase de incitare, subminare și amestec în treburile interne ale țării noastre. În acest scop, numeroase centre și organizații cultice reacționare din străinătate trimit la noi în țară diverși emisari cu misiunea de a culege informații despre așa-zise cazuri de încălcare a drepturilor și libertăților religioase, de a instiga la crearea de disidențe, la emigrare, de a stimula material și moral diferite categorii de credincioși care să constituie masă de manevră în eventuale acțiuni cu caracter antisocial, precum și de a introduce clandestin în țară materiale cu conținut mistic și ostil.

Datele și informațiile obținute atestă că în activitatea de instigare sînt folosite tot mai frecvent prilejurile oferite de acțiunile protocolare, comerciale și tehnico-științifice, pentru a pune în circulație diverse știri false de natură a crea neîncredere și derută în rîndul unor cetățeni români și a-i incita la atitudini, manifestări și comentarii negative, urmărind subminarea unității moral-politice a poporului român, destabilizarea situației interne și diminuarea prestigiului internațional al R. S. România.

De asemenea, au luat amploare activitățile de propagandă anticomunistă, de stimulare a nemulțumirilor și atitudinilor anarhice ale unor elemente ostile, desfășurate îndeosebi de bibliotecile americană, vest-germană, franceză, britanică și italiană, precum și prin intermediul lectorilor străini care funcționează în unele centre universitare din țara noastră.

Datele și informațiile obținute confirmă pe deplin faptul că în propaganda antiromânească sînt folosite tot mai intens elementele ostile din rîndul emigrației. Ca urmare, legionarii, foștii condamnați, cei care au activat în fostele partide burghezo-moșierești și alte elemente reacționare stabilite în străinătate, în încercările lor de concertare a acțiunilor împotriva orînduirii socialiste sînt tot mai interesate să creeze și să instige legăturile din țară la activități dușmănoase.

Atitudinea ostilă a unor elemente cu antecedente politice sau penale reacționare ori altor persoane fără asemenea antecedente din țară trebuie pusă neapărat și în corelație directă cu acțiunile din exterior.

În cadrul acțiunilor cu caracter de instigare și subminare se înscriu și cele desfășurate de diverse organisme (fundații, institute, societăți, asociații) pentru racolarea și angrenarea în activități ostile a unor persoane din domeniul cercetării științifice, artei, culturii, învățămîntului și din alte sectoare. Persoanele vizate sînt contactate, atît în țară, cît și cu prilejul deplasărilor în exterior, acționîndu-se asupra lor pentru a le determina să refuze înapoierea în patrie, să solicite stabilirea definitivă în străinătate sau să adopte atitudine așa-zis contestatar-disidentă.

O deosebită relevanță din punct de vedere operativ are faptul că o parte dintre persoanele ce au beneficiat de invitații, burse, ajutoare materiale, din partea unor organisme din exterior, întrețin legături cu elemente reacționare din emigrație, cu diplomați, corespondenți de presă și cu alți străini ori care sînt elogiare sistematic de postul de radio „Europa liberă“, adoptă atitudine ostilă politicii partidului și statului nostru.

Efectele pe plan intern ale acțiunilor dușmănoase cu caracter de instigare și subminare s-au resimțit cu pregnanță în întreaga problematică cu care ne confruntăm.

Deși am întreprins, în cele mai multe cazuri, măsuri eficiente de cunoaștere și contracarare a acestora, **activitatea noastră specifică nu a avut întotdeauna un caracter preponderent preventiv**, de anticipare și intervenție ofensivă. În unele situații, ne-am sesizat numai după ce acțiunile de instigare și subminare și-au produs efectele, fără să se intervină din timp cu măsuri adecvate de prevenire, iar alteori, deși le-am prevăzut, am folosit metode și mijloace de rutină, cu eficiență scăzută.

Posibilitățile informative uneori reduse și instruirea necorespunzătoare a unor surse folosite nu au permis pătrunderea informativă de profunzime în centrele și organizațiile reacționare care acționează împotriva țării noastre, pentru a cunoaște din timp, a preveni sau anihila acțiunile cu caracter diversionist.

Dintr-o analiză recentă a rezultat că securitățile județene din Transilvania au instruit cu sarcini informative concrete un număr extrem de redus din rîndul surselor care, în 1985 și primul trimestru al acestui an, s-au deplasat în străinătate, limitîndu-se în special la pregătirea lor contrainformativă. De asemenea, și la alte securități județene se manifestă rețineri în această privință.

Activitatea noastră de ripostă și contracarare se situează sub cerințele impuse de realitatea operativă. Nu au fost valorificate toate posibilitățile pentru difuzarea de materiale de contrapropagandă în mijloacele de informare în masă de pe spații în care au fost organizate provocări sau alte acțiuni dușmănoase la adresa României, în scopul anihilării efectelor acestora.

Cu toate că în majoritatea cazurilor de publiciști străini, emisari cultici, exponenți ai unor organizații reacționare care ne-au vizitat țara, s-a depus un volum de muncă considerabil, măsurile specifice întreprinse nu au asigurat pe deplin și la nivelul de eficiență cerut realizarea controlului informativ-operativ, iar pe această bază, influențarea pozitivă ori dezinformarea lor.

Nu în toate cazurile ne-am conjugat eforturile și am cooperat cu celelalte unități de securitate pentru a angrena toate forțele și mijloacele de care dispunem în scopul anihilării emisiunilor defăimătoare ale posturilor de radio străine, îndeosebi ale „Europei libere“, precum și în contracararea influențelor ce le exercită asupra unor categorii de cetățeni români.

Au fost inițiate puține acțiuni de demascare și compromitere a angajaților oficiilor de propagandă ostilă din exterior, a vîrfurilor emigrației române reacționare, a conducătorilor grupărilor naționalist-ireden-

tiste maghiare și ai organizațiilor cultice ce acționează împotriva intereselor statului român.

S-au manifestat, de asemenea, neajunsuri în urmărirea și supravegherea rudelor și legăturilor din unele județe ale elementelor ostile din exterior angrenate în activități împotriva R. S. România, precum și în realizarea unui filtru eficient care să nu permită introducerea în țară sau scoaterea în exterior de materiale cu conținut necorespunzător.

Datorită unor carențe în organizarea și desfășurarea acțiunilor de protecție contrainformativă și de contracarare a influențelor nocive din exterior, există un mare număr de cereri de emigrare și o frecvență ridicată a rămîinerilor ilegale în străinătate din rîndul persoanelor cu studii superioare.

Cauzele acestor neajunsuri rezidă îndeosebi în faptul că **rețeaua informativă** nu satisface încă din punct de vedere calitativ cerințele impuse de a realiza un control deplin și eficient în toate locurile și mediile din competență. Este încă redus numărul surselor din rîndul străinilor care pot fi folosite în acțiuni combinate de amploare și pentru interpunere.

Nu am reușit să închidem toate **canalele de scurgere în exterior a unor date și informații** denigratoare care întrețin propaganda ostilă țării noastre.

Deși a sporit volumul informațiilor obținute despre elemente ostile din emigrație, nu s-a asigurat valorificarea deplină a acestora prin inițierea unor acțiuni bine gîndite, eficiente, ferme, de influențare, com-promitere, izolare și descurajare.

Contribuția noastră la **activitatea de contrapropagandă și dezinformare** nu este pe măsura posibilităților de care dispunem și a virulenței acțiunilor inițiate din exterior. Materialele publicate în presa internă, cu caracter demascator la adresa postului de radio „Europa liberă”, a teoriilor cu caracter fascist și naționalist-iredentist, precum și de combatere a fenomenului emigraționist ori a caracterului retrograd și nociv al activității unor grupări cultice și sectante disidente au fost puține, la majoritatea securităților județene și a municipiului București.

Nu se acordă în toate cazurile atenția necesară **verificării și pregătirii contrainformative** a persoanelor care urmează să se deplaseze în exterior, îndeosebi în țări cu concentrări ale emigrației reacționare, pentru protejarea lor de acțiunile nocive ale cercurilor și elementelor ostile.

Cadrele cu funcții de conducere nu se angajează întotdeauna cu suficientă hotărîre, nu manifestă **spirit de previziune și ofensivitate**, acceptă ori folosesc metode de muncă de rutină, ceea ce se repercutează negativ asupra calității și profunzimii măsurilor de cunoaștere și prevenire.

În unele situații se mai manifestă practica greșită potrivit căreia se consideră că ne-am făcut datoria dacă am reușit să depistăm activități ostile, inclusiv cu caracter clandestin, chiar după ce acestea au ajuns în stadii avansate de evoluție, în loc să acționăm permanent cu măsuri care să asigure cunoașterea și prevenirea din timp a oricăror intenții de acest gen. Ca urmare a unui asemenea mod de acțiune, ne confruntăm cu cazuri — problemă, greu de soluționat.

Este limpede că înlăturarea acestor neajunsuri și a cauzelor care le mențin depinde de noi și dispunem de tot ceea ce este necesar pentru a pune ordine deplină în acest domeniu, sens în care trebuie acționat mai ferm pentru perfecționarea stilului și metodelor de muncă, întărirea actului de comandă, a spiritului de răspundere la toți ofițerii, asigurând ca fiecare să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcinile și misiunile încredințate. Din acest punct de vedere, se impune ca **eforturile să fie orientate prioritar pentru realizarea :**

◆ controlului informativ deplin asupra problemelor, obiectivelor, locurilor și mediilor unde centrele, organizațiile, cercurile, grupările și elementele reacționare din exterior pot iniția acțiuni ostile statului nostru ;

◆ asigurării unei cunoașteri mai bune a activității emisarilor și altor străini care ne vizitează țara, pentru influențarea lor pozitivă sau organizarea altor măsuri operative impuse de fiecare caz în parte ;

◆ perfecționării mijloacelor și metodelor folosite pentru prevenirea și neutralizarea cu fermitate a activităților ostile, asigurându-se maximum de orientare și discernământ, pentru a nu se da în nici un mod prilej de creare a unor false probleme, de exagerări care să prolifereze și să fie preluate în exterior în scopuri ostile. În mod deosebit trebuie vegheat strict la respectarea competențelor de securitate, la sesizarea și respingerea intențiilor provocatoare ale unor elemente care vor să implice intervenția organelor de stat ;

◆ intensificării muncii de cunoaștere, verificare și pregătire contrainformativă a persoanelor care se deplasează în străinătate în interes de serviciu sau particular, pentru prevenirea refuzului înapoierii în țară și creșterea aportului lor la cunoașterea și combaterea acțiunilor propagandistice ostile țării noastre ;

◆ angrenării în mai mare măsură a organizațiilor de masă și obștești, a colectivelor de oameni ai muncii, a celorlalți factori educaționali, a opiniei publice la prevenirea și contracararea acțiunilor dușmănoase cu caracter de instigare și subminare.

Pentru realizarea acestor sarcini trebuie dezvoltată cooperarea cu celelalte unități de securitate, prin intensificarea schimbului reciproc de informații, lucrarea în comun a unor cazuri mai deosebite, sincronizând mai bine măsurile de cunoaștere și intervenție preventivă, astfel încât să se asigure executarea integrală a prevederilor Programului de măsuri, a ordinelor și orientărilor conducerii Departamentului Securității Statului.

General-maior Aron BORDEA

SARCINILE DE SECURITATE PE LINIA ASIGURĂRII REALIZĂRII ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII A PROGRAMULUI ENERGETIC NAȚIONAL

Independența energetică, obiectiv prioritar al Programului energetic național, se constituie într-un reper fundamental al progresului economico-social al țării în perspectiva anului 2000.

„Până în 1990 — se precizează în Raportul la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R. — se va încheia construcția centralelor termoelectrice pe cărbuni și sisturi bituminoase, iar până în 1995 se vor realiza cele mai importante construcții hidro-energetice. În următorii 10 ani va cunoaște o puternică dezvoltare energetica nucleară prin darea în folosință, până în 1993—1994, a circa 12.000 MW putere instalată în centralele nucleare. Se poate spune că, pe această bază, până în 1995 vom asigura în mod corespunzător necesitățile energetice ale țării...”.

Un program vast, complex, pe măsura ritmurilor întregii noastre economii socialiste, cu obiective clare și răspunderi precise pentru partid, stat, oameni ai muncii.

Iată un domeniu în care aparatul de securitate își poate aduce a importanță contribuție specifică, cu puternice rezonanțe patriotice, pentru realizarea acestui măreț obiectiv în condiții de deplină siguranță — așa cum o cere comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Pentru a realiza un bogat și util schimb de experiență pe linia sarcinilor și metodelor specifice de muncă în acest important sector al economiei naționale, inițiem, cu sprijinul unor securități județene, un nou serial tematic, cu importante idei și sugestii — profesionale și educative — pentru activitatea tuturor lucrătorilor de securitate.

În acest număr, are cuvântul tovarășul colonel OCTAVIAN STOENESCU, șeful Securității județului Constanța :

◆ Organizarea muncii de securitate pe marile șantiere ale C.N.E. — Cernavodă

Activitatea informativ-operativă de securitate pe platforma CENTRALEI NUCLEAROELECTRICE de la CERNAVODĂ s-a organizat pe baza măsurilor ordonate de conducerea Departamentului Securității Statului, având ca obiectiv realizarea sarcinilor specifice organelor noastre în cadrul Programului energetic-nuclear.

Având în vedere complexitatea și importanța deosebită a acestei investiții — impresionantă sub aspect economic, valoric și tehnic — organele noastre, în organizarea muncii de securitate, au ținut seama de câteva date caracteristice, și anume :

— Centrala nuclearoelectrică de la Cernavodă este prima din seria

de centrale nucleare ce se vor construi în țara noastră în următorii ani și presupune un efort economic deosebit, valoarea investiției reprezentând aproximativ 100 miliarde lei, iar din punct de vedere tehnic este o premieră națională;

— construcția și echiparea ei reunește eforturile a aproape întregii industrii — de la metalurgie și construcții de mașini, până la electronică și electrotehnică —, precum și acțiuni de cooperare economică internațională de unde și multiple sarcini specifice organelor noastre;

— prin realizarea puterii sale instalate finale de aproape 3500 MW, CNE-Cernavodă va contribui hotărâtor la dobândirea independenței energetice a țării;

— realizat în cooperare cu firme din Canada, SUA și Italia, obiectivul concentrează tehnologii de vîrf și cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii mondiale, cu implicații deosebite pentru activitatea de securitate pe toate planurile.

Ca urmare, ne-am organizat munca pe mai multe direcții de acțiune, urmărind realizarea sarcinilor specifice în domeniul construcțiilor, montajului de echipamente, depozitării și conservării acestora, exploatarei și întreținerii utilajelor și instalațiilor, asigurării calității lucrărilor, activității de asistență tehnică străină, pazei și securității obiectivului, apărării secretului de stat și promovării intereselor noastre în derularea contractelor externe care reprezintă peste 1,2 miliarde dolari, am realizat acțiuni de dezinformare și alte activități de contracarare a unor fapte și fenomene cu consecințe negative.

◆ Priorități în planul de căutare a informațiilor

În activitatea de culegere a informațiilor, organele noastre, ținînd seama de obiectivele stabilite în Programul de măsuri „ATOMUL”, și-au concentrat eforturile în primul rînd în obținerea de informații de interes operativ din domeniul executării lucrărilor de construcții-montaj ce au o pondere însemnată și presupun numeroase lucrări cu caracter ascuns sau cu cerințe deosebite pe planul asigurării securității nucleare. În acest sens, în stabilirea necesarului de recrutări ne-am orientat în asigurarea informativă a acelor sectoare sau puncte cu grad de vulnerabilitate ridicat, cum ar fi la clădirile reactoarelor, în zonele unde vor fi montate anumite echipamente vitale (calandria, generatori de aburi, pompele de circulație etc) sau locurile unde se vor manipula și depozita combustibili nucleari.

La fel de important este și domeniul activității de proiectare, unde urmărim prevenirea execuției unor proiecte cu erori sau soluții tehnice greșite ce pot genera stări de pericol, ulterior, după punerea în funcțiune.

Un alt domeniu de căutare a informațiilor este cel al supravegherii informative a străinilor veniți în șantier pentru acordare de asistență tehnică sau pentru vizite și tratative, asupra cărora se exercită control permanent, prin toate mijloacele muncii, atît pe timpul activității lor efective în șantier, cît și în afară. Au fost create în acest scop sisteme operative specifice cerințelor de lucru din șantier.

Ca urmare a sosirii în platformă a unui volum mare de echipamente, atît din țară, cît și din import, o atenție deosebită s-a acordat culegerii de informații privind modul

cum se derulează contractele cu furnizorii externi, transportul, depozitarea și conservarea unor echipamente și utilaje, în vederea prevenirii atât a dezavantajării statului nostru în relațiile cu partenerii străini, cât și a prevenirii degradării sau avarierii acestora. O atenție mare s-a acordat și asigurării cunoașterii situației operative din perioada premergătoare efectuării unor transporturi de echipamente agabaritice de importanță deosebită sau executării unor operațiuni de mare complexitate, cum ar fi glisarea pereților perimetrali la clădirile reactoarelor.

Un alt domeniu de interes este acela al verificării complexe și continue a personalului muncitor care a efectuat sau urmează să efectueze specializare în străinătate, în vederea prevenirii racolării și folosirii lui împotriva intereselor statului nostru, precum și protecția specialiștilor și deținătorilor de secrete.

◆ Modalități de efectuare a intervențiilor preventive

Pornind de la caracterul deosebit al acestui obiectiv pentru economia națională, în activitatea de prevenire a unor fapte și fenomene negative organele noastre și-au axat atenția pe depistarea acelor stări de lucruri potențial periculoase sau sectoare cu grad de vulnerabilitate ridicat.

Printre modalitățile de intervenție preventive, efectuate pe Platforma CNE-Cernavodă, de o mare utilitate s-au dovedit contactul operativ și intervențiile făcute la factorii de răspundere ai unităților de construcții-montaj din șantier, începând de la șefii de brigadă, până la conducerea acestor unități. Așa de exemplu, s-au prevenit numeroase cazuri de executare a unor lucrări de construcții necorespun-

zătoare la Centrala termică, sălile mașinilor nr. 1 și 2, clădirea serviciilor auxiliare nucleare de la Unitatea nr. 1 și, mai ales, pe timpul efectuării operațiunilor de glisare la pereții perimetrali ai clădirilor celor patru reactoare și efectuării transportului unor echipamente agabaritice.

Aspecte negative privind exploatarea și întreținerea parcului de utilaje, condițiile de cazare și aprovizionare a personalului muncitor din șantier, ce au generat stări de spirit negative, au constituit obiectul informării organelor de partid locale, care au dispus măsurile ce se impuneau, fiind antrenate și alte organe cu răspunderi în acest domeniu.

De asemenea, unele aspecte negative privind stadiul nesatisfăcător al lucrărilor de construcții-montaj, cazuri de indisciplină tehnologică, aprovizionare neritimică și defectuoasă cu materiale, depozitare necorespunzătoare a unor utilaje și echipamente din import etc. au făcut obiectul informării prin intermediul direcției de profil a conducerii guvernului și, în unele situații, a conducerii superioare de partid, fiind analizate și luate măsuri corespunzătoare de remediere.

De mare utilitate în depistarea unor stări de lucruri negative, cum ar fi încălcări ale Decretului nr. 400/1981, a normelor de prevenire și stingere a incendiilor, s-au dovedit a fi și controalele efectuate împreună cu organele de miliție și pompieri, constatările făcute fiind aduse la cunoștința factorilor competenți, care au dispus măsuri de sancționare și remediere.

Tot în scopul prevenirii producerii unor fapte negative, organele noastre au menținut un contact permanent cu organele inspecției de stat pentru controlul activităților

nucleare, precum și cu reprezentanții celor două institute de proiectare — IRNE și ISPE —, fiind luate măsuri operative de remediere a unor omisiuni din documentațiile de execuție sau adoptarea unor soluții tehnice optime.

◆ **Selecția rețelei informative — dezvoltarea bazei de sprijin**

Dezvoltarea potențialului informativ a constituit o preocupare permanentă în activitatea organelor noastre pe platforma CNE-Cernavodă, ea fiind adaptată la necesitățile izvorite din extinderea continuă a șantierului, intensificarea ritmului de lucru, apariția unor lucrări cu grad de dificultate sporit, precum și creșterea rapidă a forței de muncă.

O caracteristică a procesului de selecție a rețelei informative este aceea că gradul înalt de tehnicitate al lucrărilor de construcții-montaj a impus orientarea către specialiști cu experiență în domeniu, capabili să descifreze cauzele unor fapte și fenomene negative, să intervină prin măsuri menite să prevină producerea unor consecințe negative. Pe parcursul avansării lucrărilor, structura rețelei informative din platformă s-a schimbat în funcție de specificul acestora. Astfel, dacă la începutul investiției ponderea o dețineau specialiștii în construcții, în prezent a apărut necesitatea tot mai pregnantă a recrutării unor specialiști în montaj de echipamente mecanice, electrice și de automatizări.

În procesul de dirijare și instruire a rețelei informative am urmărit nu numai descifrarea obiectivă a cauzelor unor fapte și fenomene negative, ci și stabilirea legăturii dintre aceste cauze și persoanele răspunzătoare, modul în care își îndeplinesc atribuțiile de serviciu,

caracterul de repetabilitate a unor aspecte negative, frecvența lor, consecințele ce pot apărea ulterior în exploatarea instalațiilor în funcțiune.

Consultarea specialiștilor din diversele domenii de activitate din șantier a devenit o practică curentă, ce ne-a ajutat să întregim procesul de verificare a unor informații de primă sesizare și, mai ales, să stabilim mai precis gradul de pericol al unor stări de lucruri negative.

Astfel de specialiști sînt folosiți în sectoarele de asigurare a calității, depozitare și transport echipamente, în compartimente de supraveghere a lucrărilor de montaj sau de urmărire a derulării contractelor de asimilare și import.

◆ **Constituirea bazei de lucru**

Fiind un obiectiv de importanță deosebită, la darea în exploatare a Centralei nucleare electrice Cernavodă se va avea în vedere verificarea temeinică a personalului de conducere și operativ, prevenindu-se încadrarea celor cu antecedente politice sau penale.

O atenție deosebită se va acorda cunoașterii personalului din unitățile de construcții-montaj, unde există o mare fluctuație de personal muncitor, acționînd cu sprijinul factorilor competenți în scopul intreruperii detașării acelor persoane care, prin activitatea lor, pot aduce prejudicii calității lucrărilor de construcții.

În conlucrare cu organele de miliție se întreprind măsuri de control informativ asupra persoanelor cunoscute cu condamnări pentru infracțiuni prin violență sau care au adus prejudicii avutului obștesc, acționîndu-se, după caz, în mod legendar, pentru îndepărtarea lor din obiectivele de construcții care execută lucrări pe platforma Centralei.

În vederea constituirii unei baze de lucru pe profil, se acționează pentru identificarea acelor persoane care încalcă frecvent tehnologiile de construcții-montaj, săvârșesc abateri de la normele și instrucțiunile de exploatare.

O atenție deosebită acordăm celor care au efectuat specializări în străinătate pe termen lung și despre care s-au obținut informații că asupra lor s-a acționat în exterior în vederea racolării, determinării să refuze înapoierea în țară, îndoctrinării ostile ori atragerii în alte acțiuni dușmănoase țării noastre. Realizăm, prin măsuri complexe, un control informativ asupra străinilor veniți pe Platforma industrială Cernavodă pentru asistență tehnică, activitate ce o desfășurăm în cooperare cu alte unități.

◆ Apărarea secretului de stat

Prevenirea scurgerii de date sau informații secrete a constituit și pentru ofiterii ce deservesc unitățile din Platforma CNE Cernavodă un obiectiv major, avînd în vedere: concentrarea de date cu asemenea caracter; deținători de secrete, care întreprind frecvente deplasări în străinătate; străini ce vizitează șantierul. Ca urmare, au fost inițiate periodic pregătiri contrainformative colective, unde s-au prezentat materiale tematice și filme documentare pe profil, la care au fost invitați specialiștii aflați în pregătire, spre a fi trimiși în exterior, sau alte cadre cu pregătire superioară, ce au tangență cu specialiștii străini, toți deținătorii de secrete de pe platformă etc. Rezultatele acestor pregătiri nu au întîrziat să apară, organele noastre obținînd după efectuarea lor un volum apreciabil de date și informații care au fost puse în lucru.

Acest important obiectiv este frecvent vizitat de diverse categorii de străini: reprezentanți guvernamentali și diplomați; specialiști în domeniul nuclear-energetic; ziariști etc. Prin sistemul informațional constituit în domeniul activității de protocol au fost obținute date privind interesele părții canadiene, ale diverselor firme străine participante la contractele de procurare de echipamente, de a exploata unele date în detrimentul părții române, acționîndu-se cu operativitate pentru prevenirea prejudicierii intereselor economice ale statului nostru.

Astfel, am acționat pentru prevenirea tentativelor de penetrare ale serviciilor de spionaj în cazul „Asimilarea“, în care unii specialiști străini încercau să afle date cu caracter secret privind tehnologii noi în domeniul construcțiilor de mașini și alte domenii. Au fost luate măsuri de conlucrare cu alte securități județene, care au în răspundere astfel de obiective în vederea limitării accesului străinilor în incinta obiectivului, delimitarea precisă a traseelor, pregătirea contrainformativă a persoanelor care îi însoțesc.

De altfel, noile reglementări privind apărarea secretului de stat au venit în sprijinul și în întîmpinarea eforturilor noastre de prevenire a scurgerii de date și informații secrete.

Sîntem preocupați pentru a asigura un cadru angajant și continuu cooperării pe linia apărării secretului de stat cu toate securitățile județene ce au sarcini în Programul energetic-nuclear și concură la realizarea Centralei nucleareoelectrice de la Cernavodă, precum și pentru inițierea unor acțiuni specifice de influențare și dezinformare.

Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență

Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației este statuată, în reglementările și practica organelor de stat, drept obligație de fond, ea constituind o metodă importantă de formare a conștiinței și comportamentului juridic ale cetățenilor — trăsături esențiale ale conceptului de prevenire. Cu numeroase prilejuri, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, a formulat cerința dezvoltării practicii organelor de securitate și miliție de a informa masele populare despre diferite cazuri de infracțiuni și de a pune în dezbateră colectivelor de oameni ai muncii pe cei ce încalcă legile țării, iar în Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate, sublinia: „Organele de securitate trebuie să se bazeze pe sprijinul larg și permanent al maselor, al întregului nostru popor. Cu cât vor fi mai puternice legăturile lor cu masele de oameni ai muncii, cu cât toate măsurile pe care le iau se vor baza pe respectarea cu sfințenie a legalității socialiste, cu atât vor fi mai bine primite de întregul popor și se vor bucura de sprijinul lui unanim. În acest spirit, pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației se evidențiază ca una din formele specifice de legătură cu masele, de angrenare a acestora la apărarea cuceririlor revoluționare socialiste.

Una din dominantele convocării de bilanț cu activul de comandă și de partid din Departamentul Securității Statului din 8 ianuarie a.c., a constituit-o și locul pregătirii contrainformative a populației în activitatea specifică a organelor noastre.

În scopul accentuării importanței acestei sarcini și al generalizării experienței pozitive în domeniu, inițiem un dialog pe tema menționată la care, în acest număr, participă:

Maior IULIAN BAIDAC, șeful Securității județului Bacău.

Activitățile de pregătire contrainformativă și antiinfracțională a populației au avut un caracter organizat și planificat, fiind prevăzute în planurile de muncă ale serviciilor informativ-operative. La baza desfășurării acestor activități au stat atât datele obținute de la rețeaua

informativă, cât și rezultatul unor controale efectuate în obiectivele economice de către ofițerii de securitate.

Cele 200 de pregătiri contrainformative de grup și peste 140 individuale, efectuate în cursul anului 1985, au vizat diferite categorii de oameni ai muncii, din locuri și medii unde s-ar fi putut produce fapte și fenomene destinate a leza interesele statului nostru, respectiv persoane care :

- vin în contact cu date și documente secrete de stat, ca, de exemplu, cele de la Oficiul teritorial de calcul electronic, Direcția județeană de statistică, Institutul de proiectări județean, Întreprinderea de avioane Bacău ș.a. ;

- prin natura serviciului au relații cu cetățeni străini, așa cum sînt cele de la Oficiul județean de turism, filialele de turism, alimentație publică și transporturi ;

- s-au deplasat în străinătate în interes de serviciu, cum a fost cazul celor care au lucrat pe diferite șantiere de construcții din străinătate, ansambluri și grupuri artistice, echipe sportive etc. ;

- își desfășoară activitatea în locuri vulnerabile unde se pot produce fapte și fenomene cu urmări negative (Aeroportul Bacău, punctele de încărcare a mărfurilor pentru export, C.F.R.).

Ca forme de pregătire contrainformativă de grup, *au predominat expunerile*, căroră li s-a asigurat un conținut diversificat, în raport cu compoziția grupurilor respective, specificul activității lor profesionale și scopul urmărit de organele noastre.

Astfel, prin materialele prezentate s-au urmărit, și în mare parte s-au realizat : cunoașterea și respectarea normelor legale privind apărarea secretului de stat, a modului de stabilire a relațiilor cu cetățeni străini ; combaterea propagandei reacționare din străinătate îndreptate împotriva statului nostru ; demascarea activității dușmănoase desfășurate sub masca unor secte și culte religioase ; alte asemenea probleme menite să contribuie la creșterea combativității și vigilenței oamenilor muncii.

În multe din aceste expuneri s-au utilizat materiale-cadru, completate cu *exemple concrete* de fapte și persoane din unitățile economice respective sau din alte unități, ceea ce a stimulat interesul participanților, care au *pus întrebări* și *au primit răspunsuri competente*.

Un efect deosebit l-au avut acele întâlniri care s-au încheiat cu *prezentarea unor filme pe profil* realizate de Serviciul editorial și cinematografic al Ministerului de Interne, ce au contribuit cu succes la întregirea expunerilor făcute.

La dialogul cu oamenii muncii în problemele menționate, o contribuție însemnată și-au adus-o atât cadrele cu funcții de conducere, cât

și alți ofițeri de securitate cu experiență. Nu au lipsit *cooperarea și sprijinul factorilor de răspundere* din unitățile socialiste, al organelor și organizațiilor de partid, care au contribuit la buna organizare și desfășurare a activităților de pregătire contrainformativă a populației.

Faptul că aceste activități și-au atins scopul o dovedește atitudinea ulterioară a unor oameni ai muncii, care răspund cu mai multă încredere la solicitările organelor de securitate, sesizând unele stări de lucruri negative din unitățile unde lucrează, iar cei întorși din străinătate prezintă date cu privire la unele aspecte ce interesează securitatea statului.

Astfel, S.I., inginer într-o întreprindere importantă din municipiul Bacău, a sesizat organele noastre despre preocupările nefavorabile statului român ale unor specialiști străini, aflați în întreprindere pentru asistență tehnică.

Inginerul P.E., după efectuarea unei vizite în străinătate, la întoarcere a semnalat despre manifestările dușmănoase grave la adresa statului român, precum și despre intențiile de natură teroristă ale unui transfug; P.A., pensionară, la întoarcerea din străinătate, a semnalat organelor de securitate faptul că o persoană, rămasă ilegal în exterior, este folosită de poliție ca translator pe lângă cetățeni români aflați în țara respectivă.

Un exemplu semnificativ este și cel al laborantului P.M. care, în urma unei pregătiri contrainformative de grup, a semnalat prezența, în una din stațiile pilot-cercetare din cadrul Combinatului petrochimic Borzești, a două persoane care au fotografiat instalații cu regim special. În baza semnalării, cele două persoane au fost identificate, cercetate și sancționate conform Legii nr. 23/1971 și Decretului nr. 408/1985, iar filmele au fost confiscate.

Ne oprim aici cu exemplele, cu toate că ele pot fi mult mai multe, cu mențiunea că activitatea de pregătire contrainformativă a populației rămîne o sarcină importantă și permanentă a cadrelor de securitate, ea presupunînd îmbunătățirea și diversificarea formelor de dialogare cu oamenii muncii. De asemenea, se impune mai mult efort din partea ofițerilor de securitate pentru cunoașterea reacției și atitudinii persoanelor după pregătirea lor contrainformativă, aspect căruia, după opinia mea, nu i se acordă în toate cazurile atenția cuvenită.

Zonă pitorească marcată de un relief splendid, ce coboară din piscurile munților Căliman și Gurghiu spre podișurile Transilvaniei și Dumbrăveni pentru a se ostoi în Cîmpia Sărmașului, județul Mureș oferă vizitatorilor un foarte variat peisaj natural. Parcă mai mult ca oriunde în altă parte s-au adunat aici locuri de o neasemuită frumusețe, cu obiective social-istorice, toate constituind încântătoare puncte de atracție.

Iată așadar justificarea unui flux turistic deosebit, mai cu seamă al străinilor pe care oamenii meleagurilor noastre s-au obișnuit să-i întîmpine după datina strămoșească. Numai că printre ei sînt strecurate și persoane care intră în țara noastră cu gânduri necurate. Asupra acestora intenționăm să zăbovim.

Patruzeci de mii de turiști străini ne-au vizitat județul în anul 1985, printre aceștia figurînd și elemente din rîndul emigrației maghiare reacționare care, sub masca de „purtători ai adevărului istoric și reprezen-

DIN

EXPERIENȚA

NOASTRĂ

Activitatea desfășurată de organele de securitate pentru cunoașterea, prevenirea și combaterea acțiunilor dușmănoase și manifestărilor naționalist-iredentiste puse la cale de elemente ostile din exterior venite pe raza județului Mureș ca turiști ori vizitatori la rude

tanți autentici ai poporului ungar“, caută să absolve regimul horthysto-fascist de responsabilitatea crimelor săvîrșite împotriva românilor, se dedau la acțiuni naționalist- iredentiste ori încearcă să creeze stări de spirit negative în rîndul populației de naționalitate maghiară.

Existența fizică pe raza județului Mureș atît a unui însemnat număr de persoane care au făcut parte din fostele partide și organizații naționalist-fasciste și iredentiste — cum sînt Partidul „Crucea cu săgeți“, Partidul Reînnoirii Maghiare, Partidul Ardelenesc Maghiar, Hökk, Levente, Vinătorii Turanici ș.a., a unor descendenți ai membrilor celor 13 organizații subversive depistate și lichidate pe teritoriul județului Mureș —, cît și a unui număr relativ mare de cetățeni români de naționalitate maghiară cu rude și relații în emigrație, este exploatată de elemente dușmănoase din exterior în vederea inițierii unor activități ostile țării noastre.

În scopul cunoașterii și prevenirii unor astfel de acțiuni perfide puse la cale de elemente ostile din exterior și interior, pe baza prevederilor Programului de măsuri în problema naționalisti-iredentiști maghiari, s-a trecut la identificarea tuturor străinilor de naționalitate ma-

ghiară originari din județul Mureș, stabiliți cu diverse prilejuri în străinătate, pornind de la bazele de date și informații existente la birourile de informatică și documentare, formațiunea pașapoarte și Centrul de informatică și documentare — evidența străinilor. De asemenea, au fost selecționate informațiile despre unii străini, neoriginari din România, din care rezultă comportarea lor suspectă și interesul de a culege date privind populația de naționalitate maghiară din țara noastră.

După identificarea și întocmirea evidenței alfabetice a elementelor menționate, s-a procedat la stabilirea priorităților, pornindu-se de la următoarele considerente : funcția ocupată în prezent în exterior și dacă face parte din organizații ale emigrației maghiare reacționare ; nivelul de pregătire înainte de plecarea din țară și cum era cunoscut în evidențele de securitate ; frecvența deplasărilor în România ș.a.

Ținând seama de faptul că elementele ostile din exterior nu pot să-și pună în aplicare acțiunile lor atâta timp cât nu găsesc sprijin în interior, s-a trecut la identificarea autohtonilor aflați în legătură cu elementele prioritar selectate din rîndul emigrației maghiare și la lucrarea celor pretabili la acțiuni dușmănoase, urmărindu-se în primul rînd prevenirea folosirii acestora în scop ostil sau a transformării lor în elemente așa-zis protestatare, recalcitrante ori apariției în paginile revistelor occidentale a unor articole despre așa-zise elemente persecutate.

În acest sens s-a folosit o gamă variată de mijloace și metode, în principal rețeaua informativă, căreia i s-a trasat ca sarcină prioritară influențarea pozitivă a elementului autohton vizat, izolarea sa de legăturile din exterior, crearea unor disensiuni între acesta și cetățeanul străin etc.

De un real folos s-au dovedit a fi :

- ajutorul acordat de unii factori de răspundere din obiectivele și locurile vizitate de străini, care, în discuțiile purtate au prezentat obiectiv modul cum s-a rezolvat problema națională în țara noastră ;

- folosirea concomitentă a mijloacelor speciale și exploatarea operativă a informațiilor obținute pe această cale, coroborate cu informațiile furnizate de rețeaua informativă ;

- combinațiile și legende informative, în special în crearea momentului operativ necesar intrării în contact cu străinii vizati în vederea anchetei lor informative. În sensul amintit, sub acoperirea organelor de miliție ori a formațiunii de pașapoarte, s-a intrat în contact cu elementele respective, pornindu-se de la încălcarea de către acestea a regimului juridic ce le este stabilit.

În scopul influențării pozitive a elementelor autohtone vizate de elementele din emigrație, s-a acționat și prin contactarea lor directă de către ofițerii ce răspund de instituțiile unde acestea lucrează, ocazie cu care s-au adus în discuție probleme ce cunoșteam că prezintă interes pentru obiective și pentru a căror rezolvare sînt obligate să apeleze la sprijinul organelor noastre (de exemplu : probleme de pașapoarte, de cazare a străinilor, de întocmire a documentelor de protocol, de evidență a populației, conducere auto etc.). Unele din elementele contactate în repetate rînduri de ofițeri au furnizat, fără să-și dea seama, date de

interes operativ, iar asupra altora s-a creat suspiciunea că ar fi în legătura noastră.

Semnificative prin modul în care s-au folosit combinativ astfel de metode și mijloace sînt următoarele cazuri :

◎ „SILVIU“, element de vîrf al emigrației maghiare reacționare, domiciliat în S.U.A., reprezentant al unui stat occidental într-un organism O.N.U., ai cărui părinți sînt originari din județul Mureș, a efectuat cîteva vizite în România, alături de tatăl și fratele său, pentru a se documenta asupra locurilor și mediilor viitoarelor sale acțiuni. Intrînd în contact cu elemente din atenția noastră, la primele sosiri în România „SILVIU“ s-a situat pe o poziție corectă, reproșîndu-i tatălui său imaginea deformată ce le-a creat-o despre țara noastră. Întrucît ulterior „SILVIU“ a făcut o nouă deplasare în R. S. România, de data aceasta în compania altui element de vîrf al emigrației maghiare, s-a procedat la verificarea sa complexă. Cu acest prilej s-a stabilit că respectivul a fost trimis cu sarcini precise din partea conducerii bisericii reformate din S.U.A. și a unor organizații reacționare ale emigrației maghiare, și anume pentru a se documenta asupra situației prezente a lui „CORBU“ și „SORIN“, elemente cunoscute cu preocupări naționalist-iredentiste, a condițiilor în care se află biserica reformată „Cetate“ din Tîrgu Mureș și să obțină informații privind situația social-economică și politică din țara noastră, mai ales cu privire la populația de naționalitate maghiară.

Prin folosirea concomitentă a mai multor mijloace specifice și în urma unei combinații efectuate cu organele de miliție — pornindu-se de la comiterea unui accident de circulație — „SILVIU“ a fost determinat să-și justifice timpul petrecut pe raza județului Mureș, sens în care a declarat și persoanele pe care le contactase. Ulterior, cu ocazia anchetei informative, de la persoanele în cauză au fost obținute date privind activitatea dușmănoasă desfășurată de „SILVIU“, reușindu-se totodată să se creeze unele disensiuni între elementele contactate. În acest mod, a fost curmată activitatea unui element ostil care a venit în țara noastră ca trimis al celor mai reacționare cercuri și organizații naționalist-iredentiste din Occident. Documentîndu-i-se activitatea, i s-a întrerupt șederea în țară, fiind declarat indezirabil pentru o perioadă de cinci ani.

◎ Soții „HORVATH“, cetățeni elvețieni originari din R. P. Ungară, funcționari la lagărul de refugiați ai emigrației maghiare din Bassel, au fost semnalati cu frecvențe și nejustificate venituri în județul Mureș, folosind drept acoperire vizita la rude.

Analizînd informațiile privind pe cei doi străini a rezultat că, după o perioadă de acomodare și comportare corectă, soții „HORVATH“ au început să contacteze o serie de autohtoni, mare parte din ei aflați în atenția organelor de securitate pentru manifestări naționalist-iredentiste și legături cu rude și fugari din străinătate.

Sesizîndu-se intenția străinilor de a procura date și documente necesare unor fugari din emigrație și de a culege informații privind „situația“ rudelor acestora și, în general, a naționalității maghiare din țara noastră, s-a acționat cu măsuri complexe în vederea descifrării activității lor. Astfel, s-a stabilit că soții „HORVATH“, pe timpul șederii în

țara noastră, nu au respectat prevederile legale privind cazarea, iar aceasta tocmai în ideea scăpării de sub controlul organelor de securitate. Întrucît obișnuiau să conducă autoturismul sub influența alcoolului, într-o astfel de circumstanță tamponînd mașina de o poartă, s-a folosit această situație în scopul anchetării informative a celor în cauză.

În acest fel, pe baza datelor relevante obținute cu prilejul cercetării cauzelor „evenimentului rutier” și a găzduitorilor ilegali, cei doi străini au fost avertizați, li s-a întrerupt dreptul de ședere în țară, fiind totodată propuși pentru a fi declarați indezirabili pentru România pe o perioadă de trei ani.

⊙ În cazul cetățeanului maghiar „KOVACS”, originar din județul Mureș, stabilit în R. P. Ungară prin căsătorie fictivă, cunoscut cu o atitudine ostilă deosebit de agresivă față de România, ca urmare a asigurării informative a locurilor frecventate de străini și a perfecționării muncii cu rețeaua informativă, am fost informați operativ despre atitudinea sa ostilă manifestată cu ocazia unei prezențe în municipiul Tîrgu Mureș.

Folosind ca pretext — pentru acoperirea sursei — sesizarea unor persoane cazate la hotelul „Transilvania” prin care se reclama perturbarea ordinii și liniștii publice de către străini, s-a procedat la documentarea activității sale. Cu această ocazie s-a constatat că respectivul s-a datat în mod deschis la manifestări naționalist-iredentiste și de calomniere în public a ordinii sociale și de stat din țara noastră, urmărind incitarea unor autohtoni la acțiuni similare.

În final „KOVACS” a fost avertizat și i s-a întrerupt dreptul de ședere în țară, fiind declarat persoană indezirabilă pe o perioadă de cinci ani.

Ținînd seama de experiența acumulată în ultimii doi ani, măsurile întreprinse în raport cu situația operativă au avut în vedere particularitățile fiecărui caz soluționat, reușindu-se prevenirea și neutralizarea activității ostile naționalist-iredentiste a emisarilor și altor categorii de străini aflați în atenția noastră, precum și a legăturilor acestora din rîndul autohtonilor.

Desigur, pe parcursul aplicării complexului de măsuri s-au înregistrat și neajunsuri și deficiențe, cum sînt pierderea unor momente operative favorabile elucidării unor probleme de interes pentru securitatea statului și altele, fapt ce ne determină să ne reconsiderăm activitatea pe această linie, punînd în aplicare, cu mai multă consecvență și continuitate, concluziile desprinse cu ocazia bilanțurilor ce au avut loc pe Departamentul Securității Statului și Direcția I, instrucțiunile și ordinele ce reglementează activitatea pe linie de informații interne.

Lt. col. **Petru PAUL**
Căpitan **Ion BIRSAN**
Căpitan **Ioan GRAMA**

REZOLVAREA CAZULUI

prezentat în publicația „Securitatea” nr. 4/1985

Incadrarea juridică a faptelor săvârșite de fiecare persoană din speța publicată în „Securitatea” nr. 4/1985 este următoarea :

● Faptele numiților K.V., K.D., K.M., K.N. și O.P. de a se fi asociat și ieșit din țară ilegal prin preluarea controlului asupra avionului utilitar în urma plătirii, prin intermediul lui P.I., a pilotului D.P., pentru a le facilita evaziunea, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de : „asociere pentru săvârșirea de infracțiuni”, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal ; „trecere frauduloasă a frontierei”, prevăzută și pedepsită de art. 245 alin. 1 Cod penal ; „împiedicare a exploatării unei aeronave”, prevăzută și pedepsită de art. 107², alin. 1, litera „d” și alin. 3 din Codul aerian (modificat prin Decretul nr. 60 din 30 mai 1975) ; „dare de mită”, prevăzută și pedepsită de art. 255, alin. 1 Cod penal.

● Faptele numiților K.V., K.D., K.M., K.N. și O.P. de a-și fi procurat și deținut mijloace de plată străine, fără să le declare sau să le predea, și de a fi săvârșit mituirea cu acestea a numiților P.I. și D.P. constituie infracțiunile de „nepredare, necedare sau nedeclarare a mijloacelor de plată străine”, prevăzută și

pedepsită de art. 37, alin. 1, teza I din Decretul nr. 210/1960 și de „efectuarea de operații valutare interzise”, prevăzută și pedepsită de art. 37, alin. 1, teza II din Decretul nr. 210/1960.

● Faptele lui P.I. de a fi scos ilegal din țară pe numiții K.V., K.D., K.M., K.N. și O.P., de a ieși și el în același mod și de a da mită lui D.P. pentru a-i facilita sustragerea și preluarea fără drept a controlului aeronavei constituie complicitate la infracțiunea de „trecere frauduloasă a frontierei”, prevăzută și pedepsită de art. 26 raportat la art. 245, alin. 1 Cod penal, la infracțiunea de „trecere frauduloasă a frontierei”, prevăzută și pedepsită de art. 245, alin. 1 Cod penal, complicitate la infracțiunea de „dare de mită”, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal, raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal, la infracțiunea de „furt în paguba avutului obștesc”, prevăzută și pedepsită de art. 208, alin. 1 și 4 Cod penal și art. 209, litera „g” Cod penal, raportate la art. 224 alin. 1 și 3 Cod penal, la infracțiunea de „împiedicare a exploatării unei aeronave”, prevăzută și pedepsită de art. 107², alin. 1, lit. „d” și alin. 3 din Codul aerian (modificat prin Decretul nr. 60 din 30 mai 1975).

● Fapta lui P.I. de a trece fraudulos peste frontieră suma de 25.000

D.M. primită de la K.V., K.D., K.N. și O.P. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „contrabandă valutară” prevăzută și pedepsită de art. 37, alin. 1 și 3, teza II din Decretul nr. 210/1960.

● Fapta lui P.I. de a fi deținut un pistol și 10 cartușe întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „nerespectare a regimului armelor și munițiilor” prevăzută și pedepsită de art. 279, alin. 1 și 3, lit. „a” Cod penal.

● Fapta lui P.I. de a fi sustras harta de navigație aeriană tip T.P.C. scara 1 : 500.000 întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „sustragere sau distrugere de înscrisuri”, prevăzută și pedepsită de art. 242, alin. 1 Cod penal.

● Fapta lui P.I. de a fi deținut harta de navigație aeriană tip T.P.C. scara 1 : 500.000, care, potrivit art. 3 lit. „t” din H.C.M. nr. 19/1972, are caracter secret de stat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează securitatea statului”, prevăzută și pedepsită de art. 169, alin. 2 Cod penal.

● Faptele lui D.P. de a fi primit suma de 5.000 D.M. de la K.V., K.D., K.N. și O.P. prin intermediul lui P.I. și de a fi deținut-o întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită”, prevăzută și pedepsită de art. 255 alin. 1 și 4 Cod penal și ale infracțiunii de „nepredare, necedare sau nedeclarare a mijloacelor de plată străine”, prevăzută și pedepsită de art. 37 alin. 1, teza II din Decretul nr. 210/1960.

● Faptele lui D.P. de a fi ajutat pe K.V., K.M., K.D., O.P. și P.I. să

treacă ilegal frontiera și de a-i fi înlesnit lui P.I. furtul avionului utilitar și preluarea controlului acestuia constituie complicitate la infracțiunile de „trecere frauduloasă a frontierei” prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal, raportat la art. 245, alin. 1 Cod penal, de „furt în paguba avutului obștesc” prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal, raportat la art. 208, alin. 1 și 4 Cod penal, art. 209 lit. „g”, coroborate cu art. 224 alin. 1 și 3 Cod penal și de „împiedicare a exploataării unei aeronave”, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal, raportat la art. 107², alin. 1, lit. „d” și alin. 3 din Codul aerian.

● Fapta lui B.T. de a fi lăsat fără pază avionul utilitar întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „neglijență în serviciu”, prevăzută și pedepsită de art. 249, alin. 2 Cod penal.

● Faptele numiților K.V., K.D. și P.I. de a se fi asociat în scopul intrării ilegale în țară prin folosirea de pașapoarte false, pentru a se imbarca împreună cu T.I. și C.G. pe avionul Companiei „TAROM” pe care să-l deturneze, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de „asociere pentru săvârșirea de infracțiuni” prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal, de „trecere frauduloasă a frontierei”, prevăzută și pedepsită de art. 245, alin. 1 Cod penal, de „fals privind identitatea”, prevăzută și pedepsită de art. 293, alin. 1 Cod penal, de tentativă la infracțiunea de „împiedicare a exploataării unei aeronave”, prevăzută și pedepsită de art. 20 Cod penal raportat la art. 107², alin. 1, lit. „d” și alin. 3 și 4 din Codul aerian.

Căpitan Ion CORNOIU

Contracararea de către organele contrainformative românești a unor acțiuni complotist-teroriste horthyste în preajma Dictatului fascist de la Viena

Cercurile conducătoare horthyste au acordat o atenție deosebită organizării de acțiuni teroriste pe teritoriul Transilvaniei, atât în scopul întreținerii unei atmosfere ostile statului român în rîndurile populației maghiare, cit și al slăbirii potențialului de apărare a României și al creării condițiilor propice unei intervenții militare ungaro-germane.

În timpul concentrărilor armatei ungare la granița cu Cehoslovacia — în primăvara anului 1939 — n-a fost neglijată nici România. Pentru a se preveni intervenția acesteia în sprijinul statului cehoslovac, a luat ființă, pe lângă Comandamentul Corpului 6 Armată din Debrețin, un birou special de informații cu misiunea de a culege informații și date privind mișcările unităților militare și fortificațiile românești la granița de vest.

Șeful acestui birou ajutat de 6 ofițeri culegea informații cu caracter militar de la populația maghiară aflată în satele românești din zona fortificațiilor.

În timpul intervenției militare ungare în Cehoslovacia și al anexării Ucrainei subcarpatice — în martie 1939 —, cercurile conducătoare horthyste, nutrind speranțe că în curînd se va putea face încercarea și pentru cîștigarea celorlalte teritorii, au lansat ideea creării unei organizații armate cu caracter terorist-diversionist în rîndul populației maghiare din Ardeal, care urma să pregătească terenul și să secondeze acțiunea militară a armatei ungare. Planul acestei acțiuni teroriste a fost pus la cale de Marele Stat-Major al armatei ungare și prevedea: pregătirea terenului pentru înaintarea armatei ungare, prin neutralizarea rezistenței populației și armatei române din Transilvania, ocuparea instituțiilor publice și înlăturarea tuturor obstacolelor din calea înaintării trupelor horthyste. În acest scop, prin acte de sabotaj și diversiune trebuiau distruse căile de comunicații — șosele, poduri și căi ferate —, depozitele de muniții și carburanți, aeroporturile, lucrările de artă, întreprinderile de apărare și alte obiective. Totodată, elementele teroriste urmau să pună mîna pe punctele strategice, să lichideze conducătorii români și să captureze ofițeri ai armatei române.

Executarea acestui plan a fost încredințată Serviciului special de informații maghiar care, deși din punct de vedere administrativ depindea de Ministerul Honvezilor, lucra și primea dispoziții de la un birou acoperit, atașat pe lângă cancelaria regentului Horthy.

În perioada crizei cehice din anii 1938—1939, Serviciul de informații maghiar a primit ordin, prin Ministerul Apărării Naționale al Ungariei, ca în colaborare cu tehnicienii Marelui Stat-Major ungar să organizeze pe teritoriul României o rețea teroristă care să servească drept avangardă armatei operative ce urma să pătrundă în Transilvania.

În vederea desfășurării acțiunii, concepută a avea loc în momentul începerii operațiunilor militare, postul de radio Budapesta îi revenea sarcina să transmită, codificat, ordinele specifice. În acest scop, urmau să fie instalate pe teritoriul românesc un post de radio-emisie-recepție, precum și posturi de ascultare.

tare în alte centre ale Transilvaniei la care, la anumite ore, se transmiteau dispoziții operative.

Membrii grupului terorist trebuiau să acționeze după sistemele indicate de specialiștii din armata ungară de sub conducerea lt. col. Csukos și a căpitanilor Szigetváry și Cserey. Finanțarea complotului terorist s-a făcut de către guvernul horthyst, colaboratorilor principali punându-li-se la dispoziție suma de 2.000.000 lei, iar pentru organizarea și executarea acțiunii s-au alocat 6.500.000 lei.

Această organizație teroristă a cuprins 130 de persoane, recrutate dintre cele mai diverse categorii sociale și profesionale, conducerea ei fiind încredințată preotului dr. Köpf Karol, șvab maghiarizat, de la Episcopia romano-catolică din Satu Mare, fost profesor de teologie. Acesta, prin intermediul preotului maghiar dr. Orosz Gabor din Budapesta, refugiat din Transilvania, a fost pus în contact cu lt. colonelul Csukos și cu căpitanul Szigetváry din Marele Stat-Major al armatei ungare, împreună cu care a stabilit planul de acțiune și instrucțiunile pentru mînuirea armelor, bombelor și materialelor explozive. Instruirea preotului dr. Köpf Karol s-a realizat în fabrica de armament a statului ungar din insula Csepel. Cu acest prilej i s-a înmînat și un avans de 200.000 lei. Totodată, Ladislau Pataky și Gavril Sarkady au fost instruiți asupra utilizării aparatului radio.

Centrul organizației complotiste a fost stabilit în reședința Episcopiei romano-catolice din Satu Mare. Tot aici se aflau depozitul principal de armament și materiale explozive, precum și postul de radio-emisie-recepție amintit.

Organizația teroristă propriu-zisă, din Satu Mare, compusă din 31 de persoane, a fost înființată în toamna anului 1938, sub conducerea preotului dr. Köpf Karol care, în urma instrucțiunilor primite de la dr. Orosz Gabor din Budapesta, agent recrutor al Serviciului de informații maghiar, a procedat la constituirea unui comitet central, din care, în afară de el, mai făceau parte: Göbl Zoltan — medic, Sarkady Gabor — farmacist, Linzenbold Ferencz — preot, dr. în teologie, Heinrich Victor — droghist, Simion Zoltan — muncitor, Székely Sándor — frizer, Roth Bela — fabricant de cîntare, Osvald Ioan — preot reformat, Ioan Meszáros — secretarul Episcopiei și alte persoane.

Membrii grupului terorist din Satu Mare țineau ședințe de instruire la un interval de două săptămîni, cu care ocazie discutau atît probleme cu caracter revizionist, cît și în legătură cu acțiunea teroristă preconizată. Pentru a nu fi descoperiți de autoritățile românești, cu prilejul acțiunii teroriste ungare în Cehoslovacia, din octombrie — noiembrie 1938, și-au suspendat temporar activitatea. Și-au reluat pregătirile la începutul anului 1939, cînd se întruneau la locuințele preotului dr. Köpf Karol și ale altor membri ai organizației.

În luna februarie 1939, dr. Köpf Karol s-a deplasat la Budapesta pentru a-și informa șefii asupra stadiului pregătirilor grupului ce-l conducea și pentru a primi noi instrucțiuni. În numeroasele întîlniri cu dr. Orosz Gabor și lt. colonel Csukos s-a discutat, de asemenea, punerea în aplicare a unui nou plan de acțiune, care, pe lîngă obiectivele stabilite inițial, prevedea creșterea numărului membrilor organizației și crearea unor noi grupuri teroriste în centrele cu populație de naționalitate maghiară. În același timp, conducătorul grupului terorist din Transilvania a fost instruit asupra modului de lucru conspirativ al organizației și al verificărilor membrilor ei. S-a hotărît ca organizația teroristă din Satu Mare să fie condusă de Sarkady Gabor, dr. Köpf Karol urmînd să coordoneze activitatea teroristă pe întreaga Transilvanie și să țină legătura cu organizatorii acțiunii subversive din Ungaria.

După reîntoarcerea lui Köpf Karol la Satu Mare, preoții Osvald Ioan și dr. Hosu Ladislau au trecut la organizarea grupului terorist de la Oradea, care a cuprins 22 de membri. Printre aceștia s-au numărat: Lakatos Ladislau — fost funcționar la primăria din acest oraș; Lengyel — comerciant; Sterie Endre — învățător; Borsanzsky Iosif — preot romano-catolic; Nagy Gheorghe — proprietar; Papp Adalbert — inginer; Zahy Zoltan — elev în clasa a VIII-lea de liceu și alții.

În martie 1939, în preajma invadării Cehoslovaciei de către trupele hitleristo-horthyste, dr. Köpf Karol a mers din nou în Ungaria, unde i s-au dat indicații concrete privind modul de acțiune al organizației teroriste în vederea sprijinirii pătrunderii trupelor horthyste în România.

În acest sens, i s-a dat și misiunea să studieze locurile de la granița ungaro-română pentru a stabili „canalele” pe unde s-ar putea introduce în mod clandestin în România armele și materialele explozive necesare înarmării populației maghiare.

După înapoierea sa de la Budapesta, dr. Köpf Karol și Sarkady Gabor, noul șef al organizației teroriste din Satu Mare, au făcut mai multe recunoașteri la granița ungaro-română, alegând ca loc pentru trecerea clandestină a armamentului punctul „Pădurea Neagră”. Pentru a verifica dacă organele de stat românești n-au pătruns pe urmele acestei organizații, au fost trecute prin acel punct materiale inofensive (becuri electrice).

A urmat transportarea armamentului, substanțelor explozive și a aparatului radio, care ulterior au fost depozitate în diferite clădiri ale Episcopiei romano-catolice din Satu Mare. Teroriștii urmau să acționeze la următoarele parole transmise de Budapesta :

— „A dispărut fata cu numele de Ioana, îmbrăcată în haină maro sau bleumarin, cine știe ceva despre ea să anunțe” — ceea ce însemna primul semnal la care teroriștii trebuiau să treacă la executarea pregătirilor necesare în vederea începerii acțiunii ordonate ;

— „Un profesor englez face descoperiri senzaționale prin glande de mai-muțe” și „Pe Dealul Stelelor sau pe Dealul Crucii va arde foc roșu, alb, verde” — ceea ce însemna că membrii grupurilor teroriste trebuiau să treacă imediat la executarea misiunii stabilite dinainte, respectiv să pună la cale exploziile la poduri, căi ferate, tunele, viaducte, depozite de muniții, uzine electrice, aeroporturi etc.

Între timp, dr. Köpf Karol, împreună cu dr. Gobl Zoltan și preot dr. Linzenbold Francisc, aplicând în practică indicațiile primite la Budapesta, a organizat nuclee teroriste și în alte localități din Transilvania, respectiv :

— *Nucleul din Cluj*, condus de Poczi Mihai — inginer, șef la Secția 6 linie C.F.R. din acest oraș, din care au făcut parte 22 de persoane, recrutate în-deosebi dintre salariații Direcției Regionale C.F.R. Cluj. Unul dintre membrii acestui nucleu, impiegatul Bányai Karol, a primit ordinul de a procura un plan al orașului Cluj cu toate rezervoarele de apă și transformatoarele electrice ;

— *Nucleul Odorheiu*, compus din 3 persoane, a primit material exploziv. de proveniență maghiară din Satu Mare, pe care l-a depozitat la călugărul franciscan Deszo Ipoly ;

— *Nucleul Baia Mare*, format din preotul evanghelic Redgy Carol, preotul reformat Olah Alexandru și preotul romano-catolic Pakocs Carol, și-a depozitat materialul exploziv într-o criptă din cimitirul populației maghiare din acest oraș ;

— *Nucleul Marghita* (jud. Bihor), condus de comerciantul Wilhelm Iuliu ;

— *Nucleul Carostelnic* (județul Sălaj), condus de preotul romano-catolic Hossu Vasile ;

— *Nucleul Miercurea Ciucului* condus de Adorjan Emeric, comerciant ;

— *Nucleul Tg. Mureș*, care a avut printre membrii săi și pe Anghi Nionisie, directorul gimnaziului romano-catolic din localitate.

Alte nuclee teroriste s-au constituit la Abrud, Zalău, Sumuleul Ciucului, Homorod-Băi, Cehul-Silvaniei, Șugatag etc.

Încercarea organizatorilor acțiunii teroriste din Satu Mare de a crea nuclee la Arad, Timișoara, Mediaș, Brașov, Alba Iulia și în alte orașe în care se afla populație de naționalitate maghiară nu s-a încheiat cu rezultatul dorit, conducătorii comunităților refuzând să adere la o astfel de aventură.

Acțiunea teroristă a fost sprijinită și de episcopul romano-catolic din Satu Mare, Ștefan Fiedler, care, compromis pentru legăturile avute cu organizatorii complotului antiromânesc, a fost nevoit să părăsească conducerea episcopiei.

Conducătorii organizației teroriste din Satu Mare au întreținut contacte cu baronul Actzel Ede, mare proprietar în Zaul de Cîmpie, care, împreună cu câțiva tineri grupați în jurul lui, făcea legătura cu organizația teroristă ungară „Garda zdrențăroșilor“ (Rongyos Gárda).

Organizația teroristă din Satu Mare, condusă de Köpf Karol, ar fi trebuit să intre în acțiune în primăvara anului 1939, când trupele germane și ungare au fost masate la granița de nord-vest a României. Însă atît măsurile ferme luate de guvernul român pentru apărarea independenței naționale și respingerea trupelor invadatoare, cît și vigilența populației și fermitatea cu care au acționat organele de stat românești împotriva agenților spionajului inamic au dejucat astfel de planuri odioase.

Cu toate acestea, în primăvara și vara anului 1939, transporturile de arme și materiale explozive din Ungaria către centrele teroriste din Transilvania au continuat, iar Köpf Karol s-a mai deplasat în două rînduri, la Budapesta, primînd noi instrucțiuni, prin preotul Orosz Gabor, cadru al Serviciului de spionaj ungar, pentru declanșarea acțiunii teroriste într-un nou moment de încordare a relațiilor ungaro-române.

După declanșarea agresiunii hitleriste împotriva Poloniei — la 1 septembrie 1939 — organele de stat românești, care dețineau informații certe privind elaborarea planului unei agresiuni armate ungaro-hitleriste împotriva României, au trecut la arestarea tuturor membrilor organizației teroriste condusă de preotul Köpf Karol, în scopul anihilării oricărei acțiuni teroriste în favoarea Ungariei horthyste.

Cu ocazia descinderilor la sediile organizației teroriste din Satu Mare și ale nucleelor ei din Transilvania, organele de poliție românești au ridicat și confiscat aparatura radio, numeroase arme și imense cantități de materiale explozive, precum și documente în legătură cu organizarea activității teroriste. De asemenea, s-au găsit un număr mare de cocarde cu culorile Ungariei, ce urmau să fie purtate de membrii organizațiilor teroriste pentru a fi recunoscuți de autoritățile militare ungare, după intrarea trupelor ungare pe teritoriul Transilvaniei.

Acțiunea teroristă din Satu Mare, condusă de Köpf Karol, care viza destrămarea unității statale a României, a fost zădărnicită de organele militare și de poliție românești, fără ca aceasta să-și atingă scopul pentru care a fost creată.

(Va urma)

Colonel Traian BARA

Lt. col. Vasile BOBOCESCU

BIBLIOGRAFIE

la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1986)

1. Tema: Continua îmbunătățire a calității și eficienței muncii — imperativ esențial în activitatea de securitate pe anul 1986.

— NICOLAE CEAUȘESCU: Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1984; Expunere la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982; Mesajul adresat lucrătorilor D.S.S. cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate („Securitatea” nr. 3/1983).

— Raport privind bilanțul muncii de securitate pe anul 1985.

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986 și programele de măsuri pe liniile de muncă.

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1980, pag. 4, 9, 15 și 21; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 1/1982, pag. 3, nr. 1/1983, pag. 5 și 76; nr. 2/1983, pag. 4; nr. 3/1983, pag. 3, 6, 8; nr. 1/1984, pag. 5, nr. 4/1984, pag. 5; nr. 1/1985, pag. 9 și 19.

2. Tema: Asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat în situații deosebite și în condițiile războiului întregului popor.

— Constituția R.S.R., art. 13.

— Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a R.S.R.

— Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

— Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R.S.R. privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990.

— NICOLAE CEAUȘESCU: Cuvântare la convocarea-bilanț cu activul de bază de comandă și de partid din armată, 17 dec. 1985.

— Programele de măsuri ale Ministerului de Interne și Departamentului Securității Statului pe anul 1986.

— Programul de măsuri în problema „Acțiuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului”.

— Ordinele ministrului de interne nr. 1100/1978 și nr. 02155/1983.

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1981, pag. 4; nr. 1/1982, pag. 3; nr. 4/1982, pag. 3; nr. 1/1983, pag. 11; nr. 2/1984, pag. 28; nr. 1/1986, pag. 7.

3. Tema: Locul, rolul și sarcinile activității de securitate în condițiile aplicării în viață a concepției comandantului suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, privind apărarea localităților, întreprinderilor, instituțiilor, obiectivelor economico-sociale transformate în puternice fortărețe.

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, București, 1975, pag. 125—126.

— Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a R. S. România.

— NICOLAE CEAUȘESCU: Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1982, pag. 41—48; Mesajul adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului, gazeta „În slujba patriei” nr. 35 din 30 august 1983; Cuvântările la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată din 1980, 1983 și 1985.

— Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R.S.R. privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990.

— Regulamentul operațiilor trupelor de uscat — AN—1, art. 14 ; 44—46.

— Localitățile patriei — cetăți de muncă, luptă și apărare, Ed. militară, București, 1983.

— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

— Culegere de lecții de doctrină militară în sprijinul pregătirii cadrelor din unitățile Ministerului de Interne, vol. II, 1985.

— Buletinul trupelor de securitate nr. 2/1985, pag. 9—22.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1984, pag. 5 ; nr. 1/1986, pag. 17.

4. Tema : Particularitățile activității grupelor operative de stat-major pentru rezolvarea unor situații specifice muncii de securitate, concomitent cu executarea mobilizării și pe timpul războiului întregului popor.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la Congresul al XIII-lea al P.C.R., Ed. politică, București, 1982, capitolul „politica externă” ; Cuvintare la convocarea-bilanț cu activul de bază de comandă și de partid din armată, 17 decembrie 1985.

— Directiva comandantului suprem pentru pregătirea de luptă și politică a armatei pe perioada 1986—1990.

— Probleme de artă militară nr. 6/1985, pag. 11—24.

— Revista trupelor de uscat, număr special pe 1985, pag. 14—18.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1984, pag. 5 ; nr. 1/1986, pag. 17.

5. Tema : Controlul în munca de securitate. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acesta pentru a duce la impulsionearea îndeplinirii sarcinilor și la ridicarea continuă a calității muncii.

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1979, pag. 68, 71—75, 80—85 ; Raport la Conferința Națională a P.C.R., cap. VII „Scinteia” din 17.12.1982 ; Expunere la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982, Ed. politică, 1982, pag. 47—53 ; Cuvintare la Consfătuirea pe țară a unităților de control al oamenilor muncii, 17.02.1972 în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate”, vol. 14, Ed. politică, 1977, pag. 41—42.

— Ordinul ministrului de interne nr. 015140 din 01.03.1979.

6. Tema : Cunoașterea și folosirea trăsăturilor psihosociale în conceperea și aplicarea unor măsuri de prevenire.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 și 000875/1976 ;

— „Metode și tehnici de investigare psihosocială și posibilitatea folosirii lor în activitatea de securitate și miliție” — lucrare întocmită de Centrul de examinare psihologică al M.I.

— Ana Tucicov-Bogdan : „Psihologie generală și psihologie socială”. Ed. didactică și pedagogică, București, 1973, vol. II, pag. 279—280.

— Lucrarea : „Criterii privind recrutarea de informatori și colaboratori pentru munca de securitate”, Serviciul editorial 1976.

— Publicația „Securitatea” nr. 3/1982, pag. 37, nr. 4/1982, pag. 37, nr. 2/1983, pag. 43.

